

ciuitate luxuries iam ægròs reddiderat ac p̄p̄modum labefactauerat: ut igit̄ ī oēs aīaduēteret coegit ue-
 stis carpenti mundi muliebris & domesticæ suppellectilis decuplum amplius incensum referri: q̄ eaz̄ rege-
 p̄cium sineret: si mille quingentas drachmas excessisset: alioq̄ in aīum induxerat: ut maiori censu grauati
 plus in ærariū cōferrent. Insuper tria singulis milibus æra attribuit. ut cū frugi uiros & moderatos sibi for-
 tunis pares pauciores pecunias in fiscū p̄soluere cernerent: a luxu desisterēt. Grauius autē Catoni succense-
 bant quicq̄ ut instituerant laute uiuentes tributū noīe suas opes exhauriebant: aut qd̄ delicias: q̄bus capti
 & demoliti erant: propter pecuniarū collationes exuebāt. Leges. n. q̄bus diuitiarū ostentatio interdicta: nō
 nulli diuitiarū ademptionē esse arbitrant̄. Eas aut̄ nequaq̄ rebus quæ ad uitā necessariæ sunt sed superuaca-
 neis ostentari. Quapropter oīum consensu Aristonē philosophū maxime admiratum ferūt hoīes potius
 superfluis fortunæ bonis: q̄ necessariis ac cōmodis beatos esse. Vnde Scopias Thessalus cum q̄spiā familia-
 ris ab eo quicq̄ assequi contenderet: quod neq̄ necessariū sibi neq̄ ualde cōmodum esset: huiuscemodi re-
 bus iquit & fœlix sum & locuples superuacuis in quā & usui minime necessariis: sic uehēmēs opum studi-
 um nequaq̄ nobis a natura datū ex uulgari & aliena opinione introductū ē. Quæ quanq̄ ita essent: Cato ta-
 men tales icusatores nihil faciens etiā atq̄ etiā seuerius aīum intēdit. Aquæ ductus. n. q̄bus aquā publicam
 priuatim ī domicilia & hortos subductā usu capiebāt abscidit: & quæcunq̄ ī loca publica porrecta essent
 ædificia diruit ac demolitus est. Operarias artes ad mercedē prauā contraxit: uenditionibus supremo præ-
 cio uectigalia æstimauit. Ex quibus haud mediocris ī eum delata est cōmoditas. Qui uero cū Tito Flami-
 nio sentiebant: aduersus Catonē conspirantes impensas & sacrarū ædiū & urbanorū opes locationes uelut
 inutiles irritas fecerunt. Tribunos et̄ plæbis ipudentiores & ad oē facinus propensiores sollicitauerunt: ut Ca-
 tonē ad populum prouocantes duobus talentis mulctarent: eiq̄ ī apparatu basilicæ magnis altercationi-
 bus refragati sunt: quā ex ære publico uicinam foro sub curiā a se inædificatā Portiam basilicā appellauit.
 Populus mirūim modū Catonis censuram gratam habuit. cui cum statuā cōsularē in templo collocasset:
 nec Catonis p̄turas nec imperia nec triumphū sed hunc titulū iscripsit. Rē Romanā iam plabentem & in-
 deterius uersam Cato creatus censor modestissimis istitutis optimis moribus ac p̄ceptis pristinum ī locū
 restituit. Huiuscemodi honoris ambitiosos initio cōtempnit: eos nāq̄ latere dicebat: q̄ fabrorū aut pictorū
 operibus gloriant̄. Cum honestissimas & pulcherrimas eius imagines populus Romanus animis circūfer-
 ret: nonnullis admirantibus q̄ ignobiles & mediocres hoīes statuas haberent: Cato uero nullā: Quæri in-
 quit malo q̄obrem Catonis simulacrum hic nō positū sit: q̄ cur positū sit. Neminē p̄terea bonum ciuē lau-
 dari ac celebrari passus ē: nisi id cōmuni utilitati cōiunctum eēt. Plurimum uero p̄ter cæteros de seipso p̄-
 dicauit. cui magno illud argumētum ē: qui ī uita de officio defecissent: siquādo reprehenderent: eos mini-
 me uituperatione dignos quia Catones nō essent dicere solitos. Refert illos etiā qui eius acta nec magna cura
 nec singulari diligētia imitari conarent̄ sinistros Catones appellari. Vniuersum senatum piculosis reip̄. tē-
 poribus ī se ut in læua tēpestare uectores ī gubernatorē oculos conuerrere. Quapp̄ eo absente res grauissi-
 mas: ad q̄s adeundas magnā sibi partē celeritas uendicabat: sæpe tamē ī aliud tēpus prorogari. Quæ nō so-
 lum suo sed aliorū quoq̄ testimonio uera fuisse constat. In ciuitate igit̄ cum uitæ institutiōe eloquētia æta-
 te multū anteiret magnos honores ac singularē dignitatē cōsecutus ē. Fuit bonus ī liberos parens: ī uxore
 maritus frugi: & rei pecuniariæ p̄curator nō uulgaris. Nāq̄ huiuscemodi curas cogitationesq̄ non pinde
 ac paruas & humiles a se alienas iudicauit. Quāobrem oportere arbitror: ut quæcunq̄ de his ab ipso bene
 constituta sunt: summatim dicā. Fœminā quæ longe magis generis antiquitate q̄ diuitiis polleret uxore cæ-
 pit: quanq̄ utranq̄ grauē & molestā cēferet: tū honesto loco natā natura potius turpitudinem uereri: & ad
 ea quæ recta essent marito obsequentiorē fore cogitabat. Eos qui uel uxore uel liberos uerberassent: quasi
 sanctissima deorū tēpla manus intulissent: ipios esse putabat: eūq̄ maiori laude dignabatur. qui bonū mar-
 tū se ageret: q̄ qui in ordine senatorio magnus eēt. Quocirca Socratis illius prisci nihil amplius admiratus
 est: q̄ q̄ difficultē & cōtumacē coniugē & ilanos liberos nactus cū eis comiter atq̄ humaniter uixisset. Vbi
 Cato filiolo auctus est: nisi resp̄. impedimento esset: nullū officiū sibi antiquius fuit: q̄ ut ī tēpore quo infans
 lauaretur & uelamentis iuolueret: uisendi causa domū ueniret. Hūc suo lacte uxor aluit: quē ut seruorū be-
 niuolentia & caritate muniret: ancillarū puellos interdū uberibus suis admouit: haud ignara quanta neces-
 situdine plæricū cibo sodalicio conuincti sunt. Cato uero filiū q̄primū p̄ ætatē itelligere potuit litteris eru-
 diuit: tametsi Chilonē gratiosū seruū grāmaticū haberet: qui cū pluribus pueris ludū aperuerat: idignū
 (ut ipse perhibet) ratus natū suum: si discēdo tardiusculus esset: ab eo qui seruiret reprehēdi ac aurē distor-
 queri. Doctrinæ huius quoq̄ causa mācipio debere gratias noluit. Ideoq̄ ipse litterarū præceptor fuit. Ipse
 leges edocuit. Ipse exercēdi corporis magister nō modo iaculandi tractādi arma equitādi sed et̄ pugno di-
 micandi & calorē & frigus tolerandi ac rapidos gurgites & asperrimos fluuios intrandi artes istruxit. Ipse
 et̄ pp̄ria manu historias maiusculis litteris exarasse testatur: ut domi maiorū uirtutis exēpla filiolo usui &
 adiumento foret. A uerbosæ turpitudine præsentē puero sic tēperauit: quasi uestalibus uirginibus arbitris
 locuturus eēt. Nec cū eo unq̄ lauit: id quod a Romanis factitatū est. Generos enī cū foceris balneū ingredi
 uicio dabant: quoniā membrorū nudationē inspectantibus illis cum decore fieri non posse iudicarent. Po-
 stea cum a græcis Romani nudari didicissent: ipsi subinde græcos ut id cū uxoribus usurparent docuerūt
 omnia igitur quæ ad ingenium & solertiam pertinerēt. Cato qui filium peride ac pulcherrimum quod-
 dam opus ad uirtutē formabat: ac effigiebat: ex sententia perfecit. Cum uero corpus natura mollius q̄ la-
 borū sufficiens appareret: strictē ac castigate leges uiuendi sibi remisit. Qui q̄q̄ natura talis eēt: studio tamē
 & industria adeo in re militari strenuus fuit. ut in ea pugna qua Pauli Aemi lii auspiciis aduersus Perseum

M. CATONIS SENIORIS

dimicatum ē: maxima cum laude certauerit. Vbi cum ictu pugio reiectus ex sudore mane excidisset: more affectus ad familiares ac cōubernales cōuersus in clamitans cū eis ī cōfertissimos hostes se coniecere. Tū magna dimicatione magna ui nudato loco inter armos & cadaueꝝ quæ utrinq; ceciderant acruum gladiū uix iuenit. Hoc cū paulus imperator aīaduertisset magna cū admiratiōe delectatus ē. Quædā insuper Catonis ad filiū extat epistola: in q̄ eius cupiditatē ac uehemēs ī ense recipiēdo studiū magnopere laudat. Hic adhuc adolescens tertiā pauli Aemilii filiā Scipionis sororē cæpit uxorē: cū nō tā patris dignitate q̄ sua singulari uirtute clarissimæ adeo gentis affinitatē sibi cōparasset: talis deniq; uir fuit: ut sedulitas industria diligentia: q̄bus eum pater excoluit: ipsius expectatiōi respōdisse uideat. Multos seruos Cato ex captiuis emit pueros p̄fertim: ut aprius & facilius uelut catulos & puellōs educare ac erudire posset. Hos sic institutos accipio ut minime alienā domū nisi Catonis aut uxoris iussu itroirent: a q̄bus cū quæreret q̄nam Cato faceret: se nihil nisi nescire respōdebant. Oportebat: ut sibi p̄suaserat: seruos domi uel aliq̄d necessariū munus obire uel q̄te corpus reficere. Quapp̄ eis magnopere delectari solitus est: quos somno deditos uideret: q̄ ipsos mansuetiores & p̄stantiores futuros q̄ multis uigiis affectos putaret. Seruos congressus & coitus causa ī grauissima facinora illabi ratus: statuit ut definito ære cū ancillis cōgredi possent: cū cæteris autē mulieribus ne liceret: interdixit. Horū incuriā atq; īprudentiā in his q̄ ad cibum spectaret: initio cū tenuis adhuc & inops militaret: moleste nunq̄ tulit. Indecorū uētris aut gulæ cā graues lites & controuersias cū pueris & ministris habere. Postea uero fortunis auctus cū amicorū & collegarū cōuiuuium celebraret: cōtinuo post cœnā eos loro castigauit: q̄ ab obsequio aut apparatu p̄ negligentia defuissent. Vnde præterea mutua semp̄ inter ipsos seditiones essent cōmentabatur: q̄ illoꝝ uoluntatē animorūq; consensum & spectum haberet: & maiorē imodū formidaret. De seruis q̄ capitalis noxe rei essent: p̄sentibus cæteris iudiciū agi: & de dānatis suppliciiū sumi uoluit: dū accuratissime p̄uentus ad intentissimā formā referret. Agri culturā delectationē potius q̄ fructum æstimabat. Vtāt tuto ī loco fortunas suas collocaret: paludes lucus aquas calidas loca fullonariæ accōmodata p̄dia q̄ cum opere rustico facile colerent: cum sua sp̄ote siluis & pabulationibus referta essent: cōparabat. Ex q̄bus multū pecuniæ caperet: eisq; iuppiter: ut ipse dicere solebat: nocere nō posset. In nauigaturis eo scēnore utebat: q̄d ī primis repræhensum ē. Iubebat. n. q̄bus mutuo dederat: ut multos cōmuniter in societate ascisceret: q̄ quinquaginta numero facti totidē dispertiti nauibus: cū Quintione liberto: cui suæ & sociorū particulae negociū dabat: enauigabāt. Erat. n. haud uniuersam ī sortē: sed magno cum emolumēto paruā in rē discrimen: Seruis ēt luci cupidis argentum p̄bebat: ut pueros emerent: quos īpena Catonis educatos ac īstructos post annū uenūndabāt. Ex his Cato cōpluris detinuit: quos tāti suppeditauit: quāti ab emptoribus summum æstimati sunt. Cū huiuscemodi q̄stus studiū filio p̄suadere conaretur: non uiri ueꝝ uiduæ mulieris esse dixit: extenuatas facultates dimittere. Illud autem longe magis eius animi uehementiā dederat: q̄ illū hoīem admirabile ad gloriā ac diuinū appellauit: qui ratios suas ampliores q̄ accepisset relinqueret. Ea tēpore qua Cato iā gradis natū erat: Carneades Academicus & Diogenes Stiocus philosophus legati Athenis Romā uenere: ut Atheniensiu ciuitatem q̄ngentis talētis: q̄bus Cycropioꝝ postulatione a Sicyoniis in dicta causa multata fuerat: liberarent. Mox adolescentes huiuscemodi legatos uisendi & salutadi gratia frequētes cōuenerunt: quos cū disputantibus iterfuissent: laudibus & admiratiōe extollebāt. Carneades p̄cipue graciosus habitus ē: in quo sic summa uirtus cū summa æstimatiōe iungebatur: ut maxima comitate deuinctis auditoribus quæadmodum spiritu sic rumore ciuitas subito completeretur: unius græci hominis eloquētia pariter ac sapiētia singulos demulceri: ac teneri: & incredibili quodā studio iuuetutē cunctis posthabitis uoluptatibus ac reliquis exercitationibus quasi diuinitus afflata ad philosophiā conuerti. Quod cū cæteris Romanis iocundū spectaculum esset: quādo complures adolescentes optimis græcis artibus erudiri: & cū spectatissimis uiris uerari cernerent: principio ipse cato huiuscemodi doctrinæ studiis uniuersam ciuitatē abundare grauiter ferebat. Verebatur enī ne ad hanc humanitatē conuersa iuuentus sic dicendi laudē duceretur: ut reꝝ gerendā ac militiæ gloriā contēnerent. Vbi uero philosophorū nomen passim p̄ urbē celebrari cœptū est: & uir clarissimus. C. Atilius magno studio exorato senatu primā eorū orationē uerbis latinis interpretatus esset. Cato secū statuit uniuersos philosophos quadā honestatis specie Roma dimitti. Quocirca in curiā ueniēs primoribus patrū grauiter quæstus est: q̄ diuturno tempore infecta re legati in urbe sedeant: qui tanto ingenio tanta facultate dicendi sunt ut facile quæcunq; uelint persuadeant. Quāobrem reipu. saluti conducere quoddā senatuscōsultū mature decerni: quo hinc abeuntes ad scholas reuertent: ubi liberos græcorū suis artibus instituunt. Romani uero adolescentes more maiorū legibus & principibus audiant. Huius sententiæ auctor fuit Cato: non quia Carneadi: ut nonnulli suspicabant: infensus esset: sed quia philosophiæ & omni græcæ doctrinæ penitus aduersus quantū in ipso erat insectabatur. Quippe cū Socratē loquacem & uiolentū hominē appellaret: qui cum in patria sua plus posse q̄ leges pateretur affectaret: priscos mores ac ueteres consuetudines antiquare ciuesq; suos ad contrarias pristinis institutis opiniones traducere molitus est. In Isocratē inuectus eius in scholis discipulos consensescere aiebat: ut apud inferos causas quas in lidē suā recepissent: patrociniū tuerentur. Ad hæc cū græcorū studia ad filiū maledictis incesseret: qui curiæ & uigilantiā ad græcas artes contulerat: grauiori sono uocis q̄ ubi per senectutē liceret. quasi minime afflatus oraculū ederet. Rōanos tūc īperio spoliātū iri dixit: cū se græcis litteris dedissent. Cæteræ hæc ipsius maledicta falsa atq; inania fuisse cōsequēs tēpus ostēdit. In quo cū ciuitas rebus gestis amplissima facta esset: omni cōmendatione humanitatis græcarum disciplinarum etiam atque etiam infloruit. Nec græcos philosophos solum Romæ uerum medicos odio & suspitione persecutus est. Cunque illud Hypocratis

qui a rege Persarum multorum pollicitatione talentorum accitus nunquam barbaris Graecorum hostibus sui facultatem
 facturum dixerat. Hoc inquit commune medicorum iusiurandum est. Quaeque satis hortari filium non poterat: ut tales
 homines declinaret: ad quae scripti eius extant commentarii: quibus aperte comonefacit quo pacto uel incolumis ser-
 uari uel aegritudine liberari posset. Si quis ex familia aduersa ualitudine laboraret: neminem unquam per inedia ser-
 uauit. At oleribus & leuissima uelut neffage fassage ac leporis carne domesticos infirmos aluit. Haec enim cum
 coacta facilia stomacho sint: aegrotis conferunt: nisi quae manducantes per mille somnorum species uersari contingit
 Hac itaque uiuendi ratione fructus: cum ipse quidem optime ualuisse & suos incolumes aliquodiu conseruasset: si-
 bi tamen non parum inuidiae conflauit: dum uxorem & filium perdidisset. Ipse uero corpus robore firmissimum nactus:
 adeo prospera ualitudine diutissime fuit: ut et grandaeuus mulieri magnopere congregaret: & huiuscemodi
 causa propter aetatem uxorem cepit: Nam ubi pauli filiam Scipionis sororem filio coniugem dedit: ipse uxore destitu-
 tus cuiusdam puellae coitu: quae ad eum uentitabat: utebatur. Id facile per angustias domus perceptum est. Filius cum mu-
 lierculam impudenter ac tumultuosius ad patris thalamum profecta intellexisset: uerbum nullum factum: sed quasi rei
 turpitudinis affectus: grauis in eam oculos coniecit. Quod simul ac cognouit Cato nulla ex parte questus uultu
 ac fronte nullum uestigium doloris expressit. Caeterum cum ex more grege amicorum stipatus in forem descenderet: a So-
 lonio scriba: quae cum caeteris eum domo deducebat: magna uoce accito sciscitatus est: utrum filiolum marito collocat-
 set: cui nihil adhuc actum esse: nec se nisi ex consilio ipsius facturum respondentem: uideor inquit idoneum tibi generum
 inuenisse. cuius nisi gradiorum aetate: repudies: caetera (ut spero) facile probabis. Tum salonius catonem cohortatus
 est: quo puellae cogitationem susciperet: & arbitrato suo collocaret: quae in clientelam ipsius recepta gratia fide ope-
 ra eius indigebat. Nihil tardatus Cato eam sibi coniugem expetere docuit. Quocirca Salonius primum non mi-
 nus obstupuit quae postea laetatus est. catonis enim aetas annis iam grauis & familiae dignitas: quae consularis ac triumphalis
 imagines praeferebat: a puellae suae nuptiis alienae uidebantur. Verum catonem serio locutum prospiciens libenter sibi fi-
 liam despondit. Deinde in forem procedentes mox sponsalia rite fecerunt. Haec res ubi ad Catonem filium perlata est: ac-
 cersitis sociis patrem conuenit: ueniam deprecatur: siquid in eum patrauisset: quo sub iratus ac dolens sibi nouercam
 induxisset. Cui Cato: Meliora dic inquit fili carissime. Omnia sane tua iocunditate me quaedam afficiunt: & quae tibi suc-
 censam nihil est: sed huius rei consilium capere: cum multos mihi quidem natos patriae uero tibi praesimiles ciues relin-
 quere cuperem. Hac ratione superiore tempore Pysistratus Atheniensium tyrannis: quemadmodum litteris perditum est:
 pubescentibus iam liberis agricolam Chimonasam sibi coniugem desumpsit. Ex qua Iophon & Thesalus editi sunt
 Ex his nuptiis Catoni filius ex matre cognomento Solonius ortus est. Alter uero maior natu cum imperator
 regeret extremum obiit uitae die. Cuius ut uiri optimi Cato pater saepe suis in libris meminit. Huius mor-
 tem modice ac sapienter tulit & consequenti tempore nihilominus reip. intentus fuit. Nec enim ut L. Lucullus post
 & Metellus pius onere iam urgentis senectutis se a coibus muneribus abdicauit. Nec ut antea Scipio Aphri-
 canus liuore: quem in se maximam rerum hestiarum gloria conflauerat: permutato uiuendi ordine: rebus ur-
 banis permittis reliquum aetatis in ocio agit. Caeterum sicut Dionysius tyrannidem honestissimas exe-
 quias: ita Cato decoram aetatis iam senescentis occupationem reip. ratus cum laxamentis & quibusdam
 quasi iocis in contexendis libris & agricultura: quotienscunque sibi uacuum tempus ostenderetur: uteba-
 tur. Varias enim orationes & historias descripsit: & rei rusticae curam ac studium adhibuit. Antequam uiri-
 lem togam susciperet: duobus duntaxat prouentibus agricultura scilicet & parsimonia usum se refert. Tunc ex
 urbe in uillam se recipiens & rationibus & studiis suis consuluit: De agricultura quoque librum edidit in quo
 de plantis conficiendis & de pomis asseruandis pleraque scripta sunt. Quo in loco adeo laudis audus ui-
 sus est: ut in singulis propriis elegans copiosus esse uoluerit. In agro quoque abundantes coenas instituit: ui-
 canos & accollas aequales & familiarissimos suos passim conuiuas habuit. Cuius consuetudo non modo
 coetaneis comis uerum etiam adolescentibus grata & iocunda fuit: ut qui per longam experientiam multis in
 rebus & memoratu dignis sermonibus obseruaretur: ipse mensam maxime amicorum parentem atque pro-
 creatricem existimauit: ubi ciues bene de reip. meritis oratione ac praedicatione ornare ac celebrare con-
 suevit. Cunctos autem obliterare quos improbos uel inutiles iudicasset. Id adeo diligenter a Catone usi-
 tatum est: ut nullum eorum laudi ac uituperationi additum in conuiuio praestiterit. Extremum quod in re
 pub. fecit opus Carthaginis euersio ac desolatio fuit. Hanc & si manu & opere Scipio minor exciderit: con-
 silio tamen & sententia Catonis aduersus eam ex huiusmodi causa bellum susceptum est. Is ad Carthagi-
 nenses & Masinissam Numidiae regem armis inter se disceptantes missus est: ut controuersiarum causas in-
 spiceret. Masinissa quidem ab initio populi Romani studiosus erat. Carthaginenses uero post cladem: qua a Scipio-
 ne duce fuerant uicti graui stipendio mulctati & imperio exuti inducias agebant Ciuitatem itaque propter sena-
 tus expectationem nec multis affecta incommodis nec inopem inuenit. At militari iuuentute diuitiis armis bel-
 lico apparatu florentissimam & moderatum nihil animo uersantem offendit. Quapropter haud tempus esse
 putauit. Romanos de Numidarum aut Masinissae fortunis ac legibus discernere. sed Carthaginem oli inimicis-
 simam cunctis uiribus opprimere: quae iam copiis suis aucta & ad defectionem suspensa maximum in discrimen
 ut prius rem deduceret. Magno igitur studio reuersus docuit senatum superioribus cladibus Carthaginenses
 prudentiores quam infirmiores esse. Nec tam armis debilitatos quam bellicis artibus instructiores factos esse. Bellum
 numidicum Romano quodam praeludium extare. Pacem atque inducias duelli prorogationem rectius appellari
 posse: Ad quod gerendum nihil praeter tempus expectari. Africanas subinde ficos quas clanculum sub-
 ter togam de industria detulerant palam ostendit. Quarum magnitudo ac pulchritudo cum admirationi mul-
 tis esse: Fundus inquit ex quo haec lecta sunt poma: trium dierum nauigatione ab urbe Romana distat. Illud ue-
 hementius cum de totius summa rei sententiam diceret acclamasse fertur: E. rep. mihi uidetur Carthaginem de-

COMPARATIO ARISTIDIS

Ieri. A quo quidem cum P. Scipio nassica dissentiret: perrexit in hunc modū contrariā sententiā tueri: ut semper haberet in ore E. repu. mihi uideat Carthaginē non deleri: potissimū quoniam populus Ro. ob sceleratē elatus & insolens: p̄ multa iam flagitia contineri non posset: q̄ secundissimis adeo rebus fungit: ut quo impetus animoq̄ ferat: eo ui ac ipotentia pueniat. Hūc ergo sibi metū quasi frēnū quoddā multitudinis temeritati moderatōrē & salutarē impendere cupiebat. Carthaginenses. n. quēadmodū Romanos p̄fligare nō possent: sic cōtēni nō debere. Id aut̄ periculosissimū Catoni uisum ē: cui satis exploratū erat populū Ro. de bacchari: & uariis in erroribus p̄ multā licentiā uersari: dū ciuitatē magnitudinē p̄stanti inimicissimā haberet: q̄ suis fractra malis moderatior ingruat. Nec p̄fecto timere nō poterat: donec eo in loco reip. status eēt. ut quoad domi male uiueret. foris terror sublatus eēt. Hoc pacto tertii & ultimi belli punici Cato auctor fuit. Cuius ipse in principio mortuus ē: cum multa sapienter ac diuinitus de eo uno p̄dixisset. Cui potissime illius urbis excidendae palmā seruari aīo multos annos ante p̄uiderat. Hic tūc erat adolescens & tribunus militū. p̄fectus tantae prudentiae ac in dimicādo uirtutis signa declarat: ut his Romā perlati homerium illud Cato cecinerit: iste sapit solus reliq̄ uelut umbra uagantur. Hoc eius oraculū paulopost re ipsa uerissimum fuisse cōfirmavit. Cato p̄geniē hanc sup̄stitem reliquit: unū scilicet filium quē (ut superius dictū ē) ex posteriore uxore natum cognomento Salonium appellauit: unumq̄ ex defuncto Catone filium nepotem: Solonius quidem dum imperator esset: mortem obiit. Eius filius Marcus cōsularem dignitatem administrauit. Iste Catonis philosophi uirtute ac gloria aetate sua clarissimi auus fuit.

COMPARATIO ARISTIDIS AD CATONEM SENIOREM.

Vm de his quae mentione digna uidebantur exposuerimus: si totā unius uitam uniuersae alterius conferamus: quoniam multis egregiis in locis pares: sunt: quibus in rebus uarietas ac dissimilitudo sit: difficile percipiemus. Si utranque particulatim quasi carmen aut pictam tabulam syncero & subtili iudicio discernere uouerimus: dispiciemus eē utriq̄ cōmune q̄ sua uirtute suis optimis institutis innixi magna cū gloria ad remp. accesserūt: quanquā nec maior splendor nec externa regē facultas eos promoueret. Aristides: ut nobis coniectura colligere licet: cum necdum Athenae magnopere creuissent: & opes ciuitatis mediocritatem aequalitatemq̄ seruarent: factionum principibus & imperatoribus obsistens clarus ac spectatus ciuis factus ē. Eo sane tempore quo florere in rep. coepit: quingentum medimnū census maximus erat. Secundus autem trecentum equestris ordinis hominibus. Tertius: & extremus ducentum fuit: his quos Zeuzitas alias tegintat appellabant attributos. Caeterum Cato cum paruo ex municipio & rusticana uiuendi consuetudine in uastum quasi pelagus se immitteret: rem romanam ingressus est. Quae tūc haud quaquam ut patrum memoria curios Fabricios Hostilios ex agris duces deligeret: nec inopes & operarios ab aratro & ligone primores & primarios ciues in curiam accresceret. Verū quae generis nobilitatem diuitias largitiones ambitionē in ore suo magnificaret: & tumore iam & imperio fracta candidatoꝝ studio per factidium quoddā delectaretur. Gaud simile est Themistoclem inimicum habuisse: qui minime splendore generis clarus mediocribus fortunis nitebatur. Tria enim uel quinq̄ summum talentum possedisse traditur: cum initio ad remp. se coniecit & cum Scipionibus Africanis seruiis Galbis Quintiis Flaminiis p̄ summo loco ciuitatis iniuste certamen. Cui nihil momenti nihil facilitatis nisi iusticiae causa & loquendi libertas aditum daret. Aristides quoq̄ Marathone & rursus plateis unus ex decē imperatoribus designatus fuit. Caeterū Cato secundus consul & aduersus ac refragantibus multis praeteritis septem clarissimis & nobilissimis uiris competitoribus secundus censor factus est. Aristides nulla in re quae magnifice gesta sit: primas partes habuit. Milciades enim apud Marathonē apud salaminam Themistocles princeps fuit: apud Plateas Pausanias (ut refert Herodotus) omnium pulcherrimam uictoriam uicit cum aristide: ut secūdas sibi uendicent sophanea nūme calimachi & cinegiri disceptant: qui in his certaminibus fortiter ac strenue depugnauerunt. Cato uero nō solum cum imperio in Hispania consul & manu & prudentia caeteris anteire iudicatus est: sed etiā tribunus militū circa thermophilas alterius auspitiis uictis per duellibus uictoriae gloria adeptus ē cum romanis aduersus Antiochum magna claustra recluserit: & aduersus regē: qui solū ante se p̄spectabat: a tergo partem exercitus clam circūducens oppugnauerit. Ea enim uictoria q̄ sine cōtrouersia Catonis opus fuit: graecia excedere coegit asiam: In qua item scipioni patefecit aditū. Bellicis in rebus ambo foris iuicti fuere sed in rep. domi nō sic. Aristides enim studiis partiū quibus cum Themistocles dissidebat decēniū exilio ex urbe deturbatus est. Cato uero tametsi cunctos potentissimos & primarios ciues inimicos haberet: usq̄ ad senectutem uelut athleta decertās omni se casu & calamitate uacū liberūq̄ seruaui: cū saepissime publicis in iudiciis aduersarios accusasset: ac pro se causas dixisset: multos q̄dem oppressit. Ipse uero existimatione uitae suae optimae institutae ac eloquentia cōmodissimo ad res transigendas instrumento munitus ab oībus accusationibus absolutus est. Quare q̄dem iustis de causis longe magis casu aut fortuna factum esse quis dixerit: nequid ei praeter suam dignitatem acciderit: praclarum & hoc antipatri testimonio: qui aristidem philosophū uita quoq̄ functum praeter caetera p̄suadendi uim habuisse p̄scripsit: nullā p̄fectiorem uirtutem q̄ ciuile cōseq̄ mortales posse: certum: est cuius nō parua pars a multis auctoribus ratio re familiaris puniē. ciuitas enim quaedā domicilioꝝ constitutio est. Haec cum sit caput moribus ciuū bene cōpositis publicis in rebus uires ac robur capit. Hinc lycurgus argēti & auri quicquid lacedaemone fuit abigens ac exterminās usu ferrei nūmi igne deprauati introductos ciues cura domestica minime liberauit. sed praeter caeteros legislatores p̄spexit: ut oēs deliciis simultatibus diuitiaꝝ affectionibus circuncisis ea quae ad necessitatē & cōmoditatem uitae conducunt: facile consequerentur. Pauperem etiam sine laribus sine

penatibus & medicum familiarem plus in rep. q̄ opulētum & insolentē timēdum eē iudicauit. Cato itaque titum in hoc genere ualuit ut nō minus prudēter & accurate priuatis negociis q̄ publicis p̄fuisse cēseatur. Nam & fortunas suas ampliores fecit: & plerisq̄ in primis utilibus unum ī locum quasi sub uno aspectu/ positis de re domestica & rustica posteris p̄ceptionem reliquit. Cæterę Aristides tenuiter uiuens æquitatē ac iusticiam falsis criminibus subiecit: cum per uulgus eam domoꝝ perniciem & mendicitatis parentem appellarent: cæterisq̄ potius q̄ his in quibus esset cōmodam putarent. Multa præterea ab Hesiodo: ut nos ad iusticiam pariter ac ad diligentem rei domesticæ rationem cohortaretur. dicta sunt: & in segnitiam ac omni opere liberam uacationem uelut iniuriæ principium acriter inuectus est. Vnde præclare in hūc modum Homerus scripsit: Non mi operis studium aut augendi cura peculi. Quo pulchros alerem natos: ergo semp̄ amaui Remigio celeres undis agitare carinas. Prælia cum iaculis colui uolucresq̄ sagittas: Quasi domesticæ facultatis securos ac negligentes per iniuriam fieri diuites admoneret. Nam ut physicis placet nihil oleo si corporibus exterius admoueat salutaris: si interius nihil perniciosius est: sic iustos aut: cæteris oībus emolumento esse: cum sibi ac suis facultatibus per incuriā detrimento sint. Hac res ciuili Aristidis dignitas posteris eius intercisā fuit: si quēadmodum a multis p̄ditum est: neq̄ de dote filiabus neq̄ de funere sibi relinquendo cogitauit. Econtra Cato cuius domus ad quartum usq̄ genus Romæ imperatores & cōsules edidit. Eius. n. nepotes ac p̄nepotes summis magistratibus functi sunt. Aristidis aut̄ q̄ græcorum princeps fuit stirpem igens paupertas partim ad circūforaneas tabulas reiecit: partim cū extremæ mendicitatis onus ferre non possent: ad ciuitatis largitionem supplices manus subiicere coegit. Quo factū est ut occasione e medio sublata nihil a posteris suis splendide nihil magnifice gestum sit. An hoc ipsius cōsiliū in dubitatione & controuersia positum est? Paupertas quidem per seipsam nulli turpitudini coniungitur: q̄ si negligentia intemperantia luxu imprudentia speciem præ se ferat: probō ac uituperatiōe non uacat. Cæterum ī uiro modesto industrio iusto ac forti qui omni cum laude ī repu. uerſet: graue magnitudinis animi testimonium est. Quis enim eum putet magnas res posse conficere: qui in humiles cogitationes animum dimittit? Nec profecto multos iuuabit indigentes: q̄ multis indigeat. Ego magni momenti uaticum in repu. nō diuitias sed per se sufficientiam existimo. Quæ quia luxuriosum oēm apparatus repudiat: nullus uoluptatis cā grauissimum ciuitatis munus ītermittit. Deus siquidem nulla re simpliciter eget. Hinc illam hominis uirtutem: cui minimū alterius accessio necessaria est: p̄fectissimā ac diuinissimā putamus. Nam ut corpori optima ualitudine temperato nec luxurioso uestitu nec delitiis opus ē: sic uita & domus quæ beneualent: nō exquisitis sed uilibus copiis cōtentæ sunt: Necessitatis enim rōnem habere p̄ facultatibus oportet: uelut si quis plurimas opes cumulat: cum paucissimis utat̄: ei & multa deesse constat: At si cupiditate rerum tenetur: quæ sibi nulli usui sint: uanus: Sin tenuissima earum rerum: quas appetit: diligentia fructū nō capit: miser censerī debet. Ideoq̄ libenter a Catone quærerē: Si diuitiæ ī usum referunt̄: quodnam sibi ornamentum attulerunt: q̄ in maxia copia mediocriter ac tenuiter uiueret. Si uero (quēadmodum par est) imprimis splēdidum putamus quocūq̄ pane cōtentum eē: & eo uino uti quod operariis & seruis cōmune sit: nec purpura nec tectoria domus egere: nihil horū Aristides: nihil Epaminūdas: nihil. M. Curius: nihil. G. Fabricius: quod natura postulare: relinq̄re: sed ea possidere uoluerunt: quorum usum improbarent. Quid opus tāta cura tāta uigilātia tot unius assis causa loqui & scribere: quo pacto quis breui locuples fiat: q̄ sic frugi sit: ut & obsonium sibi iocūdissimum rapis manu sua appararet: & eius uxor pinsendi munus a sua dignitate alienū nō putaret. Non ab refrugalitas per seipsam plurimum posse fertur: qua fit ut superuacaneę regē appetitu & cogitatione liberemur. Quapropter Aristidē in Calliæ iudicio dixisse perhibent: eos probe paupertate erubescere: qui præter eorū uoluntatē pauperes essent. Qui aut̄ ex snia: ut ipse: optimo iure gloriari. Aristidis profecto tenuitatem ī desidiā referre ridiculum est. Qui nō modo si quicq̄ turpe aut indecoꝝ perpetrasset: ueꝝ si barbagē unū spoliasset aut unū hostiū tabernaculum iuri suo uendicasset: facile locupletari potuisset. Hæc hæctenus. M. Catonis īperia maximis rebus nullum ferme monumentū attulerunt. Aristide uero rē gerente Marathona Salamina Platee pulchritudine splendore magnitudine inter res a græcia magnificētissime gestas facile sibi principaq̄ obtinere. Nec Antiochus dignus est qui cū Xerxe cōferatur: nec urbium eis Ibeꝝ mœnia solo æquata cū tot miriadibus qui pedestribus naualibusue pugnis ceciderūt cōperanda sunt. In quibus Aristides nulli uirtute secundus fuit. Hic gloriā hic coronas quēadmodū diuitias aspernatus laudis cupidus: quibus omnibus sine dubitatione anterior ibat. Catoni concessit. Catonē equidē nō accuso qui primū sibi locū in omni genere uirtutis attribuit: cū tamē in quadā oratione seipsum collaudare nō minus deforme eē q̄ uituperare demonstrauerit. Quæ cū ita sint: qui eius ut alterius testimonio laudetur nō indiget: uirtus meo iudicio perfectior est. q̄ qui seipsum laudibus effert ac prædicat. Nā ut hi qui a studio ambitionis remoti sunt: honestissimū præsidium & nō mediocre ad ciuile ac facile uiuēdi genus uaticū adepti sunt: sic qui honoris contentione ac cupiditate conflictantur: difficiles extant. Quæ res oīum maxime liuorē atq̄ inuidiā paruit. A quo alter prorsus liber fuit: alter satis superq̄ laborauit. Aristides quidē Themistoclis maximis in rebus socius & adiutor fuit eiusq̄ principatū ac dignitatē quasi stipator quidā tutatus Athenas erexit. Cato uero Scipioni refragatus illius aduersus Carthaginenses imperiū pene subuertit: atq̄ labefactauit: quo Hannibalē uictū uicit & profligauit. Multas deniq̄ calumnias cōmentatus eū de ciuitate eiecit: & L. fratrem turpissima repetundarum multa circūuenit. Continentiā autē a Catone plurimis & pulcherrimis laudationibus exornatam: Aristides puram & immaculatā omni ex parte seruauit. Cæterū catonis nuptiæ præter ætatē ac dignitatē suā celebrate nec exiguas nec leues sibi maculas asperſerūt. Nā ualde indecoꝝ uidebatur: q̄ iā grandæuus adole-

TIMOLEONIS

scenti filio & nurui cliētis q̄ magistratui seruiens puq̄lice mercedem merebat: filiā uxore adduxisset: uerū siue uoluptatis cā fecerit: siue pellicis gratia ira percitus filio suo censuerit: & res ipsa & occasio turpitudini cōiuncta fuit. At ea excusatio q̄ p̄ dissimulationē cū filio utebat: uerisimilis nō est. Sigdem tales liberos cetero iudicio relinq̄re cupiebat: initio generosam fœminā sibi m̄rimonio cōiugē facere par erat. Nō at̄ donec occultū fuit cū ea muliere p̄ libidinē cōgredi: q̄ sibi iure copulata nō eēt. Quod ubi p̄spicuū factū est: soceq̄ sibi fecit eū: cui facillime dicto suo parere: nō aut̄ p̄stantissimum generum deligere p̄positum fuit.

TIMOLEONIS VIRI ILLUSTRIS VITA EX PLVTARCHO GRAECO PER ANTONIVM TVDERTINVM IN LATINVM VERSA.

ANTEQVAM TIMOLEON IN SICILIA TRAIICERET RES Syracusanorū sic se habebat. Postq̄ Dion tyrānum Dionysium expulit: statimq̄ dolo interfectus est: in surgētibz ad libertatem q̄ cum Dione senserāt: parum abfuit: quin ex malorū īgruetium multitudi- ac tyrānorum frequenti mutatiōe urbs derelicta ac deserta fuerit. Reliqua quoq̄ Sicilia turbulenta atq̄ tumultuosa existens iam oīno p̄pter inimicos sine repu. erat. Nam plurimæ ciuitates potentioribus urbis res nouas aggrediētibus a barbaris atq̄ militibus sine itipendio merentibus facilliter occupabantur. Dionysius decimo post exilium anno aduenas milites condncens: Niseumq̄ tunc in rep. principem expellēs rem iteq̄ aggressus tyrānum sese Syracusanis ex in- regio cōstituit. Admirādum p̄lecto paruū exercitum e tyrānide Dionysium tunc oīum tyrānorū maxi- mum expulisse: admirabilius uero exulē ip̄m atq̄ deiectum tyrānidē recuperasse. Itaq̄ syracusani qui i ur- be erāt īseruitutem redacti eo crudelius a tyrāno opprimebant: q̄ nuper exilium calamitatesq̄ aīum ue- hemēter exasperauerāt. Optimates ac nobiles ad Ictē Leontinorū principē diuertūt ducēq̄ sibi in bello eli- gunt: q̄q̄ nec meliōrem nec fortiorē cæteris belli ducibus esse cognoscerent: sed ad quē alium cōfugerent: quēue sibi impatorem dicerēt: nō habebant. Accedebat et̄ q̄ genere Sy. acusanum arbitrabant: necnon q̄ copias in tyrānum aptissimas bellicosissimasq̄ sibi comparauerat. Interim Carthaginensibus magna clā- se in Siciliā traicientibus: Siculi timore percussi in græciam legationē mittere: & a Corinthiis auxiliū pete- re decernunt: nō solum amicitia freti: neq̄ q̄ ab illis sæpe beneficiis affecti: ueq̄ etiā q̄ p̄spicuū erat: corin- thios libertatis amatores & tyrānorū osores semper extitisse: suscepisseq̄ sæpius maxima bella nō regnādi- tut auaritiæ gratia: sed græcorū libertate. Ictes uero q̄ militiæ cām tyrānidem fecerat: nō Syracusanam li- bertatem: occulte apud Carthaginenses hoc asserbat: Syracusanos aut̄ manifeste laudabat: & quosdam i Pelloponesum legauerat: nō q̄ illinc auxilia optaret: sed q̄ cōsentaneū erat: si Corinthii p̄pter græciæ tur- bationes atq̄ tumultus auxilia negarent. Sperabat facilius ad Carthaginēses rem traducturū: & sociis i bel- lo cōtra syracusanos uti: q̄ cōtra tyrānum. Hæc paulopost in lucem emerferūt. Nam cum legati rediissent: Corinthiorū noīe rettulerunt: Corinthios semper externarū ciuitatum & maxime syracusanorū p̄ eorū cō- suetudine curam suscepisse: nec forte fortuna tunc aliquo græcorū bello uexari: ueq̄ in pace ac ocio uitā du- cere: q̄re ex aīo ac prompte auxilium illis p̄staturos esse. Itaq̄ cum de imperatore eligendo cōsultarent p̄- scriptis potētioribus relegatisq̄ qui in rep. cæteris p̄stare studebāt: unus ex multitudine assurgens Timo- leonē Timodimi filium q̄ nōdum in repu. emerferat: nec ut emergeret: nec ut īperator crearetur: unq̄ ani- mo uoluntat: nominauit. Veq̄ numine quodā afflante hominē: ut uidetur statim bona fortuna in suffra- giis reddendis cæterisq̄ in rebus gratā atq̄ propitiā sese præstitit: uirtutiq̄ hominis ornamento fuit. Ti- moleon profecto in urbe claris parentibus ortus patre Timodimo matre Dimaristia tanto amore māiue- tudineq̄ in patrē afficiebatur: ut cōtra tyrannos cōtra īprobos haud maximo inflammaretur odio i bello etiā adeo honesto ingenio utebatur: adeo quieto: ut multā in iuuentute prudentiā multā in senectute forti- tudinē in rebus agendis ostēderet. Fratrem uero Timofanē maiorē natu omnino sibi dissimilē habuit. Qui cū temerarius malorū animo esset & regnādi cupidus: semp minus honestis amicis ac satellitibus sese stipa- uerat. Quē cū audaci animo promptissimorū in aggrediēdis periculis esse ciues persuaderentur: tanq̄ bellu- cosum uiḡ ac strenuum militarē sibi ducē elegerūt. Et his i rebus Timoleon suū præstitit officiū: Nā cum uitia eius dissimularet atq̄ tegeret: ut minus illa apparerēt: operā dabat & urbanitate ac facetus exornādo augebat fugabatq̄: si nā pauloplus retegerentur. In bello quod contra Argiuos Pleoneosq̄ gerebatur: cū Timofanes equitibus præesset: Timoleon uero peditibus. Timofanes ab equo interexcussus: & pedibus calcibusue pressus magnū incidit in periculū. Nam sociis partim fugientibus partim præsentī animo utē- tibus: pauci cōtra multos manus cōserūt: ipsumq̄ magno cū periculo defendūt. Quod postq̄ Timoleō p̄- spexit accurrētes ut auxiliū afferret. Timofanēq̄ prostratū scuto protegēs multis telorū uulneribus multis p̄cussionibus cū armis tū in corpore accēptis: cū labore inimicos fugauit fratremq̄ redemit deīde Corinthii- timentes ne idē quod prius a sociis paterent: ut ciuitatē amitterēt: quadrīgētos aduenas milites alere: hisq̄ Timofanē præficere decernūt: Timofanes uero iusti cōtemp̄tor atq̄ honesti statī operā dedit: ut ciuitatē sub eo male afficeret: multosq̄ ex primoribus ciues indēnatos necaret: & sese tyrānū declararet. Quā rem cū Timoleon agro aīo ferret: & illius uitiū suā calamitatē duceret: illi persuadere conatus est: ut hāc insanā animi cupiditatē exueret: & malefactorū erga ciues emendationem quæreret. Neglectus Timoleon atq̄ ex- pulsus cū ex necessariis Eschilū uxoris Timofanis fratrem accēpisset: ex amicis uero augurē: quā Theopom- pus Satyq̄: Ephorus aut̄ atq̄ Thimeus orthegorā appellabāt: paucis diebus elapsis rursus ad fratrem ascen- dit: quē cū illi circūstarēt: & Timofanes emendationis signa ostenderet: suppliciter rogabāt. Vbi primum illos ridiculos habuit: deinde rem grauiter ferēs ad irā irritatus est. Timoleon uero paululum secedens: & seipsum tegens lachrymas effudit. Illi autem strictis gladiis subito Timofanem interficiunt: quod postq̄

in uulgius passim dissipatum est: optimates urbis odium Timoleonis in tyrānos atq; magnanimitatē lau-
 dibus extollebat: quoniā etsi optimus esset fratremq; amaret: tamē patriā necessitudini: honestum atq; iu-
 stum utilitati p̄posuit. Nam cum de rep. bene meritus eēt: eum salute donauit: cum uero illi insidias tende-
 ret i seruitutēq; redigeret: morte multauit. At q; in populari statu uitā agere nequibat: potentes timere af-
 sueti magnū gaudiū magnāq; læticiam simulabat: & Timoleonem cōuitio isectates impieq; ac crudeliter
 egisse p̄dicantes dolore mœstitiāq; afficiebant. Qui postq; accepit matrem animi sese angi: & graues uoces
 horrendasq; execrationes in eū effundere: ad eā cōsolaturus accessit. Cuius aspectū cum illa nullo mō ferre
 posset: i frontem hostia clausit. Quare Timoleon multa animi ægritudine affectus ac mente alienatus eo
 animo discessit: ut mortē sibi ascisceret: & a potu ciboq; abstineret. Qui etsi eum amici salutarēt: amicalq;
 exhortatiōes in medium adducerēt & necessaria oīa quæ sunt ad uictū afferrent. Statuit tamē i solitudine
 uiuere: & ab ipsa rep. Atq; hoīum cætu sese abducere. In principio nunq; in urbē p̄ficiscebāt: sed extra hu-
 manozq; consortium errans per desertos agros uersabat. Consultationes atq; deliberationes quæ in rebus
 agendis stabilissimū robur a rarione atq; philosophia nō sumpserint: sic facillime ac cōtingentibus laudi-
 bus ac infamia quatiunt atq; ferunt. Oportet enim operationē ipsam nō solum honestate iusticiāq; præ-
 ditam esse: sed eēt opiniōe ex q; aliqd operari compellimur stabilissima: ut operatio nostra consensuo oīum
 comprobet neq; similes illis qui uentri gulæq; dediti sunt uideamur. Nā hi celeri auiditate ac odore sua-
 uium cibozq; allecti: & ad repletionē usq; facietatēq; adducti statim abhorrent atq; stomachatur: Nos quoq;
 post nauatā operā labefactata p̄pter imbecillitatē honesti opiniōe atq; fantasia pœnitētia tristitiāq; affici-
 mur. Nā pœnitentia ipsa res eēt bene gesta deturpat. Electio autē quæ ex certa scientia certaq; ratione profi-
 ciscit: nullam ab errore suscipit mutacionem. Quapropter Focion Atheniensis rebus sub Aleostene gestis
 obseruatus: ubi rem bene gestā animaduertit: uiditq; Atheniēses Ioui Martiq; hostias maclare: & uictoria
 letari atq; gloriari: inq; uelle se hæc gefisse: & cōsiliū adhibuisse. Aristides qdem locrus ex Platonis fami-
 liaribus unus uehemētius atq; grauius. Nā cum superior Dionysius unā natæ eius i uxorem peteret: re-
 spōdit suauius sibi fore illā mortuā q; tyrāno nuptā asp̄icere. Paulopost cū Dionysius eū morti dānaret: &
 cōtumeliæ cā illum i terrogasset: si quēadmodum prius de collatiōe filia sentiret: respondit rege gestarum
 mœstitia affici: dictozq; at nulla pœnitētia detineri: hæc forsā maiori p̄fectioriq; uirtute gesta sunt. Timo-
 leon siue fratris morte siue matris pietate animi angere: adeo mente fractus erat: adeo attritus: ut uiginti
 fere annis extra humanā cōsuetudinē uiuēs nunq; tempu. attigerit. Cum igi de impatore designādo suf-
 fragio in cōtentione quæreret: & Timoleon nominaret: populo eum prompto animo amplexante: assur-
 gens Telecrides tunc in senatu & potētia & auctoritate clarissimus psuasit Timoleonem circa res agendas
 & bonum & generosum eēt. Differebat enim: si id qd fecit laudi tribuendum est: tyrānum occidisse puta-
 bimus: si at uitio: fratrem Parata classe collectisq; militibus ut nauigaret: litteræ Ictetis nomine corinthiis red-
 dunt. In quibus litteris eis p̄ditio atq; p̄fidia significabat. Nam postq; celerrime per legatos docuit se Car-
 thaginensium socium futurū: palā cū illis curabat: ut Dionysio ex Syracusis expulso ipse tyrānidem cōpa-
 raret: timens ne prius Corinthioz copiae in Sicilia aduentarent: & spem rege gerendaz frustraret: litteras
 Corinthiis in qbus hæc extabat scripta trāsmisit: Non dubito labores ac expensas summo cum piculo. uo-
 bis accidere: si in Sicilia nauigaueritis: præsertim Carthaginensibus aduersantibus: & mare nauium mul-
 titudine custodientibus: quos ego ipsis ægre ferentibus atq; inuitis tyranno socios adiunxi. Lectis litteris
 Ictetes primū a Corinthiis infans atq; iperitus circa rē militarē habitus est. Deinde oēs ita ad iram cōtra ip-
 sum prouocati sunt: ut q; celeriter timoleoni uaticū ac nauigationis præparationē struxerint: paratisq; na-
 uibus: paratisq; his quæ proficiscentibus militibus neccsaria erant: sacerdotibus quæ Proserpinā colebat:
 in somnis uidere uisum est deas in peregrinationē quandā ire: & cū timoleone i Sicilia nauigare. Quapro-
 pter Corinthioz resp. sacrā triremē struxit: & duabus cognomē deabus indidit: timoleon i delphū traici-
 ens facta re diuina: cū in templū Apollinis atq; in aditum uenisset miraculū sibi euenit. Nā uita quædam
 coronis trophæis insignis de suspensis donariis defluxit: & caput timoleonis ut a deo coronatus ad res ge-
 rendas præmitti uidere coronauit. Cū itaq; naues decē haberet: Corithias septē. Corcyreas duas: unam
 Leucadā iter ingressus est. Cui noctu Pelagus ascendenti: & secundis uentis mare percurrenti repente cæ-
 lum scindi uisum est: & supra nauē multū lucidissimūq; ignē effundi. Deide cū lampas quali in mysticis sa-
 crificiis utuntur eleuaret: & cursu italiā uersus dirigeretur: quo nauæ maxime intenti erant: i terrā ueluti
 fulmē irruit. Quare timoleonem augures docuere: hoc approbationē testimoniūq; sacroz esse summo-
 rū: & q; deæ timoleoni auxilio proficiscebantur: ex cælo signum iubarq; dedisse: esseq; Sicilia Proserpinæ
 dedicatā: quoniā illic raptā fuisse homines fabularent: & insula tanq; nuptiali dono in ipsis nuptiis donatā
 extitisse. Hæc deoz signa ita militū aīos ad sepē fiduciaq; erexerunt: ut celeri cursu emenso pelago i Italiā
 delati: sint illa uero quæ ex Sicilia nuntiata sunt: timoleonē dubiū atq; curiosum: milites aut mœstos red-
 didere: Nā icetes uictū a se Dyoniū atq; fugatū inaere quæ insula cognominatur obsidebat: & capta ma-
 iore urbis parte illā muro ac fossa circumdederat. Carthaginēses aut bono animo esse iusserat: quoniam ti-
 moleon nedū in Sicilia ascensurus esset ueq; etiam longe nauigantibus illis: ipsis mos inter se insulā par-
 tentur iterea Carthaginensiu cū uiginti triremibus legati ad timoleonē captādi fallēdiq; gratia nauigarūt:
 Qui fraudulenter atq; iprobe callida consilia machinati timoleonē rogabant: ut pro communi oīum pa-
 ce iceti sese socium adiungeret: & naues ac milites in Corinthum remitteret: tanq; paz abfuerit: quin i bel-
 lo uictus succubuerit. Carthaginēsi busq; eū manus cōserere cogentibus: neq; Corinthum remenso pelago
 pedē referre potuerit. Postq; corinthiæ naues ad thegnū appulerūt & ea quæ per legatos exposita erant ac

TIMOLEONIS

capere: & Phoenices nō lōge nauigātes aspexere: affecti iniuria doluere: cōtraq; Ictem oēs odium cōuertere: nec nō p Siculis quos manifeste intuebant. Ictem p̄m̄ium pditionis Carthaginēsis mercedem tyrānidis relinqre: timor iuasit: ipossibile enim uidebat hostes superare posse: cū p̄spiceret longe plurimas naues barbaris: ceti multo maiores copias esse q̄ sibi. Tamē Timoleon cum legati ac p̄cipes Carthaginēsiū sibi obuiā darent: mansuete sermonem cum illis habuit: dixitq; obedire q̄bus uelint: quid enim perficere pōt nō obediēs: hāc. n. mētē eē Corinthioꝝ. Et cū multa ecōtra audiuisset: inq; rheginōꝝ publicā amicitia dissolui. Nā si hoc ad tutelā p̄staret: illos i his rebus q̄s Syracusanis pmiserunt cōstatiā retinere: uidelicet & publice & corā populo pacta deponerēt: hāc illis ita locutus est: ut dissimulationem in qua ēt rheginōꝝ duces una dolum fabricabāt strueret: barbarōꝝ enī inciuilitatē p̄m̄escentes oēs optare Siciliae regnum Corinthios cōparare. Itaq; aduocata cōcione portas clauerūt: ne ad aliud agēdū ciues p̄grederent: sed ad multitudinē ueniētes diu cōcionem detinerent: & alter in altere nullo fine dum t̄ps tererent materiā dicēdi transferrent: donec Corinthioꝝ triremes paratae essent: & Carthaginenses existimātes p̄sentem Timoleonem paulopost orationē habitū sine suspitiōe detinerent. Postq; Timoleon clam certior factus est de discessu triremium: unā aut sibi relicta esse: statibus circa suggestum rheginis: qui huius rei cōscii erāt: discedēs p̄ turbā trāsiiuit: & in mare descendit: atq; in Taurominium Siciliae oppidum celeri cursu nauigauit: ibiq; ab Andromacho in repu. p̄cipe: q̄ iam ad se illum accerserat: susceptus est: hic ea tempestate omnium potētum iustissimus unus fuit in Siculis: Timei q̄ historiā scripsit pater erat. Enimuero suos ciues legibus ac iusticia gubernabat: & cōtra tyrānos apertissimas inimicitias exercebat: itaq; urbem Timoleoni tanq; asyllum p̄buit: & ciuibus p̄suasit: ut una cum Corinthiis p̄ Siciliae libertate bellū susciperent. Dimissa igit cōcione cum timoleon discessisset: carthaginēses qui rhegi morabant: sic decepti grauitē ferre rheginos admonere: q; si Phoenices sint iis qui p̄ fraudem abierunt inimicent. Quare Taurominiū ad triremes legatum mittunt: qui Andromachum inimice ac barbarice alloquat: & interloquendum diducta extensa manu: & uersa atq; reuersa mineē urbē talem existētem talē futurā. Quod cū legatus apud Andromachum fecisset. Andromachus ridēs nihil aliud respōdit: nisi manū ut ille nūc supinā: nūc reuersam extēdēs iussit eū discedere: nisi uellet nauem p̄ tali fieri talē. Ictes interim cū discessum Timoleonis audiuisset: atq; timuisset: multas carthaginēsiū triremes accersuit. Ex qua re ubi Syracusani carthaginenses portū icetē urbem occupasse uidēt: arci Dionysium dominari. Timoleonē uero tāq; tenuissimae orae ac finibus Taurominio paruo Siciliae oppido ibecilli spe paruifq; copiis affixū: salutis desperabāt. Nā mille secū milites Timoleon habebat: & his nihil alimenti: nihil regē necessariarū amplius aderat. Præterea ciuitates plenae & cōtra belli duces exasperatae nihil iā illis fidei tribuebāt: p̄sertim p̄pter calippi & Farmaci p̄fidiā. Quorum alter Atheniensis: alter Lacedaemonius cum dicerent pro Siciliae libertate aduentare: ut Monarchias delegerent: persuaserunt calamitates sub tyranno Siciliae conducere: & beatiores in seruitute: q̄ suis legibus uiuere. Itaq; Timoleonem haud meliorem illis expectabāt: sed rursus eadē sophismata easdē captiones sibi asferre spē oprimā beniuolentiāq; pollicentē. Itaq; de rebus nouis male sentientes Corinthios a se omnes Siciliae ciuitates p̄terq; Adranitae excludebāt. Hi enim paruā urbē habētes & deum Adranū: qui maximo in honore p̄ uniuersam Siciliā habebat: colētes itestinas seditiones agitauerunt. Nā partim icetē & Carthaginenses partim Timoleonē accersentibus cōtigat forte fortuna: ut ambo celeriter iter ingressi uno eodemq; tempore ad urbē aduolarēt. Veꝝ icetes quinq; milia militū: Timoleon uero nō plures q̄ mille & ducētos hēbat. Quos cū Tauromini accēpisset: quod ab Adrano quadraginta stadiis ac tricentis distat: primo die nō multā uiaē partē occupauit. Postridie per loca senta situ & aspera iter ingressus: per uniuersumq; diē p̄ficiscens iā inclinato die accēpit icetē ad urbē appropiuaſse: & iam iā castroꝝ locametatum fuisse: quae ex re Centuriones & cohortis duces: ut promptioribus ad pugna militibus uterentur: corpora reficere iubebant. Timoleon autē ipsos adiens docuit ne ista fierent: quin imo statim milites ducerent: & hostes incautos iperitosq; inuaderent: qui ut cōsentaneū erat: nuper labore uiaē defessi in tentoriis ocio atq; somno operā ipenderent: his dictis sumptisq; militibus tanq; manifeste uictoriā p̄sagiret: primus ad hostes contendit. Milites audaciores facti ad illos qui paucioribus triginta stadiis aberant Timoleonē sequebantur: illi ut primum Timoleonē aduentare senserūt: impetu ab eo p̄uenti ac turbati fugā arripuerunt: itaq; occupatis castris non plures trecentis ferro occubuerunt: capti autem uiui bis todē fuere. Adranitae apertis portis Timoleonē petunt: & ut bellū intus istaret: cū honore atq; admiratiōe rē exponūt. Visum enī erat hostis tēpli sponte patefactis deū pili cuspidē quatiisse: multūq; ex eius facie sudorem emanasse: hāc ut uidetur nō solū p̄sentis pugnae signa fuere: sed futura etiā bella: quibus bona fortuna aspirauit: protendere. Nam & aliae ciuitates decretis subito legationibus Timoleoni sese urbem agrosq; dedere. Mamercus quoq; cataniae tyrannus uir sane clarus in bello: & qui magnū argenti pondus & auri habebat: cū Timoleone locieta tem iniit. Dionysius qui non multū abfuit ne militibus p̄da fuisset: Mamercus bello maior & armis spe omni abiecta: icetē turpiter uictum neglectui habens: Timoleonem admirās illi & Corinthiis legatos misit: seq; ipsum atq; arcem dedit. Timoleon præter spem bonā fortunā suscipiēs Euclidem Telemachumq; Corinthios homines in arcē cū quadringentis militibus: sed nō una neq; palā ire iussit. Nam occupato ab hostibus portu ipossibile uidebatur illuc posse ascendere: itaq; clā atq; paulatī ad Dionysium ueniūt: & ac cē ac supellectilē oēm quae bello usui foret in potestātē suā redigūt. Magnus profecto equoꝝ numerus magna teloꝝ multitudo uniuersa etiā machinarū idea inerat. Armōꝝ quoq; quae diu reposita erāt adeo affluens atq; opulentū seruabatur thesaurū: ut septuaginta hominū milia ad bellū illis armari potuissent milites quidē quos quēadmodum cætera Timoleoni Dionysius p̄buit: duo milia: ipse aut sumptis pecuniis

sumptisq; quibusdam ex amicis clam Icete nauigas ad Timoleonem in castris delatus est. Quem statim Timoleon priuatum ac deiectum hominem cum una nauis paucisq; pecuniis in Corinthum transmisit: qui in tyrannide maxima atq; clarissima natus decem annis antequam a Dione expelleretur: duodecim autem post Dionis mortem regnauit. Sed hoc uniuersum tempus in bello contriuit. Quae uero in tyrannide gessit quaeq; passus est: diligenter accurateq; in Dionis uita perscripsimus. Nam filiorum pubescens mortem filiae uirginum scortationes sororis uxorisq; corpus ab hostibus lasciuis libidinibus uolentiaq; deturpatum despexit. Et haec cum filiis in mare demerserunt. Dionysius postquam in Corinthum nauigauit: nemo ex graecis erat: quod & uiuendi illum & alloquendi desiderium non teneret: alii propter odium laetitia affecti aspiciendi gratia congregantes ludibrio illum fortuna destitutum habebant. Alii ad mutabilitatem fortunae conuersi condolere: & multam regis humanam imbecillitatem: multam occultae diuinarumq; causae potentiam animo uoluebant. Non enim ea tempestate natura neq; ars tantas illi uires quantas fortuna demonstrauit. Ut quod paulo ante Siciliae tyrannus esset: Corinthii in metropoli sederet: & apud mulierculas obsoniorumq; tabernam agentes uersarent: potatorumq; ab iis quod uinari agebant uocaretur: nec non in medium ac palam mulieribus sese admisceret: & in iis musicos doceret: studeretq; pro contentione theatralis carum armoniarumq; suauiores reddere. Quidam ideo haec fieri a Dionysio coniecturis assequerentur: quod homo ignauus ac perditio ingenio illecebris deditus esset. Quidam uero ne Corinthiis terrori existeret: sed sese negligenter animi molestiam & minus secundam fortunam dissimularet: tyrannidem recuperandae suspicionem tollerent: & sic propter naturam in ocio multam fingendo componeret iustitiam. Verum multa ab eo dicta memoriae tradunt: quae generosi sapientisq; animi signa potius esse uidentur: quam insulsi. Nam cum in Leucada ut Syracusae Corinthiorum colonia relegaretur: inquit eadem pati & quod adolescentem. Quae admodum. n. illi si peccauerint hilari uultu fratrum consuetudine utuntur: patres autem ut pudorem fugerent sic ei accidere quod in metropoli uitam agens uerecundiam quidam detineret. in Leucada uero cum uoluptate uitam traheret: cum esset Corinthi miles quidam stipendiarius contra philosophorum familiaritates: quibus in tyrannide laetabatur: acrius ageret: & eum ridiculum haberet: tandem interrogaret: quid utilitatis ex philosophia Platonis cepisset: inquit num tibi nihil adiuuamenti suscepisse uidemur: sic fortunae mutationem tolerantes. Praeterea Aristoxeno musico & quibusdam aliis interrogantibus unde & quo iure aduersus Platonem querelas haberet respondit: tyrannidem multorumq; malorum plenam esse: & nec in uita tale aliquid existere: neminem amicorum apud eum aperta usum fuisse oratione. Nam propter illos Platonis beniuolentiam priuatum fuisse. Insuper cum quidam praestans ingenio uideri uellet: cum Dionysio scomatata agens ad illumq; accedens pallium deposuisset: ut mos erat: Dionysius e contra scomatibus usus iussit quotiens ad eum accederet: hoc idem ut faceret: ne aliquid primarumq; regis sibi deficeret. Philippus Macedonum rex cum post conuiuium quoddam in sermonem de carminibus atq; tragicodiis: quos senior Dionysius reliquerat: incidere: & in tempore quodam dubitare fingeret: tardaretq; hoc agere: Dionysius probe obuia iuit: dixitq; in quo tu & eo atq; omnes beati esse opinantes circa potationes uersamur. Sed Plato Dionysium Corinthi non uidit: acciderat enim paulo ante diem suum obiisse. Sinopeus Diogenes Dionysio obuia factus primus inquit o Dionysi tamquam uita indigens uiuis. Cum ille gradum sifteret diceret: quod Diogenes & tu quoque facis perpulchre nostra conuicio afficiens infortunia: ad haec Diogenes respondit quid putas an uis me tecum una contristari: nec tibi molestiam afferre: cum huiusmodi mancipium sis: in tyrannide tanquam optimus pater: iam senio confectus mortem oppetas: hic iocans molliterq; uiuendo uitam ducens: ut mihi his rebus Philisti uoces quas pro filiabus Leptini lamentando emisit assimilanti: tanquam ex magnis bonis tyrannidis in humilem uitam deductis: lamentationes mulieris alabastros & purpuram & auge cupientis manifestentur: Verum haec a proposito nostro haud aberrare uidentur neq; auditoribus uel ociosis uel multa agentibus inutilia fore arbitramur. Sed timoleonis bona fortuna non minori admiratione prosequenda est: quam Dionysii infortunium. Nam postquam in Siciliam ascendit: intra quinquaginta dies arcem Syracusarum in potestate sua redegit: & Dionysium in Peloponnesum transmisit. Unde Corinthii maiori manu coacta duo milia peditum & ducentos equites timoleoni miserunt. Qui usque ad Thurios delati naues Carthaginensium ineuntes pulchram nauigationem remorati sunt. Nam thuriis aduersus Brettos expeditionem agentibus eorum urbem ut patriam syntere fideliterq; seruauerunt. Icetes interim arcem Syracusanam obsedit: prohibuitq; ne Corinthiis frumentum importaretur: & in Adranum duos milites qui Timoleonem per insidias ferro trucidare iuberet Timoleon eo tempore cum Adranitis sine aliqua suspitione sacrificiis intentus nulla militum sese stipauerat custodia. Qui ab Icete paraturi necem missi fuerant: ubi audiuerunt Timoleonem diuina factum in templum uenire: gladios sub uestibus habere: inter eos qui ad aras stabant: sese admiscere pedetentimq; proprius accedere: & paulo post rei inceptandae statuto tempore unus eorum Timoleonis socio in capite gladium crispit. Quo mortuo qui uulnus infixerat in altissimam quandam petram: ut erat euadit: huius uero socius aram amplectens Timoleonem obsecrat: si ueniam det rem omnem aperitum. Qua impetrata summam rei aperit: docetq; ut ab Icete missi fuerant eum interfecuri. Interea cum socii eum qui petra ascenderat ad Timoleonem traherent: nullam intulisse iniuriam exclamavit. Verum merito hominem interfecisse: cum ille apud Leontinos patrem necauisset. Quam rem testimonio quorundam adstantium comprobauit: qui magnopere machineta fortunae admirabantur: quae propter alias causas aliam componens ac simulam longius aliam mouet: atq; adducit: quam promissis uideatur: illis quae plurimum abesse uidentur sese implicat: & nihil commune adinuicem habentibus semper adinuicem in principio & in fine utitur. Itaque decem minis hominem Corinthii donauere: quod numini Timoleonis curam habenti cladem uticinus: id quod in animo multo ante fuisset in nauanda opera non absoluisset: sed priuata causa furtuito illius uitam seruauisset. Quibus rebus praesens bona fortuna in spem optimam futuramq; regis animos hominum coniecit: quod Timoleonem ut pium sane sanctumq; uirum comitatibus diis ad Siciliae auxilium ac libertatem uenisse prospicerent. Icetes uero postquam praeter animi sui cupiditatem conamina eius accidisse uidet: & Timoleonem

TIMOLEONIS

multos adhaerere: seipsum accusans: & tales tatasq; Carthaginensium copias habebat: & ipsis non strenue non
 impigre utat: clam sociorum auxilia aduocans: cum uniuersa classe ducem accersiuit. Magonem. Mago cum ce-
 tum & quinquaginta nauibus portum petit atq; occupat: qui sexaginta milibus militum Syracusas ingressus
 castra in urbe posuit. Cuius classis adeo magna iternauigandum esse uidebat: ut omnem priscam futuramq; Bar-
 bariam in Sicilia traicere putares. Enimvero Carthaginensibus in Sicilia superiori tpe infinita bella gerenti-
 bus nunquam Syracusas capere data copia est. Sed tunc Ictes opa erat q; Syracusas barbarorum castra itueri eue-
 nerat. Corinthii q; in arce erant in summa rebus difficultate positi rebus ad uictum necessariis deficientibus oc-
 cupatoq; a Carthaginensibus portu continuo circa mare tumultuarias pugnas ac uniuersa bellandi genera q;
 bus oblecti consueuerunt ad summas uires agebant. Sed Timoleon cimbis paruissq; nauiculis frumentum ex
 Catania trasmisit. Quae ut barbaricas triremes uitarent per loca fluctuosa cursum nauigationemq; fecere.
 Quas Ictem ac Magonem ituentes capiendi Catania cura atq; libido ceperat: q; inde Corinthiis necessaria
 in arcem asportarent. Itaq; sumptis q; uirtute bellica caeteris praestare uidebantur: solutissq; ex portu nauibus
 Syracusas abeunt. Neon Corinthius q; arcis praefectus erat: cum uideret hostes custodiae gratia relictos ocio-
 se negligenterq; se in urbe custodienda habere subito ruit in urbem: & partim caesis: partim dare terga co-
 ctis: Syracusanorum partem quam Achradina uocant occupauit: atq; in suam partem redegit. Quae cum caete-
 ris partibus urbis melior uisa esset: atq; munitior & quodammodo pluribus urbibus composita atq; structa
 necnon frumenti ac rebus omnium abundans minime hunc locum reliquit: nec pedem in arcem rettulit: sed ua-
 cua deserta loca muro circumdatis coniuncta arci Achradina custodia illum muniuit. Mago atq; Ictes: qui
 iam prope Cataniam uenerat: per nuntium ex Syracusas rebus facti certiores multo dolore multaq; animi agri-
 tudine ad Syracusas discedunt. Qui neq; opera suam per animi cupiditate nauarunt: & Syracusas quae in ma-
 nu erant amiserunt. Sed haec prouidentiae uirtutiq; fortunae quae dubia est tribuunt. Nam omnino haec
 quae a Timoleone gesta sunt bona quadam euenisse fortuna uidentur. Corinthii milites qui apud Thu-
 rios morabantur: timentes Carthaginensium triremes quae eorum discessum obseruabant: ex multis die-
 bus pelago uentis agitato: partim ui partim sponte cedentibus barbaris per bracteos pedestri itinere praef-
 ecti in Rhegium uenerunt. Adhuc fluctibus mare agitantibus principis nauium Carthaginensium qui Co-
 rinthiis tendebat insidias: unam animaduertens expectationem: sibi ipsi persuasit ut callide nouum aliquid
 ad deceptionem strueret: iussit itaq; ut omnes nauis coronis capita ornarent: & rubeos scutos ac graecorum
 insignia triremibus figerent. Deinde Syracusas nauigans cum arce appropinquasset risu usus ac plausu Co-
 rinthios quos perdere curabat: quoniam uictoria potitus sit: ut descenderent exclamat. Interea cum ille his
 nugis & hac decipiendi arte uteretur: Corinthii qui per agrum Bracteorum in Rhegium uenerat: ubi cum
 uentis tum nauibus maria uacua uident: summam in caelo serenitatem nacti summamq; in mari quietem
 quam prope naues atq; aquas ingressi in Siciliam delati sunt: & tanta securitate atq; serenitate usi: ut iternau-
 uigandum extra naues equos nantes habentis traxerit. Quos omnes cum Timoleon suscepisset: & statim
 Messanam urbem cepisset: bona fortuna magis quam exercitu confusus ad Syracusas structis pergit ordinibus.
 Nam secum non plures quattuor milibus militum habebat. Quod cum magoni denunciaret: tumultua-
 re: ac timere: & magis ex hac occasione in suspicionem uenire. In locis limosis circa Syracusas multa ex sta-
 gnis atque fluminibus: quae in mare prorumpunt: quam suspicientibus anguillarum multitudo pascitur:
 ita ut lata piscari uolentibus praeda adsit: hic dum utriusq; exercitus stipendiariis militibus ocium dabat:
 una piscabantur. Quod apud graecos usurpatum est. Nam si inter eos priuatas inimicitias non habent: ex-
 tra aciem una deambulando fabulantur: in acie uero strenue & pro sua dignitate manus conserunt. Tunc
 cum simul piscarentur: uillarum magnificentiam admirantes de maris praestantia sermone instituto: qui-
 dam ex Corinthiorum militibus ita locutus est: Et uos graeci in hac urbe tanta magitudine totq; ornamē-
 tis elaborata barbaris hominibus crudelissimis summo studio ut barbaros mores inferant: & nobis propi-
 quiores fiant: operam auxiliumq; accommodatis aduersus quos optandum esset multas Sicilias graeciae
 subiectas esse: qui putatis: eos qui hunc exercitum collegerunt: ab iisq; columnis herculeis atq; a mari Ath-
 lantico: ut pro Ictes gloria pericula aggrediantur: huc accessisse: q; si recto ducis officio Ictes uteretur: non
 patres expulisset: neq; contra patriam hostiles milites collegisset: sed pro eius honore & gloria dimicaret: &
 ut suarum partium esset: Corinthiis atq; Timoleoni obediret. Ex his uerbis tumultuantibus in castris stipe-
 diariis militibus: magoni ne insidiae sibi tenderentur magna est iniecta suspicio. Quapropter cum Ictes ne
 discederet illum obsecraret: doceretq; quanto hostes uiribus ac fortitudine anteirent: & Timoleonem ma-
 gis uirtute atq; fortuna quam militum multitudine ipsos superare: magno statim castra mouens & Sicilia ex ma-
 nibus dimittens turpiter ac temere in Libyam contendit. Postridie Timoleon ut pugnas obiret: in ordinem
 milites redigebat. Postquam uero magonem corripuisse fugam acciperunt: & deserta nauibus maria animadu-
 uertere: ridiculam habuere Magonis fortitudinem. Itaq; circumeuntes dicenti quo Carthaginensium classis
 aufugisset: in urbe per praekonem praemia posuerunt. Sed Ictes adhuc etiam bellandi cupidus intentusq;
 animo iis partibus quas occuparat munitis & expugnatu difficillimis nondum de capienda urbe despera-
 uerat. Timoleon eius copias diuidens quas maiori uirtute esse animaduertit ad Anapim fluuium ire uo-
 luit. Eas autem quarum corinthius dux erat Hysias ex Achradina egredi iussit. Tertiam uero militum par-
 tem quam Dimarchus atq; Dimaretus per nouissima ex corintho attulere: ad uertices direxerunt. Eodem
 tempore quo haec fiunt: multi ex castris Ictes fugiunt. Ex eo q; urbs quam primum capta esset: & in potestate
 eorum redacta: expulsis hostibus par erat militum fortitudini ac ducis probitati immolare. Quod autem
 nemo ex corinthiis aut morte obierit: aut uulnere lesus fuerit: hoc tantum Timoleonis fortunae tribuendum:

tanq̄ cum uirtute uiri illa certauerit: ut q̄ eius laudes & res ab eo bene beateq̄ gestas audiuerit ad maiore
 traherent admirationē. Non. n. solum p̄ oēm Sicilia atq̄ Italia fama cucurrit: sed p̄ uniuersam graciā euo-
 lauit: & ita res effrenuit: ita fortuna celeritatē q̄dam rebus bene gestis apposuit: ut Corinthioꝝ ciuitas: quæ
 cum adhuc an in Sicilia appulissent incertior esset: una die saluos in isulam uenisse & hostes uicisse audiue-
 rit. Timoleon arce i prātem suā redacta: nec eius p̄stantia quēadmodum Dion cōmotus: haud illi ob loci
 pulchritudinē uel structuræ opulentia magnificentiāq̄ pepercit: sed Dionē accusans: q̄ illā nō euerterit: pu-
 blico p̄conio Syracusanis significauit: ut cuicūq̄ uolēti ad delēdū tyrānoꝝ receptaculū ferro adesse liceret.
 Postq̄ eo die p̄conium asseuerūt: & libertatis p̄cipiū aggressi sunt: nō solū arcē: sed domus ac sepulchra ty-
 rānoꝝ funditus euerterunt. Deinde popularē statū p̄stantiore tyrānide ducēs adæquatis solo muris ut ci-
 uibus grata ageret: foꝝ quo iura dicerent: exædificari iussit. Vbi uacua ciuibus urbē aiaduertit: q̄ alii i bel-
 lo & ciuili seditiōe perissent: alii tyrānos fugissent: & in foro pp̄ solitudinē ita magna atq̄ p̄funda excreuif-
 set silua: ut lætus pabulo ager esset: & equi colæ i herbis altos lōm nos caperent: cætere quoq̄ urbes præter
 admodū paucas ceruis agrestibusq̄ porcis plenæ essent: & ante urbē circūq̄ muros i suburbanis regē gerē
 daꝝ uacui p̄æpe uenerent: habitantium ēt in p̄sidiis atq̄ in castris nemo obediret: neq̄ in urbe: horrore
 quodā atq̄ odio in subselia in foꝝ ex q̄bus plurimi tyrānoꝝ ipsis pullularāt ascenderet: uisum est Timo-
 leoni & Syracusanis ad Corinthios scribere: ut ex graciā Syracusas Colonia mitterent: q̄ urbis ciuibus ua-
 tua esset: & magnū ex Lybia bellū expectarent: cū audiuerint corpus Magonis q̄ seipsum morte affecisset:
 iratos Carthaginēses exercitus gratia cruci affixisse: ipsos autē ut uerno tpe i Sicilia traiciāt magnas parare
 copias. Timoleonis noīe redditis litteris ubi Syracusanos legati Corinthios rogauerūt. Eis Syracusanā ci-
 uitatem curæ esse: & iteq̄ in puincia colonia mittere: Corinthii nulla auaritia: nulla urbis dominatiōe al-
 lecti atq̄ impulsī: q̄ primū p̄ graciā sacris in certaminibus ac magnis in nundinis p̄ p̄cones denūciāt: Cori-
 thios qui Syracusāq̄ tyrānidem aboleuere: Syracusanos cæterolq̄ extorres fuculos ad libertatem inuitare:
 & Syracusis uolētem habitare iuste sancteq̄ in libertate suis legibus parta ciuitate uicturum: deinde p̄ Asia
 atq̄ per insulas: ubi passim multos ex Siculis uitam agere audiuerant: nuncios mittunt hortāturq̄ oēs in
 Corinthum traicere: & Corinthios naues commeatu auxilia atq̄ duces præbituros esse: nec non Syracu-
 sis tutos saluosq̄ posituros. His rebus Syracusani magno erga Corinthios amore affecti: & honestissimis
 pulcherrimisq̄ laudibus in cælum efferebat: quoniā libertatem atq̄ salutem adepti tyrānoꝝ iugum bar-
 baroꝝ crudelitātē euasissent. Qui igit̄ Corinthum uenerunt: cū p̄pauci essent: Corinthios rogauere: ut ex
 corintho cæteraq̄ graciā socii sibi adiungerent: itaq̄ non pauciores decem milibus Syracusas nauigarūt.
 Vbi iam ex Italia atq̄ Sicilia Timoleon multos in unum collegerat: quibus sexaginta milibus existentibus
 ut rettulit Vrhane: Timoleon urbem diuilit: atq̄ partiuit: & domos mille talentis uendidit. Primoribus
 uero domos quas illoꝝ esse cognouit: reddidit: & populo cui adeo res angusta erat: & ad bellū & ad cæte-
 ra ut statuas publico decreto delataq̄ accusatiōe tanq̄ hoībus p̄enas dātibus uēdiderit: pecuniæ abunda-
 tiam excogitauerit. Getonis autē antiqui tyrānis statuam cuius memoriā cū beniuolētia tum honore p̄se-
 quebant: q̄ Carthaginenses apud Imerā fluuium uicisset: populi snā seruauere. Itaq̄ cum ciuitas reuirefce-
 ret: & ciuibus undiq̄ confluentibus repleretur: cupiens Timoleon uniuersæ Sicilia libertatem uendicare:
 & ad uiuū tyrānos refecare: ad cæteras urbes exercitū ductauit: & Ictē a Carthaginensibus deficientē: ut ar-
 tem demoliri p̄mitteret: & apud Leōtinis priuate uiuere coegit. Leptinus q̄ Apolloniā multaq̄ alia fini-
 timoꝝ oppidula per tyrannidē occuparat postq̄ summis uiribus summisq̄ periculis pugnauit: Timoleo-
 ni sese captum præbuit: quē data uenia in Corinthum Timoleon exportari iussit: Nā Sicilia tyrannos in exi-
 lio ac calamitate corinthi uitam uiuere pulchꝝ græcis ducebat spectaculū: sed cū stipendiarii milites merē
 do bellica præda frui potius q̄ in ocio degere optarent: ipse Syracusas cōtendens urbanis rebus mentem ap-
 plicaturus: & una cū legislatoribus cæfalo atq̄ Dionysio qui ex corintho uenerāt: firmissimam honestissi-
 māq̄ remp. cōpositurus. Dimarchū atq̄ Dimaretum aduersus Carthaginensiu potentia misit. Qui defici-
 entibus multis ex barbaris ciuitatibus non modo in regē copia abundare: ueꝝ etiā pecunias ex captiuis ra-
 ptas ad bellū parare. Interim Carthaginenses cū septuaginta milibus militū & ducentis triremibus ac mille
 nauibus in Libyā traiciunt. In quibus multū frumenti machiū currus cæteraq̄ ad bellū necessaria defe-
 rebant. Quoꝝ oīum adeo ingens numerus erat: ut nō amplius in bello particulatī cōgressuri essent: ueꝝ
 ex uniuersa Sicilia Græcos simul eiecturi. Tantis enī uiribus hic exercitus erat: ut ad capiendos fuculos: quis
 unanimes ac fortissimos sufficeret. Hasdrubal atq̄ Bomilear: qui classi præerāt audiētes suos oppressum
 iri: subito cōtra Corinthios atq̄ Timoleonē impetu quodā ac celeritate feruntur: cū Syracusani celeriter hoc
 per nunciū audirent: ita animi terrore perculsi sunt copiarū magnitudine: ut Timoleō uix cum tribus mili-
 bus militū contra tot tantaq̄ copias cōgredi ac manus conferere ausus sit. Nā ex quattuor milibus militū
 sub stipendio merentiū mille intereūdū timentes secesserūt. Timoleonē nō sane mentis: sed dextra hoīem
 insanū præter ætatē dicentes: q̄ quinq̄ milia peditū habēs: & mille equites cōtra septuaginta milia cōcur-
 rere audeat: & a Syracusis tanto longius exercitū ducere uelit: quāto octo dieꝝ uia ac spaciū distat. unde nec
 salutis fugientibus nec sepeliendi morientibus facultas daretur. Quibus ante pugna sic eoz̄ animū dete-
 gentibus magnopere sibi Timoleon cōduxisse putauit: cæteros autē milites postq̄ persuasionibus exhorta-
 tionibusq̄ firmiter ad præliū induxit: ad crinisium fluuiū quo Carthaginenses uētuos audiuerat: adduxit
 Qui cū collē superaret: unde inimicoꝝ castra uidendi potestas erat mulis appiū ferētibus obuiauī: quod
 infaustum milites augurium putauere: quoniā appii coronas sepulchris iponere usurpatū esset. Vnde hoc
 prouerbiū natum est: mala ualitudine: summo periculo fruentē appio indigere. Postq̄ igitur Timoleon ue-

TIMOLEONIS

stigia preffit: & falsa opinione ac mala spe liberos facere uellet: aliter ut tps postulare uidebat rem interpreta-
tus est. Ostendit enim ante uictoria ipsi coronam esse platam: & sua sponte in manibus uenire. Nam apud Corin-
thios in Ischiniis ludis quemadmodum nunc in neniis corona appia: ut patria & sancta coronabant: & tunc in
Ischiniis ludis quemadmodum nunc in neniis corona appia utebant. Pinea autem non diu factum erat quod in usum ue-
nerat. Cum igitur Timoleon ut pictum est mulis obuiaret: & ex appio sumeret: primo ipsum deinde duces
qui circa ipsum astabant: ceterosque coronauit. Augures cum duas aquilas uolantes prospicerent: quare altera draco-
nem unguibus confixum ferebat: altera uolans horrende clamabat: militibus illas ostenderunt. Itaque omnes ad re-
gressionem conuersi non iam amplius armis: sed uotis precibusque deos persequuntur. Cum autem aestiuum tempus esset atque
solisticium: in conuersione nebula quam flumen exalabat ita planitie omnem obtexerat: ut inimicos intueri non lice-
ret: nisi quod quidam sonitus indiscretus atque comixtus de uertice collis a Corinthiis audiebatur: quem cominus castra
iaceret. Postquam corinthii colle ascenderunt atque steterunt: scutosque colligendi sui causa deposuerunt: iam sole uapores
attrahente aer spissus ac turbidus factus motium summitates obtenebrauit: locis autem inferioribus nebula ex-
purgatis crinifluis fluius apparuit. Quare Corinthii hostes illum traicietes intuentur. Qui quoniam in prima
fronte ad pugnam currus collocarunt: quod stupore uisui afferebat: & post hos infinitos milites albos scutos ha-
bentes: cum splendore apparatus tum ordine ac cedendi traditate: carthaginenses per coniecturam esse aduertunt: post
hos cetera multitudine cum impetu ac tumultuatione confluenta & flumen traiciete. Cum Timoleon uidisset
tot iam in flumine esse: quot cum ipsi manus conferere uellet dixissetque militibus: ut phalagum dissolutam in flumi-
ne prospicerent: cuius pars flumen euaserat: pars ut egredere futura erat: iussit Dimareto ut acceptis contra
equitibus Cartaginenses irrueret: & ordines eorum quod nondum in acie redacti erant: corruperet ac disturberet. Ipse
autem ex colle in planitie descendens mixtim nonnullos stipendiarios milites cum Siculis in utroque cornu consti-
tuit: & in medio a Syracusanis atque ab electissimis fortissimisque stipendiariis militibus stipatus paululum gre-
sum continens: quod equites agerent obseruauit. Postquam illos uidit curribus ante aciem discurrentibus manus cum
hoste conferere non posse: sed continuo coactos circumuolare: & crebras incursiones facere: sumptis militibus &
maiori quadam uoce quam consueuisset usus: siue quod affectu quodam ac ardore ad bellum intentus baccharetur: siue
quod nomen quoddam ut tunc uisum est in eo loqueretur: peditibus statim appropinquantibus atque reclamanti-
bus absque mora in aciem duci: equitibus signum dedit: cornua extra ordinem curuum contra Carthaginenses impetu
facere: ipse quoque collectis propugnatoribus signa canere iubens Carthaginenses aggreditur. Illi primis con-
gressibus presenti animo obstiterunt: & cum quia corpora Thoracis ferreis atque aereis galeis induti erant tum
quia ingentibus scutis tegebantur: iacula resilire coguntur. Itaque postquam gladius res agi coepta est: & non mi-
nus ingenii quam corporis uiribus bellum agit: subito ex motibus stupida tonitrua sonuere: & ardentia fulgura
caelo delapsa sunt. Deinde ubi nebula quam colles & montium cacumina tegebat: ad locum pugnae accessit: atque
nimbus graecos a tergo barbaros in facie ac oculis pulsat spirante simul uento humido delataque assidua a nu-
bibus flamma: quae multum quidem & praesertim iis qui regem imperiti erant aduersabantur (Nam non parum no-
cumentum tonitrua ac sonitus armorum: quae ab aqua & grandine pulsabant attulisse uidentur: cum imperatorum
iussa nec audire nec exequi milites possent.) Carthaginensibus non expeditis: sed multis armis utentibus ut di-
ximus caenum maximum inferebat impedimentum. Sinus uestimentorum qui multa aqua repleti erant dum
manus confererent: ipsos graues ineptosque reddebant: idoneos autem ut a graecis superarentur: & si caderent in-
releuabiles ex caeno faciebant. Nam fluius Crinifluis cum iam aquae irruptione magnopere excreuisset: ac
tumuisset: propter traicientium multitudine aggerem erupit: & planities quae ad fluium iacebat ex multis fauci-
bus currentibus aquis quae non suo tramite ferebantur repleta est. A quibus quidem aquis Carthaginenses
inuoluti maxima cum difficultate liberabantur: Tandem cum inundatio & aquarum fluctus istaret: & pri-
ma graecorum acies quae ex quadringentis hominibus constat contra Carthaginenses irrueret: in fugam
graeci Carthaginensium multitudinem uertunt: quorum multi in planitie capti periere. Multi etiam flumen
traicientes a fluctibus tracti morte obiere. Plurimos collem adeuntes ne ascenderent uelites currendo pro-
hibuere. Fuit itaque inter decem milia hominum qui desiderati sunt: tria milia ex carthaginensibus cecidisse
quibus nec generis splendore nec diuiciaeque amplitudine nec gloriae claritate alteri superiores in carthagi-
ne erant. Quae res adeo magnam urbi infixit calamitatem: ut nunquam antea una ex pugna ex carthaginensibus
tot occubuisse a maioribus memoriae traditum sit. Nam ut plurimum Lybicis Iberis ac numidis in bello usi
aliena calamitate uicti superatique fuerant. Quantus mortuorum splendor in uita fuisset: quanta gloria: graeci
ex raptis spoliis cognouerunt. Tanta enim auri atque argenti copia fuit: ut ab iis qui spolia extraxerunt: de aerea
atque ferrea suppellectile rarus atque tenuis sermo haberetur. Nam & castra & iumenta impedimentaque ceperant
Ex captiuis autem magnam partem milites expilauere. In medium uero atque in publicum quinque milia inuen-
ti sunt. Ex curribus capti ducenti. Unde pro Timoleonis tentorio posita coadunataque multiplicia spolia
pulcherrimum certe ac magnificentissimum praebant spectaculum: interque mille thoraces cum arte tum
pulchritudine praestantes & decem milia scutorum suspendebantur. Quae quauis multa paucorum tamen
praeda fuere. Itaque graecis magnam praedam assecutis: uix tertio die post pugnam trophaeum absoluitur.
Timoleon una cum uictoriae nomine praestantiora arma: quae hostibus detraxerat in corinthum mittit:
ut patriam eius omnibus hominibus: qui in ea sola clariora graeciae templa cernerent non graecorum aut
finitimorum ornata spoliis tristem memoriam facientibus: sed barbarorum caram atque amabilem redderet.
Quae pulchris inscripta litteris uincientium fortitudinem atque iusticiam declararet. Quoniam corinthii atque Timoleon
imperator graecos in Sicilia a carthaginensium manibus liberarunt: diis haec munera suspendunt: Post
haec Timoleon milites stipendiarios qui carthaginensium spolia ac praedam omnem ferrent ducerentque:

In agro inimicorum dimittit. Ipse uero Syracusas cōtendit: & mille milites: qui ab eo ante pugnam secesserant e Sicilia cedere iussos a Syracusis antequā sol occideret abire coegit. Qui ad Italiam sine fide pu. nauigātes Blettis praeda fuere. Quas pœnas pro prodicione contra Timoleonem diis soluere. Cum Ictes atque Mamerchus Cataniae tyrannus siue inuidia secundae fortunae Timoleonis: sine timore quodam: ne cōtra tyrannos perfidus esset: societatem cum Carthaginensibus inissent: persuasissentq; ut exercitum atq; ducem mitterent: nisi uellent omnino ex Sicilia pelli: Gisco cum septuaginta nauibus nauigauit: & milites graecos conduxit q̄q̄ antea sub Carthaginensibus graecis nunq̄ meruissent: sed tunc Carthaginenses uehementer illos admirati sunt: & fide dignissimos atq; bellicissimos omnium hominū esse putauerunt. cum autē in Messana urbe cōmuniter adinuicē omnes conspirarent: tercentos milites aduenas a Timoleōe auxiliarios missos interfecerunt. Qui autē circa Ireas quae sub Carthaginensium imperio erant: insidias posuere: milites stipendiarios cū Eutimo Leucadio merentes necauere. Ex quibus maxime Timoleonis secundā fortunam gloriosam fieri contigit. Nam hi ex illis erant: qui cum Philodimo Phocense & Onomartho Delphico sacrae illius legis & inuectores & participes fuerant. Qui cum omnibus odio essent: atq; ut execrabiles obseruarentur: circa Peloponnesum a Timoleōe capti sunt: sed ceteros milites minime capere potuit. Cum autem ī Siciliam proficiscerentur una cū timoleone omniū certaminum uictores euasere. Cū uero plurimoz ac maximorum certaminū iam finis esset: & ad alias obeundas pugnas auxiliari mitterētur & capti & mortui sunt. At non una oēs sed discretim. Verū antea timoleonis prospera fortuna eos tutata ē ne aliquo modo per punitionem maloz bonis etiā detrimentū impenderetur. Itaq; deoz beniuolētia erga timoleonem non minus in uitandis aduersis q̄ in agendis prosperis admiratione digna est. Populus Syracusanus qui a tyrannis iniuria affectus pressusq; fuerat aegro animo ferebat. Nam Mamerchus q; milites stipendiarios uicerat: elatus in scribendis poematibus iactatione quadam usus est. Qui scutis in honore deorum suspensis elegia carmina & superba & contumeliosa subscripsit. Vilia nos ferimus dū scuta micantia multo Detrahimusq; auro: electorq; a bore atq; elephāto. His actis cū timoleon in Calabriam castra moueret: Ictes in Syracusano agro discurrere: praedari depopulari: iniuria afficere. Deinde timoleonū paucos habentem milites paruifaciens in ipsam Calabriam exercitum duxit: timoleon ubi illum iter praecipitate persensit: cū equitibus peditibusq; Ictem uersus proficiscitur: Ictes cum hoc sensisset: audissetq; Timoleonē iam Damiriā flumen transiturū: circa aquas repugnaturus castra firmavit. Cui cū traiciendi difficultas: tum praecepta uitring; atq; precipites ripae animos faciebāt: timoleonis duces cum uehementi quādam pugnandi libidine tenerentur: & contentio quaedam inesset: omnesq; postremū traiciendi locū atq; aggrediendi tenerent: pugnae imoratio facta est. Nā unusquisq; primo acieoz ordine sese dignum existimabat: Quare impetu quodā traicientes ac concurrentes nullū in transitu ordinē habuerūt. Cum timoleonem fortibus decernere uellet: & cuiusq; ducis annulum ī casside eius inieisset atq; permiscuisset: primus qui ab una extrahi cōtingit trophaei insignia habebat. Quod postq̄ audierunt nō exēctata altera sorte cū gaudio atq; clamore ut q̄sq; stabat flumē irrūpit: & manus cū hoste cūserit. Illi cū uires graecoz ferre non possent: & dimissis armis fugerēt mille ī bello cecidere. Paulo post Timoleon motis aduersus Leōtinos castris uiuū cepit Ictē: necnō bellicosissimū eius filiū atq; Eūtimii uinctos sibi milites detulere. Ictes atq; adolescens ut tyrāni ac peditores morte mulcti sūt. Eūtimius uero uir clarus ī bello atq; audax pp̄ blasphemiam quā aduersus corinthios misericordiam minime cōsecutus ē. Ferūt. n. Corinthiis cōtra Leōtinos militibus ī corinthios cōcionē ad populū hēntē dixisse: si corinthiae mulieres domos egrederēt: nihil molestū fore nihil timēdū. multi eo īgenio & ea natura sūt: ut iniuria laceffiti molestius uerba q̄ facta ferāt. Grauius. n. cōtumeliā: q̄ detrimentū ferēdū eē arbitrat: & hoc qdē factis repeller: tanq̄ necessariū bellatibus cōcessum ē. Blasphemiae aut plus odii q̄ uicii hēre uidēt cū igitur timoleō Syracusas cōtēdisset: Syracusani uxore Ictis ac filias ī cōcione ad iudiciū deductas morti dānarunt. Verūeniūero hęc Timoleonis moribus atq; rebus ab eo gestis dissimilia esse uident. Nā si ille hoc dissuasisset: ac phibuisset: nunq̄ mortē obissent. Sed uidēt Timoleonē illas neglexisse: & uoluntati ciuiū qui Dionē a quo eiectus Dionysius expulsusq; fuerat uīdicare querebāt piecisse. Ictes. n. hic ille erat: qui Aretā Dionis uxore sororeq; Aristomachā & filiū adhuc pueg; ī mare uiuos demerferat: de quibus ī Dionis uita p̄scripsimus. Post hęc cū aduersus Mamerchū apud Catania castra p̄fuisset: & fugā illū uertisset: supra duo hoīum milia sero necauit. quoz magna pars erat ex phoenicibus: quos Gisco auxiliarios miserat. Deinde Carthaginēses r̄gionē itra Lycū Timoleonē occupaturū timētes: cū eo pacē ineūt atq; cōponūt: & ex ea migrare Syracusas uolētibus supellectilē ac sobolē restitunt: tyrānisq; societate renuūt. Mamerchus cū de re sua male spectaret: ī Italiā ut Leocanos cōtra Timoleonem atq; Syracusanos adduceret nauigauit. Postq̄ q̄ cū eo erat: cū triremibus remēso pelago ī Siciliā sese rettulere. Timoleoni Catania tradiderūt: ipse coactus in Messanā urbē ad Hiponē tyrannū fugā arripuit. Quā Timoleone mari terraq; obsidione premente Hiponē fugientē in nauī milites capiunt: quē Mamertini una cū filiis a litterarū magistris adductis tanquam pulcherrimum spectaculum ad cruciatum in theatrum rapuerūt: atq; iter fecerunt. Mamerchus autem Timoleoni se dedit: ut iudicium atq; cruciatum nō accusante Timoleone Syraculis subiret: Nā cū Syracusas deductus fuisset: & apud populū uenisset cōpositā iādiu ab eo orationē dicere aggressus ē: Cū autē ī tumultū icideret: & ī exorabilem concionem animaduerteter: proiecto pallio p̄ medium theatrum cursu delatus subselia tanq̄ moriturus capite pulsat. Verum huiusmodi mortē obire non contigit: sed ulterius uitā agens eandem pœnam quā praedones dedit ac perfoluit. hoc igitur modo Timoleon tyrannos & hostes extirpauit atq; deleuit. & uniuersam insulā quā rebus aduersis incultā atq; horridā ab incolis accēperat: ita placabilem ita desiderabilem reddidit: ut quam prius ciues deseruerant adue-

TIMOLEONIS

ne habitaturi accederent. Nā agrigentum & Gelam magnas in Sicilia urbes post atticū bellum a Carthaginensibus depopulatas atq; euacuatatas tunc habitari ac frequentari contigit. Alterā enim Megelus atq; Ferriscus ex Helca uenientes & priscosos ciues adducentes: alteram Grogus ex Chio nauigans habitauit. Quibus in urbe domos instaurantibus non solū ex tanto bello securitatem imunitatēq; ac trāquilatē Timoleon præbuit ueq; et alia tanq; eius multa animi prōptitudie multaq; caritate præparauit. Aliis quoq; omnibus dispositis nō belloq; propulsio non legū cōpositio non regionis habitatio nō reip. dispositio bene se habere uisa est: quā ipse nō attigerit atq; ordinauerit: & tanq; oīum architector absoluto opere gratias deo pro dignitate egerit. Cum igitur multi & magni uiri ex græcis: qui rerum gestarum splendore illustres erāt apud Timoleonem essent: inter quos Timotheus & Agefilas & Pelopidas erant necnon Epaminundas: in quem magno amore Timoleon afficiebatur: res eorum gestæ splendore & gloria: quæ uirtute & laboribus permixta erant: præstantiorē Timoleonem reddiderunt: itaq; qui tū in pœnitentiā adducti sese accusare. Sed illis prætermisissis quæ erga fratrem Timoleon gessit: nihil est (utquit Timeus) quod ex iis quæ sunt apud Sophoclem inclamare opportune non liceat: O dii q̄ uenus: qui cupido huic auxiliabitur? Quæ admodum enim Antimachi poema: & Dionysii pictura: quæ colophonioq; uires ac fortitudinē habet: laborem atq; duritiem habere uidentur: Homei autem carmina & ea quæ a Nicomacho scripta sunt: præter alias uirtutes ac gratiam facilitatē & leuitatē sic Epaminundæ atq; agefilai res militares multo labore multaq; cum difficultate ab eis gesta sunt: Timoleonis uero res bellicæ diligēter iusteq; inquirentibus atq; admirantibus multā in consequenda uictoria facilitatem habuisse apparebunt: Quibus nō fortuna sed uirtus cum bona fortuna uires administrauit. Et ille oīa ab eo fauste acta ad fortunā referens: cum ad amicos quos Corinthi habebat: litteras dedisset: & orationē apud Syracusanos habuisset: gratias deo hēre sepius inquit quoniam cum saluā siciliā esse uellet: eū decreto & suffragiis populi iperatorem designauit. Cū domi templū cōderet sua spē uoluit ut euenit: rē diuinā fecit: domum uero ipsam sacro numini cōsacrauit: habitauit autē ædes quas ei tanq; de re militari benemerito Syracusani donauerāt. Veg; ex Coritho accersita uxore ac filiis plurimū tēporis in agro pulcherrimo atq; amoenissimo: quē ab eisde; accæperat ociose uitā duxit: non enim Corinthus rediit nec græcorum tumultui sese admiscuit: neq; ciuili inuidiæ se præbuit (At plurimi impratorū ambitione honore atq; potentia in explenda libidine tanq; i scopulum naues impellunt atq; frangunt) sed ibi reg; gestæ memoria lætus ruraui: atq; permāsit. Ex quibus maximum sibi gaudiū afferebatur: tot urbes tot hominū milia intueri: quibus ipse uiuēdi fœlicitatem comparauerat. Postq; satis dispositū erat: ut uidetur: q; non solum Galericis: ut apud Simonidē: conus atq; christa inesset: uerum etiā uniuersæ reip. duo qui populi studiū atq; aurā uenebātur: Liphistius ac Demenerus Timoleoni calūniā machinantur: Laphistius enī Timoleonē in quadam causa ad fideiussionē coegit: Timoleon uero tumultuationē impetūq; contra Laphistiū ciues agere: quo minus legibus uteretur: nō permisit: sed dixit de industria ac sua sponte tot labores totaq; pericula subiisse: ut unicuiq; Syracusanorū legibus uti liceret Demeneto autē ipsum multis rebus quas in ductando gubernandoq; exercitu gessit: accusanti nihil contra respondit: sed inquit diis quibus uota feci ut Syracusanos i libertate constitutus aspicerem: gratias ago. Postq; igitur maiora pulchrioraq; facinora q̄ ii qui secū erāt gessisset: & solus ac præstantior esset i laudibus: quæ apud græcos celebrantur: quibusq; græci ad uirtutē prouideant: & mala quæ iam quidē græciam occupauerant sine sanguine propulsa: ostendissetq; barbaris & tyrānis terrore ac fortitudinē: græcis autem atq; amicis iusticiam & mansuetudinem: necnon ciuib; absq; luctu & lachrymis plurima trophæa comparasset. Siciliam uero quæ octo annos assiduis malis uexata fuerat: ab omni labe purgasset: iā grandior æuo cū ex oculis laborare cœpisset: tandē cæcus factus est. Paulopost nullā nec sibi nec fortunæ huius rei culpam attribuebat: sed gentile sibi hoc ac paternū & pro ætate accidisse aiebat. Ferūt enī multos ex suo genere iam senio confectos simili morbo laborasse. Athenas autem refert cum timoleon aduersus Hiponem atq; Mamerchum militaret oculos albos esse factos: & cæcitatem manifestam omnibus fuisse: non tamen propter hoc obsidione pedem rettulisse: sed cum pergeret: tyrannos cæpisse. Postquā uero Syracusas rediit: subito monarchiam deposuit: ciuib; persuasit pulcherrimam remp. eē futuram. q; ille sine animi molestia calamitate illā tulerit: minus fortasse admirandū: q; autem Syracusani honore & beniuolentia uirum iā cæcum coluerint: admiratione hoc dignum. Qui rus ac domū eius petentes aduenas hospites ut benefactorē suū ac patriæ patrem aspicerent: secū ducebant lætantes atq; admirantes: q; apud eos diem suum obire elegerit: & claros splendidosq; apparatus: quos sibi in suo reditu græci re benegestapararint. neglexerit. multis præterea ac magnis rebus honoris sui gratia decretis: nemo ex Syracusano populo defuit: qui non assereret: ut quotiens bellum cum exteris gentibus gerendum acciderit: Corinthio duce uterentur. Illud etiam quod in contionibus in honore eius factum est: pulchrum præbuit spectaculū. Nam cum de rebus paruis consultandum esset: inter ipsos decernebant: cum uero grandia disceptarentur illum accersiri iuebant. Ille per forum in lectica delatus ad Theatrum proficiscebatur: & dum uehertur: ut sedebat populus eum una uoce humanissime appellabat: atque salutabat: ipse identidem faciens & paululum immoratus paululumque laudibus præstitis auribus auditisque deinde ea quæ eum consulebant sententiam dicebant. Vbi hæc suffragiis agitata iterum per theatrum a ministris eius delatus erat: ciues autem illum discedentem uocantque plausu dimittentes iam reliquum quod reip. erat decernebant. In tali senectute tanq; pater patriæ honore ac beniuolentia nutritus parua occasiōe temporis adhita diē suū biit. Itaq; syracusani diē funeris protrahunt: ut ipsis quæ ad funus pertinebant præparandi facultas: peregrinis autē atq; finitimis proficiscendi opportunitas accōmodaretur. Præparatis omnibus quæ honesta

di funeris gratia erant: delecti iuuenes feretrum subiere & per regiam Dionysii tunc solo adaequatam iter habere: multis militibus hominum atque mulierum coronas albasque uestes habentium precedentibus. Quoque spectaculum festis diebus similitudinem comparasse uidebatur. Voces autem lachrymis commixte illum beatum dicentes non honoris aut administrationis alicuius retributionem: sed desiderium atque gratiam uerae beniuolentiae ostendere uidebantur. Tandem postquam collapsi cineres & flamma quieuit: Demetrius qui ea tempestate uocis magnitudine omnes anteibat: huiusmodi praconium diulgauit. Populus Syracusanus Timoleonem Timodimi filium ducentis minis in funere honestauit: nec non per omne aeuum musica equestria ac Gymnastica certamina sui honoris gratia instituit: quoniam perfligatis eiectionisque Siciliae tyrannis: debellatisque barbaris: necnon repletis magnis desertisque urbibus leges Siculis edidit. Deinde sepulchrum in foro stratum porticu circundant: palestras aedificant: Gymnasium adolescentibus faciunt: Timoleonemque appellant. Ipsi deinde utentes & reipublicae legibus quas timoleon fancierat: diu optimam atque foelicem reipublicam habuerunt.

PAULI AEMILII VIRI ILLUSTRIS VITA EX PLUTARCHO GRAECO IN LATINUM PER LEONARDUM ARETINUM VERSA.

AEMILIORUM FAMILIAM IN VERBE ROMA PATRICIAM Sane ac uetustam fuisse plurimi tradunt: Quod uero primus quod nomen ei familiae reliquit. M. Aemilius propter sermonis lepiditatem: quam Aemiliam graeci uocant: appellatus Pythagorae philosophi puer fuerit: nonnulli ex iis tradunt: quod doctrinam Numae Pompilii regis in Pythagoram auctorem referunt. Ex hac igitur familia multi praestantes uiri & claritate affecti uirtutem foeliciter adamarunt. Sed L. Pauli aduersa apud Cannas fortuna prudentiam ac fortitudinem eius ostendit. nam postquam collegam suam a consilio dimicandi remouere suadendo non potuit: iuitus licet pugnae quod particeps fuit: fugae uero nequaquam particeps: sed auctore periculi ac pugnae fugam arripiente ipse manes aduersus hostes pugnam do iteriit. Hic filios habuit Aemiliam quam Scipioni magno nupta fuit: & Paulum de quo haec scribimus: quod in aetate florenti gloria & uirtute clarorum uiroque effulsit: non ea secutus quam tunc caetera iuuetus sequabatur: nec per eandem uiam ingressus. Non enim se in causis orandis: nec in salutando ac prensando homines quibus artibus plerique fauorem sibi populari captabant: cum tamen ad utrumque foret non ineptus: exercuit: sed ut praestantioris utique fortitudinis & integritatis gloriam sibi quaerere studuit primum e magistratibus aedilitatem petens duodecim competitoribus quos omnes posteris temporibus consules fuisse tradunt: suffragiis populi Romano praefatus est. Augur deinde factus: sic patris moribus: intendit sic ueterum circa diuinam obseruantiam disciplinamque cognouit: ut nois & honoris dumtaxat gratia concupitum prius auguratum iter supremos magistratus habendum ostenderit: philosophis astipulatus quod religionem scientiam cultus diuini esse diffinunt. Cuncta enim faciebat cum peritia & studio: eique uni rei caeteris ommissis cum ad hoc erat animus intendebat nihil praetermittens uel addens: sed & aduersus collegas semper per etiam per minimis insistens & docens: quod & si maxime quod res diuinam facile existimet. & sine quaerela negligentiae: tamen nequaquam esse ferendam ciuitatem quam illam negligi patiamur. Neminem enim ab initio magno excessu reipublicae turbare: sed magnae reipublicae custodiam tollere: qui in paruis ac minimis diligentiam abiecit. Eo modo disciplinae militaris ac morum custodem & obseruatorem se praestitit: non gratiam militum captas in exercitu: nec ut plerique illius aetatis homines secundos magistratus per gratiam priorum sibi comparans: sed ueluti sacerdos aliorum sacrorum circa mores dux & exemplar cuique existens sic administrabat: ut secundae partium existimaret hostes uincere: primae uero ciues dirigere. Durante aduersum Antiochum bello & peritissimis rei militaris hominibus ad illud conuersis alterum ab Hesperia exortum est bellum magnis in Iberia motibus suscitatis. Ad hoc bellum Aemilius missus non cum sex ut caeteri praetores sed cum duodecim securibus: ita ut dignitas consularis imperio eius iesset: bis signis tollatis hostes superauit: interfecitque circiter xxx. hominum milia: manifesteque apparuit uictoriam ex industria eius partem fuisse: habilitate locorum & transitu amnis facilitatem uincendi militibus praestantis. Urbes uero. tel. in deditionem recepit: pacatamque prouinciam relinquens: ne una quidem drachma ditior quam profectus fuerat: reuersus est. Erat & in caeteris haud quam pecuniae studiosius: sed sumptuosus ac liberalis: nec multa habebat: sed cum dos mulieri reddenda fuit: uix patrimonium eius suffecit. Uxor fuit illi Papiria Mnaeonis uiri consularis filia: quam post longum coniugii tempus repudiavit: licet pulcherrimam sobolem ex ea suscepisset. Haec enim gloriosissimum Scipionem & maximum pepererat: quae autem causa diuortii fuerit: non extat: sed uideatur aliqua efficax ratio affuisse: illud autem constat cum amici familiaresque diuortium grauer improbant: Aemilio dicerent nonne haec modesta nonne formosa: nonne secunda: porrexit ille pedem & calceum ostendens: nonne pulcher hic calceus? nonne nouus est inquit: sed nec quisquam uestis nouit: qua ex parte in eum contorquet pedem: Sic enim se res habet. Magna quidem plerumque & manifesta errata mulierum causam diuortii praestiterunt. Nonnunquam etiam ex quadam diuersitate morum frequentes & paruae offensiones late ter ex ortae uiros ab uxoribus alienarunt: post diuortium papiriae aliam uxorem accepit: ex qua cum duos filios suscepisset: eos quidem domi habuit: alios uero duos priores maximis & clarissimis domibus per adoptionem inseruit: quorum maior a Fabio maximo quinquies consule: minor a Scipione Africano adoptatus est. Ex filiabus uero alteram M. Catonis filius: Alteram Elius Tubero uxorem accepit: Erat autem Tubero uir optimus magnaeque in reipublica auctoritatis: sed ita tenui patrimonio: ut sex & decem uiri ex Tuberonum familia omnes simul in unis aedibus & quidem modicis cum coniugibus & liberis habitarent. In has aedes pauli Aemilii bis consularis & triumphalis filia deducta est: in eisque habitauit: nec puduit eam paupertatis uiri: sed uirtutem admirata esse per quam pauper erat. At uero aetatis nostrae fratres cognatique nisi clausuris & fluuiis & muris communia diuidant nisi magnis spatiis inter iacentibus sepe sentent: litigare adiuuicem non cessant: haec secum cogitandi considerandique facultate historia praebet. Consul autem factus Aemilius bellum gessit aduersus Iygueres homines bellicosos & ob uicinitatem romanorum bellandi pitos. incolunt enim ex

tremam Italiae oram: quae ad Alpes pertinet ipsarumque Alpium quantum tyrrheno obliuif pelago & contra Lybiã confurgit p̄mixti Gallis & Iberis maritimis: tunc autē p̄datoriis nauigiis mare usque ad Herculeas columnas infestabant. Contra eos igitur Aemilius cōsul cum .viii. milibus militū missus hac paucitate copiã aduersus triginta milia hostium cōfluxit: eisque in fugam uersis: & itra mœnia cōpulsis spem bonã humanitatis p̄stitit. neque enim uolebant Romani Lygum gentē oīno delere: sed ueluti spem ac p̄sidium aduersus Gallicos tumultus: quae Italiae cōtinue iminebat. relinquere. Aemiliū igitur fiducia adducti Lygures naues & oppida illi dederunt. Ipse uero diruptis mœnibus nec genere ullo iniuriã aliter illato urbes quidē restituit: naues uero oēs ademit: nec illius multitudinis nauigium supra triscalmū eis reliquit. Hoīes autē tā mari quā terra a Lyguribus antea captos ciues peregrinosque liberauit. Hac in primo cōsulatu digna memoratu ab eo gesta. Sequenti uero tēpore cum sãpius cōsulatum petisset: nec suffragia ciuiū uotis eius responderēt: quasi ipse reus ac repulsus quietē sibi agendã putauit: solū auguriis & erudiendis filiis intentus. Docuit autē ipsos & Romanam disciplinam: quã ipse doctus erat. & græcas insuper artes: nō enim solum grãmaticæ sophistæ & theatrores ueque etiam fictores pictoresque & equorum canū uenationūque magistri circa adolescentes uersabant. Ipse uero pater nisi quid publici muneris impenderet: eorum exercitationibus studiisque intererat: miro amore erga natos effectus. Ea tēpestate bellum aduersus Persem Macedoniae regē populus Romanus gerebat. Duces uero ad id bellū missos premebat infamia: quae eorum ignauia imperitiãque turpiter ac ridicule res gererēt: sustinerentque potius quam iferrent bellū. Nuper enim Romani Antiochū ultra Thaurum depulsum Syriãque inclusum quoddecim milibus talentis pacē redimere coegerant: ac paulo ante in Thesaliã Philippū p̄fligarant: & grãciam a dominatu Macedonū liberauerant. Vicerat etiã Hannibalē cū quo nullū utique regem conferendum bello existimabat. Non ergo ferendū uidebat: ut cōtra Persem ex equo pugnarent: tãdiu cum reliquis p̄fligati patris resistentē. Ignorabant enim Macedoniae rem post philippi p̄fligationē multo quam ante fuerat: ualidiorē esse etiam fuisse: de qua superius repetens pauca narrabo. Antigonus qui inter Alexandri successores potētiōr fuit: quique etiã genere sibi regiū nomē uēdicabat: filiū habuit Demetriū. Hic Antigonū: qui Gonatus cognominatus est: ille alter Demetriū genuit: quae & ipse breui tēpore regnauit & filium reliquit Philippū puerum. Veritatem igitur principes Macedonū ne defectu regis turbarent res: Antigonū nepotē eius: quae obierat induxerunt: traditãque ei uxore Philippi matre: primo tutorē & ducē: post ipsius benignitatē experti et regē appellarūt. Fuit autē eidē cognomē Doso: quae multa p̄mitteret: pauca impleret. Post hunc regnans Philippus ab ipsa adolescentia egregie floruit fuitque de illo expectatio quasi in antiquū culmē restitutus Macedonia foret: & Romanorum potētiã: quae super alias creuerat depressurus. Sed hic ingenti pugna apud Scotussam a Q. Flaminio superatus tunc sese cōtraxit: Romanorumque potētiati oīa p̄mittens mediocri multa cōtentus remansit. Postea uero pœnitētia ductus ac existimans Romanorum nutu regnare: captiui deliciofi eē potius quam uiri alte sentientis & aīum habētis: mentē ad bellū conuertit claque & astute rē p̄parauit. Vrbes enim oēs quae in itineribus littoribusque erant debilitari ac exinaniri patiens ut sic omnino suspicionem auferret: contemnereturque: magnas superioribus Macedoniae partibus copias parauit: mediterranea oppida castellaque & urbes armis opibus hominibusque muniuit: exercuitque obscure atque latenter. Armorum enim fecerat .xxx. milia octingēta modica tritici intra muros asseruabat: pecuniarum tantum coegerat: quantum decē annis sufficere. x. cōductorum militum stipendio posset. Sed ipse antequam ea quae agitabat animo ad effectum p̄duceret: dolore & pœnitentia Demetriū filiū ob calūniã fratris iniuste necauisset: uitã amisit. At perseus qui ei successit: statim una cū regno inimicum aduersus Romanos animū patefecit: nequaquam idoneus ad tantã molē belli sustinendam obsecordiam & morum improbitatem multaque alia uitia inter quae auaritia plurimū dominabat. Et creditur quidem nō legitimus filius: sed subdititiū fuisse: & ex hoc machinatus Demetrii mortē: ne domus legitimo successore cognito alienū reieceret. Sed quanquã ingenerosus ipse & humilis tamen ob robustas regni opes longe tempore aduersus Romanos restitit: ducesque eorum consulares & exercitus & classes cōtrouit. Nam P. Licinio qui primus Macedoniae ingressus: est equestri certamine superato duo milia & quingentos ex Romanis occidit: sexcentos autē uiuos cepit apud Oreum uero ex insperato stationem Romanorum aggressus. xx. magnas naues onustas & alias multas uic cepit. Hostiliū uero alias reiectū per Thesaliã irrumpere conantem ad pugnam p̄uocando conterruit: ac in eo ipso bello: quasi pagē sibi nogocii & facile cōtēnendū a Romanis esset: contra dardanos cum exercitu profectus decē milia hominum occidit: p̄daque ingenti ditatum exercitum reduxit. Concitauit & Galatas circa histrum incolentes (Barsternae hi nominantur) gentem pugnacem & equitatu maxime ualentem. Illyrios etiã sibi coniūgere per Gēthiū regē tentauit: Fuitque rumor barbaros mercede adductos per inferiores Galatiã partes iuxta Adriaticū sinū italicam irrupturos. Hac Romae nuntiata effecerunt: ut homines reiecta petentiū gratia uirū idoneum tantis rebus gerendis huic bello p̄ficerent: Hic erat Paulus Aemilius ætate quidē senior: quippe sexagesimū iã habebat annū: sed robusto corpore: & filiorum adolescentulum amicorumque & necessariorum multitudine circumseptus. qui omnes uoluntati populi romani ad consulatum ipsum inuitantis parere Aemilium suadebant. Ipse uero a principio cōtractus suasiones reiciebat eorum studium & cupiditatem arguēs quasi sibi non expediret consulatum gerere. Sed tandem concursu populi qui singulis diebus ad eius ianuam conueniebat: & ad descendendū in forum p̄uocabat: uociferabaturque: confirmatus ad petendū descendit: nec eius petitionē tam affectare consulatū quam ciuibus suis uictoriã repromittere uisus est. Designatus fuit cōsul cum summa spe ac uoluntate populi romani nec expectatum: ut sortitio fieret: sed statim Macedonia provincia sibi cōmissa bellumque demandatum fuit. Ferunt cum ipse post hæc domum magna ciuium frequentia reditus tertiam filiam adhuc paruulam lachrymare cōspexisset eamque complexus causam luctus peteret:

respondisse illam quia Perseus mortuus esset: erat autem Catulus puellae sic nominatus. Tunc Aemilius: accipio inquit omne filia. Dii bene uertant. Haec Cicero orator in libris de diuinatione scribit. Cum uero mos esset: ut qui designati consules erant: gratias populo agerent: benigneque alloquerentur. Aemilius aduocata concione inquit: se primum quidem consulatum gratia sui ipsius: secundum uero gratia populi Romani: quod id flagitabat petisse. Itaque se nullas eis habere gratias quinimmo si censerent id bellum melius pro alium geri posse: laeto animo se concessurum: quod si in ipso fiducia haberetur: nec turbarent: ne uerba facerent: sed cum silentio quod opportuna forent subministrarent. Nam si imperatori imperare uellent: magisquam ante ridiculos in suis expeditionibus futuros. Per haec uerba plurimum auctoritatis sibi apud populum Romanum comparauit: magnamque expectationem praebuit futuri euentus: laetantibus cunctis: quod gratiosos adultores transgressi uix elegerent: quod fiduciam sui prudentiamque haberet: ita in uincendo & aliis dominando. pro. ipse uirtutis & honestatis seruus erat. Aemilius Paulus ut ad bellum profectus est: quod facilitate nauigationis usus tute ac celeriter ad exercitum peruenit: felicitati eius imputo: sed quod in bello gessit: partim audaciae & promptitudini eius partim rectis consiliis: partim amicorum obsequiis ascribo: nec uideo: cur felicitati tribuendum sit: ubi boni consilii & constantis animi rationem uidemus: nisi fortasse quis dicat persei auaritiaem Aemilio bonam in rebus agendis fuisse fortunam: qui rem Macedonicam magnifice roborata pro auaritiaem eneruauit: ac subuertit. Accedebat ad eum ex basteris decem milia equitum totidemque auxiliaries: uiri stipendia facere consueti: quibus nec agrum colendi nec nauigandi nec pascendi pecoris scientia erat: sed unum opus arteque una duntaxat norant pugnare scilicet ac uincere: quod postquam cum exercitu regis circa Mediam coniuncti fuerunt: proceris corporibus & mirabili uirtute ferociaque ad pugnam tanta spe Macedones impleuerunt: ut existimarent Romanos nullo modo expectaturos pugnam: sed uel ad ipsum aspectum & motum terribilem & insuetum commotissimos esse fugituros. Haec igitur societate auxiliiumque tanta spe plenum Perseus ob pusillanimitatem auaritiaemque abiicit. Nam cum pro singulis ducibus mille supra id quod actum fuerat ab eo quaererent: stulto consilio soluere reculauit: quasi non aduersus Romanos bellum gereret: sed pro Romanis pecuniam parceret: ueluti illis cum quibus bellum gerebat: rationem redditurus: de his quae in bello ipso assumpsisset. Atque hoc fecit non Lydus quidam: nec Phoenix: sed quae alexandri ac philippi uirtutes pro consanguinitate sibi uendicabat: quae res pecunias: non rebus pecunias emi existimantes omnia possederunt. Dictum est. nam apud antiquos non philippum sed philippi auxilium graeciam subuertisse: & Alexander contra Indos profectus cum uideret exercitum graue onustumque perfracta gaza: primum ipse regios currus cremauit: deinde alios monuit ut idem facerent: leuesque & sine impedimentis ad hostes euaderent. At Perseus pluris existimans auxiliumque se ipsum ac filios & regnum: noluit pro salute sua paucas abire pecunias ut cum multis diuitiis asportatus captiuus locuples Romanis ostenderet: quanta fractus partimonia auxiliumque eis custodisset: nec solum Galatas auertit: sed et Genthium illyricum: quem sub spe trecentorum talentorum in societate belli associauerat: cuius legatis cum pecuniam numerasset: & assignandam permisisset: ac ipse Genthius his consiliis in societate belli uenisset: facinus indignum ac ipsum molitus est Perseus. Captis. nam Romanorum legatis & in uincula coniectis quonia sperabat ea de causa ad confectionem belli non amplius peregrinis opus fore: in tantas compactum inimicitias Genthium dimisit: & contra fidem pecunias abnegauit & paulo post ipsum cum liberis & coniuge regno pulsum a. L. Anitio praetore contra eum missio despexit. Aduersus hunc igitur talem hostem profectus Aemilius. ipsum quidem contempsit: potentiam tamen eius copiasque admiratus est. Habebat enim quattuor milia equitum: peditum uero in phalange redactorum circiter. xxx. milia. cum his copiis iuxta litus sub ipso Olympo monte confederat: locis & natura inuis: & ab ipso dedita opera undique septis aggeribusque munitis: Ratus productione temporis & inopia rerum se consulem fatigaturum. At Aemilius ea quidem industria erat: ut nihil intentatum relinqueret. Et milites quidem (nam hostem non metuebat) & qui se consiliis admiscerent rem perturbabant increpuit: eisque edixit: ne se superuacuis onerarent curis: sed corpora sua duntaxat armaque curarent: ut sic praesto forent cum tempus foret: uterenturque gladio Romano more cum dux iuberet. Nocturnas autem uigilias sine armis fieri iussit: ut magis attente uigilarent: & metu hostium sublata resistendi fiducia aduersus somnum pugnarent. Cum uero exercitus aquarum penuria laboraret (nam paucis in locis & ea ipsa mala in ipso littore surgebat) prospiciens Aemilius magnam multaque arboribus contactum montem olympum supereminentem: atque coniectas ex uiriditate siluarum lateres aquarum subesse: lacus & exitus pluribus locis sub ipso monte confodit: qui statim affluentia aqua repleti fuerunt. At qui negant quidam aquarum fontes his locis subesse: ex quibus fluunt: nec patefactionem eruptionemque esse earum: sed generationum atque concursum illic fieri: liquecentes materiae. Liquefieri autem densitate ac frigiditate humidam distillationem cum ex abdiectis fluit: ueluti mulierum ubera: non quem admodum uasa sunt lactis fluere: parati sed conuerso in illa nutrimento lac faciunt: & emittunt: sic frigida & cauernosa terre loca aquam non continent latentem neque sinus habent fluxus & undas ex praeparato ac subiecto manantes principio: sed spiritum & aerem premendo condensandoque in aquam conuertunt. Verum enim dum loca fodiuntur magis emergit: ac profluit propter contractionem: quemadmodum ubera nanu agitata magis resoluuntur. Qui haec dicunt materiam tradiderunt ambigendi: utrum sanguis animalibus insit: an ad ipsa uulnera spiritus cuiusdam aut carnis mutatione generetur ac profluat. Argumentatur autem ob flumina dum fodiuntur metella sub terram reperta: non paulatim collecta ut deceret: si generatio non subitanea haberent: sed pleno gurgite fluentia: & nonnunquam ex petra pro uis fracta fluxus aquarum exiliuit ac subinde desit: sed hoc satis. Aemilius quosdam dies quietem egit & tradunt in magnis exercitiis ita pro pinquis nunquam tantam fuisse quietem. Cum uero omnibus agitatissimisque unam duntaxat uiam: qua ad hostes ire posset per pithium: & petram sine custodia relictam comperisset: plus spei quam non custodiebatur. quam desperationis ob asperationem locorum assumens rettulit ad consilium quid super hoc agendum esset

primus omnium qui aderant. Scipio Nasica qui postea princeps senatus fuit: negociū suscepit: ut p ea loca ad hostium castra euaderet. Secundoloco Fabius maior inter Aemilii filios: & erat admodū adolecens: psto se obtulit: eos collaudatos Aemilius dimittit militesq; illis dat non quot Polybius scribit: sed quot ipse nasica se accēpisse dicit in quadā epistola: quā de his ad quendā regē perscribit inquiring. Erāt extrema ordinem sociorū & latini nominis tria milia: sinistrū uero cornu circiter quinq; milia. Præterea. ccxx. eqtes & cretenses Thracēsque permixti ducenti: his copiis Nasica accēptis uersus mare iter tenuit: atq; ad Heraclii castra posuit: q̄si nauibus circūferri ad hostē deberet. Sed cū cōnauissent milites & iā tenebræ forent exortæ: patefacto primoribus consilio p contrariā partē lōge a mari eos ducit: ac totā noctē pfectus sub ipsum Pythiū cōsedit. Hic Olympi montis altitudo supra decem stadia attollit: idq; signat epigramate in hunc modū? Olympi uertex ex qua parte est Apollinis Pythii tēplum: altitudinē habet ad subiectū examulsum mensuratā decē integra stadia & unū plethio minus quadrupedali: Xenagoras Eumelii Celeuti filii mensurā posuit. Tu uale Apollo & da nobis bona. Atqui dicunt geometræ: neq; altitudinē mōtis: neq; profunditatem maris ultra decē stadia protendi. Xenagoras tamē non temere sed certa ratiōe & organis uidet mensurā posuisse. Nasica igit in hoc loco pnoctauit: perseo nihil tale suspicante: utpote q Aemilium qescentem suo loco cernebat. Cretensis quidā transfuga circūuentionem Romanorū patefecit: ad cuius nuntiū turbatus pseus castra quidē non mouit: sed decē milia conductorū militū alienigenarū & duo milia Macedonū Milone duce ad ea loca transmisit: qui puenire & siluas occupare pparent: in hos dormientes adhuc ipeni ab Romanis factū polybius tradit: sed Nasica acrē pugnā in montibus cōmissam magnumq; piculum fuisse scribit: & ab sese quendā Thracē in manus pfectum mucrone trāsfixum cecidisse. Superatis itaq; hostibus & milonē abiectis armis turpiter fugientē psecutus Nasica simul milites ad quē uolebat locū pduxit. Magna ex hoc trepidatiōe apud hostes exhorta. Rex cōfestim retrorsum castra mouit: non satis bona spe. sed aut ibi ante pidnā subsistere: & fortunā experiri pugnæ necessarium erat: aut diuiso p urbes exercitu bellū suscipere. Amici regē ad pugnā cohortabant: abundare illū multitudie hoīum: eosq; p cōiugibus & liberis fortiter pugnatos rege ipso p̄sente & se piculis obiectante. His rationibus cōfirmatus se ad prælium cōparauit & loca delegit opportuna ac duces pcepit quasi cōfestim pgnaturus. Locus planiciē habebat phalangi aptā & tumulos frequētes: ut ex alio in aliū leuis armaturæ miles p̄gredi & sese recipere ualeret. Eson p mediū fluebat amnis & Leucus q licet nō nimiū p̄fundi (æstatis. n. tunc erat extremū) uidebatur tamē quoddā ipedimentū Romanis allaturū: sed postq Aemilius cū Nasica se cōiunxit: & uersus hostē ire prexit: cōspecta multitudie & struictura ad pugnā: parump substitit: secū ipse cogitans: at iuuenes q aderant pugnæ auidi ad ipsum pperantes ne tēpus tereret rogabāt. Maxime uero oīum Nasica ob recentē uictoriā elatus Aemiliū purgebat. Sed emilius ridens: si tua inq; iuuetā mihi foret: at multæ qdem uictoriae eorū q uicti sunt errata docētes phibēt me ex uia cōtra phalangē istructā paratāq; dimicare. His simul dictis eos q prima i fronte erāt i cohortes ordiari: ut sic spē pugnæ aduersariis nō auferret: postremos castramunire: & uallū iacere iubet: atq; inde sine aliquo tumultu itra uallum oēs reduxit. Ea nocte cū iā cōnauissent: & quieti somnoq; idulgerēt milites: luna obscurari cōepit: ac deficiēte lumine multisq; coloribus mutata tandem nusq; apparuit. Romanis ut consuetudo ē: tinnitu æris lumē eius reuocantibus & ignes multitis facibus ad cælū tollentibus: nihil simile a Macedonibus factū: sed metus & horror castra eorū habebat: ac sermo clā p multos ierat: defectū regis p id ostentū significari: Aemilius aut licet nō ignarus uariorū defectū & quomodo luna i umbrā terræ delata certis spatiis absconderet: donec iteq; relucesceret: tamen ut religiosus sacrorū cultor: ut primū lunā deductā prospexit: undecim tauros ei maclauit. Inde prima luce. Herculi sacra faciens non litauit usq; ad uiginti hostias: in uigesima prima apparuerūt signa uictoriā uiscilcentibus promittētia. Sacro igitur centū boum & ludis deo uotis aciem per primores strui iussit: ipse declinationem solis expectans ne aduersus milites impediret: tempus trahebat: sedens in tabernaculo ea parte qua ad hostes respectus erat aperto. Circiter horā uero nouam alii dedita ab Aemilio opera ut ab hostibus initium pugnæ foret: equū effrenē imissum: & ex huius persecutione p̄cipiū prælii exortū: alidū pabulatu redirent impetū in iumenta factū a Thracibus dicunt his septingētos primū Ligures auxiliū in pigre tulisse: aliis deinde aliis succurrentibus quousq; pgnari iusto prælio cōptū sit. Aemilius igit ueluti gubernator præsentī tēpestate ac motu castroꝝ magnitudinē futuri certaminis iā ide prospiciens ex tabernaculo processit: ac legiones adiens oro tempore cohortatus est. At nasica per ea loca in quibus pgnabatur obcquitans: cernit hostiū quantum nunq; antea pugna capeffere: primi erāt thraces quorū aspectum iquit se permaxime horruisse: homines p̄ceris corporibus albis ac lucētibus scutis armatura ocerarum nigras induti tunicas graues enses & rectos ab dexteris humeris quatientes. Iuxta thraces conducti milites subibant: quorum uaria erant & per mixta tela: tertium erat agmen macedonū delectoꝝ. hi fulgebant auaritas armis & nouis ac rutilantibus sagis: quibus constitutis in ordinē splēdore quidem campū clamore autem ad hortantium etiā colles compleuerant: tāta enim audacia & impetus annitentiū: ut prima cadauera non amplius duobus stadiis longe a Romanorū castris accumberent. factō primo ipetu cōspexit Aemilius Macedones qui in agmine erant Sarissas in clypeos romanorum adigentes nec ita cōtinuus pugnantes ut gladiis attingi possent: non nunq; uero reiectis peltis uno oēs signo Sarissis icumbere ac Romanas acies propellere. Hoc igitur robur phalangis & ipetum cerneas obstipuit formidauitq;: & postea quidē cōmemorare crebro solebat se nunq; spectaculum terribilius conspexisse. sed tunc hilarem se ac lætum pugnantibus ostendens absq; casside & thorace obequitabat: perseum uero scribit polybius dum iniretur prælium præmetu i urbē se rettulisse uelato recessū quasi Herculi sacra facturus: q ignauia sacra

ab ignavis non recepit neq; contra fas uota ex audit. Fas & n. non est: neq; eū qui non iaculatur signo poti
 timeq; eū qui non permanet uincere: nec eū qui nihil agit bene agere: neq; malū fœlicē esse: sed Aemilii uo
 tu aderat deus. Orabat, n. uictoriā belli arma uibrans & pugnans. Scribit tamē qdam Possidonius q se illis
 tēporibus ac rebus interfuisse affirmat & historiā huius belli pluribus libris explicuit: Perseum nō timore
 nec p occasionem sacrificii acie excessisse: sed q; ei pridie equino calce pculsum crus fuerat: & in plio q̄q̄ nō
 bene haberet: & ab amicis phiberetur inermē sese phalangi pmiscuisse: ubi cū uaria utrinq; uolūtarent te/
 la ferreū pilū incidisse in ipsum ex transuerso ī latus dextrum: citra uulnus pterisse carnē: tamen ita pstrin
 gisse: ut multo tēpore nota remaneret: Hęc possidonius de perseo tradidit. Romani cū aduersus phalan/
 gem acriter resisterent: nec ppellere eā possent. Saus Pelignoz pfectus raptum signū in hostes: ptecite Plū/
 gnis uero (neq; n. fas italis signū deserere) ad eū locum ipetum facientibus graue erat certamen magnūq;
 utrinq; discrimen: nā hi perfringere Sarissas ensibus: & scutis repellere conabant: & ipsis qdē manibus ap/
 phendebant: illi ipetu Sarissaz annixi & Romanos cū ipsis armis trāsuerberantes: nec tegmen clypei nec
 thorax resistere poterat: ī corpora pelignoz supra caput proiciebāt nulla ratione sed feraz ritu se ī uulne/
 ra mortēq; certissimā p̄cipitantiū. Sic iam q; primo loco pugnabāt confectis mota est loco secūda acies nec
 tamen fuga erat sed relatio pedū uersus collem q; locrus appellat: adeo ut Aemilius hęc cernens uestē prae
 dolore absiderit: ut Possidonius scribit: Sed cū loca iniqua essent: & ob id phalanx utpote in longū p̄tensa
 continentia nō haberet: sed quibusdā in locis rupta atq; inflexa foret ut cōuenit ī magno exercitu ac uariis
 pugnatiū insultibus. Aemilius re ai aduersa cohortes celeriter diuisit easq; nō aduersus totā phalangē una
 pagna: sed spatia q̄ inter hostiū acie uacua erāt occupare & pluribus simul locis manus cōferere iubet. Hoc
 primores ab Aemilio ac milites a primoribus docti: ut primū subeuntes itercaperunt loca aliog; ex obli/
 quo nuda fodiētes latera alios circūuenientes: robur & cōmune phalangis opus statim deperit. In congressū
 bus autem in qbus uir aduersus uir aut pauci aduersus paucos certabāt: Macedones paruis gladiolis pede
 stria ac solida Romanoz in cassum ferientes scuta ac leuib; ipsi Peltis aduersus graues ictus gladiog; pō/
 dere & ui ad corpus usq; p oīa arma descendētium resistere nequeuntes uertebant. Hic dū acriter pugna/
 retur. M. Filius Catonis Aemilii gener cū multa fortitudinis ac audaciē facinora pugnādo edidisset: tandē
 gladiū amisit. At ipse utpote adolescens alti cordis multisq; disciplinis nutritus & magno patri magnæ uir
 tatis opera reddere obnoxius nequaq; sibi uiuēdū existimabat: si eius spolio potirent hostes. Itaq; p plium
 discurrens ubi quē amicū aut familiarē cōspiceret: eū sibi cōuocabat. p hūc modū collecta iuuenū manu im
 petū facit: multisq; uulneribus & cædibus hostē repellunt: nudatoq; loco gladiū q̄runt: quē postq; tandem
 in magno armog; ac cadaueg; aceruo iuenerunt: exultantes lætitia rursus maiori ipetu in hostes ferunt ac
 tandē delectog; acies tria milia hi fuerūt. Dū acriter resistūt: & ordinē seruāt ad unū interficiunt oēs aliog;
 uero fugientiū magna fuit strages: ut cāpus quidē undiq; cadaueribus Leucus aut fluuius sanguie comple
 retur. Tradunt in ea pugna supra. xxv. milia hominū cæsa fuisse Macedonū: Romanog; uero ut Possidoni
 us scribit centū. Ut autē Nafica octuaginta ceciderunt. Celeriter autē hęc pugna magna transacta est. Ho/
 ra enim nona pugnari cœptū: decima uictoria parta reliquū diei in psequēdo hostē consumptū. Persecuti
 autē per centū & uiginti stadia: nocte iā facta redierūt aderantq; obuiā ministri cū luminibus: læti atq; ex/
 ultantes magno clamore ad sua quēq; tabernacula hederæ & lauri ornata fertis reducebant: sed in cætero/
 rā lætitia ingens ipsum ducē habebat luctus: quoniā ex duobus filiis q; cum eo militabāt: iunior necubi ap
 parebat: quē maxime amabat: & quē uirtute iter fratres præstare cernebat: q; autem audax & gloriæ cupi/
 dus & tunc etiā admodū adolescēs erat: oīno eū temere hostibus pugnaq; pmixtum perisse suspicabatur
 Ad luctū ducis uniuersus exercitus hoc sentiens cōmotus est: & ex cœna prosilientes: partē ad ipsum ducē:
 partim ad pquirendū adolescentis corpus inter cadauera cū luminibus cucurrerūt: mœstitia exercitū: cla/
 mor cāpos habebat Scipionē uocitantiū. Nā ab ipsa pueritia inter cæteros adolescentes natura lōge excel
 lebat: dabatq; expectationē futuræ rā domi q; militiae probitatis. Diu perquisitus conclamatusq; sero tan
 dē cum iā desperatus esset: cū tribus aut quattuor familiaribus plenus recenti hostiū sanguie a persecutio
 ne redibat: tanq; generosus catulus ob auiditatē pugnandi tractus. Hic est ille Scipio qui carthaginem Nu/
 mantiāq; euertit. Virtute ac potentia ætatis suæ longe princeps. Aemilio itaq; inuidiā præsentis fœlicitatis
 in alius tēpus fortuna differens tunc plenā ex uictoria læticiā prestitit. Perseus ex Pidna in pellā aufugit: eq;
 citu sibi adhuc integro: sed cū pedites ut ignauos & proditores equites obiurgaret: rixaq; exorta eos feri
 rent: & ex equis deturbarent: ueritus eā turbā Perseus e uia declinauit: ac purpurā ne conspicuus ob eā fo
 ret re scissam ante se posuit & diadema in manibus gestabat: ut uero descēdit ex equo: & ipsum manu tra
 hebat: ex amicis alter per occasionē quasi solutū religaret calceū: alter equū stabulari fingens: alter potū ī/
 digere non tantum hostes quam ipsius insolentiam metuentes (querebat enim in eos referre crimen: cur
 uictus esset) aufugerunt. Cū uero iā subnocte Pellā uenisset ac duos præctos ærarios obuiā sibi uenientes
 & partim reprehendentes partim intempesture consolantes: ipse propria manu citato equo ambos necaf
 set: nullus ex amicis apud eum remansit præter Euādrum Cretēsem & Archedanum Erholum & Meno
 nem Boetium. Ex militibus etiam nulli præter Cretenses remanserunt: non beniuolentia aut fide sed au
 ro regio inhiantes. Permiserat enim illis in prædam multa pocula. Craterasque aliamque auri & argen
 ti suppellectilem in ratione qnquaginta talentorum. In amphipolim inde profectus: ac postea in Alepsum
 metu alquantulum remissi in familiarem racidit Auaritiæ morborum. Quærebatur enim apud amicos
 q; quidem Alexandri magni pocula ob ignorationem Cretensibus dedisset rogabat multis lachrymis ut
 sibi redderentur: pecuniamque pro eis pollicebatur se daturum nec latuit illos qui probe ipsum norant:

aduersus Cretenses certica arte uti: eos uero qui hæc crediderunt decæpit: & poculis recæptis nihil reddidit: sed amicis auferens quæ mox hostes habituri erant in Samothraciam nauigauit. Vbi ad templum confugiens asylo se tutabat: Macedones semper alias fidi regibus dicunt fuisse: sed tunc ueluti stipite fracto omnes simul ruentes infra duos dies totam Macedoniam Aemilio dederunt. Videtur hoc attestari illis quæ foelicitate quadam res illas gestas affirmant. Attestatur & illud quod in Amphipoli accidit: nam ibi sacra faciente Aemilio fulmen aram percussit sacraque combussit: sed omnia signa quæ supra memorauimus longe supererat famæ miraculum: quæ quæta post primum die perfligatum esse Perseum Romæ uulgauit. Populo nam Romano sedente in spectaculo equestrium ludorum subito rumor a prima theatri parte manauit. Aemiliū superatis magno certamine hostibus totam Macedoniam cepisse: isque sermo confestim per totum diffusus Theatrum lætitiæ exultatione & gratulatione ciuitatē repleuit. Postridie cum eius famæ certus non extaret: auctor: resedit: paucis uero postea diebus cum certissimus nuntius uenisset: miraculi fuit loco res antea Romæ audita: quæ in mediatio ueritatē habuerat. Dicitur etiam eius pugna quæ apud Sagrā commissa est, ea ipsa die in peloponneso fama fuisse & plateis: eiusque in Miele. Tunc quoque cum Romani Tarquios Latinosque perfligarunt. Cōspecti sunt paulo post ab exercitu ueniētes uiri duo perierunt ac uenustis corporis: ea quæ in primum gesta fuerant: nuntiantes creditumque esse fuisse illo pollucē & Castorē ac primum qui obuiauit ipsis in foro equos multo fluētes sudore siccantibus cum illa quæ ad uictoria nuntiabant non crederet ipsis leuiter aridentes barbā eius manibus attrectasse dicunt: & ex fusca in flauā cōuertisse per hunc modum & assertioni suæ fidē & uiro cognomēto enorbarbi fecerunt. His uero omnibus id quod ætate nostra contra contigit fidē abrogat. Nam cum Antonius a Domitiano defecisset: magnumque a Germania bellum concitasset: Romæque trepidaretur: ex insperato fama uictoriæ apud populū Romanū uulgata est: Antonium ipsum cum omnibus copiis interiisse tantamque habuit fidē hic rumor ut multi ex primoribus imolarent. Sed cum paulo post auctor huius nuntii quæreret inuentus est nemo: sed alter altere allegabat tandem uero quia in plæbe ueluti in uastum quoddam pelagus sermo referebat: apparebatque nullum certum habuisse principium subito huiusmodi fama prolapsa ceciderat sed postea Domitiano cum exercitu ad bellum proficiscenti: in ipsa uia certus nuntius de illius de uictoria aduersus Antonium habita uenerunt. Dies pugnae idem fuerat quo Romæ uictoriā fama uulgauerat. Ultra distantiā uiginti milium stadiorum. Hæc ita fuisse nemo ætatis nostræ ignorat. Cum igitur in Samothraciam sese profectus recepisset. Gneo Octauio Aemilii legatus ad ea loca profectus a uiolatione quodam Asyli ob honorem deorum abstinuit a fugat tamē ac demigratione profectum arcebat: sed clam per Oroandē Cretensem Lembū quendam habentē latēter pactus ut asportaret cum aurum & argentum ad littus uenisset Oroander arte cretica fractus gazam quidem suscepit ipsum uero profectum cum liberis & coniuge ac necessariis noctu ad mare certa hora uenire iussum anticipata nauigatione reliquit profectus igitur quæ paulo ante miserabiliter confectus erat pro angustia fenestras ex quibus cum liberis & coniuge laborum insuetus euaserat miserabilibus in ipso littore afflictus est eum Oroandē iam altum tenentē aspexit & iam dies elucerat: itaque omni spe orbatus: una cum coniuge fugit ad muros: nec latuit quodam Romanos: sed profectus: Natos autem capiens Antosion quendam antea persei familiaris tunc proditor Romanis tradidit: per quos coactus est ueluti fere captis earum pullis in manus uenire & suum corpus: iis permittere qui natos tebneant. Fidutiā autem super omnes in Nafica habens illum ut se ei dederet uocabat. Sed cum Nafica non adesset: questus fortunam suam: tandem necessitate compulsus se Gneo Octauio tradidit: tunc maxime patens faciens esse in se uitium quoddam auaritia ignobilis cupiditatē scilicet uiuendi per quam misericordiam quæ solent cadentibus a fortuna non aufertur: amisit: Orans enim ut ad Aemiliū duceretur: cum id factum esset: & Aemilius utpote uiro ex alto dignitatis gradu prolapsus assurgeret: & obuiam cum amicis procederet: ac ad illius casum illa chrymaret: perseus turpiter in terram procumbens: & genua Aemilii amplectens uoces emisit degeneres: quas non tulit Aemilius: nec audire preces sustinuit: sed tristi uultu illum intuens: quid fortunam inquit crimine liberis sic te gerens: ut non presentis: sed superioris fortunæ indignus existimeris. Cur meam deturpas uictoriā & res a me gestas iminuis: ostendens te ipsum degenerem: nec ullo modo tanti aduersus Romanos indignum hostis fuisse uidearis. Virtus profecto cadentium magnam haberet reuerentiæ partem et apud hostes: Ignauia uero et si fortunata sit tamen uituperatione non caret. His simul dictis attollens Aemilius cum hac dextera capiens illum Tuberoni tradidit. Ipse uero natis ac generis & aliis necessariis iuuenibus in partem seuocatis multo tempore secum tacitus stetit: ut plerique ex his qui aderant mirarentur: exorsus deinde sermonem de humanarum regum conditione: an debet quisquam inquit presentis foelicitate confusus superbire: quæ gentem aut ciuitatem aut regnum aliquod subegerit. presentis quidem fortunæ mutatio exemplum nobis ante oculos ponit communis inbecillitatis humanæ: & nihil durabile nec firmum esse docet. Quod enim tempus confidendi hominibus esse potest: cum etiam eo tempore cum aliis dominantur fortuna maxime sit formidanda: quæ lætis rebus tandem immiscet calamitatem: Alexandri successionem qui in altissimum dignitatis culmen euasit: unius horæ particulam euersam conspiciat. Nonne tot exercitibus tot equestribus pedestribusque copiis nuper circumdatum regem nuper prostratum & euersum ex manibus hostium cibum atque potum dieti capere cernentes ob uictoriā partem inuolenscercere desinetis: nonne humiles uos ac remissos prestabitis: semper cum tremore expectantes in quem finem presentis foelicitatis inuidiam fortuna conuertat. Multa huiusmodi disserens Aemilius iuuenes dimisit: mirum in modum iactantia ac superbia eorum tanquam freno quodam repressa. post hæc exercitum ad quietem se autem ad spectabilem gratiam ciuitatum conuertit: populos releuauit: res eorum stabiliiuit muneraque eis dedit: aliis frumentum ex agris horreris aliis oleum: tantum enim reptum tradunt ut rogantes sumentesque prius defuerint: quæ loca in quibus positum erat uacua fierent. Delphis super columnam magnam quadratam ex candidis lapidibus compactam super quam persei statua ex auro poni debuerat: suam poni iussit: nam uictos uictoribus cadere æquum erat. In Olympia illam celeberrimam emisit uocem Homeri Iouem fidiam effinxisse. Inde cum decem legati Romam uenissent

Macedonibus agros reddidit: & ciuitates liberas suis legibus reliquit: ceterum talēta. Po. Ro. pēdere iūssit: q̄ su-
 pra duplū regibus pēdere consueuerāt. Spectacula uero multiformia & certamīa & sacrificia & insup̄ epu-
 lum ac cōenas edidit: suppeditate copia regē ex regia: ī q̄bus ordinem ornatūq̄ prensatiōes & gratulatiōes:
 & cuiq̄ secūdum dignitatem beniuolētiā sensum sic diligēter & curiose ostēdit: ut grāci admirari cōpel-
 lerent: q̄ nec iocos ex partes studiū accuratiōisq̄ reliquerit: sed tātis rebus gestis ēt minima diligēter cura-
 ret. At Aemilius ob hoc ip̄m gaudebat: q̄ ī magno splēdidoq̄ apparatu dulcissimū ip̄se spectaculum p̄sen-
 tibus erat: & admiratibus eius curiositatem dicere solebat: eiusdē ē animi & aciem & cōiuiū bene strue-
 re illā & formidolosus hostibus: hoc ut amicis gratus ēt: laudata est magnitudo animi ac liberalitas eius:
 q̄ multum auri multūq̄ argenti ex regia gaza coactum nec aspicere q̄dē uoluit: sed q̄storibus negociū de-
 dit: ut in publicum referrent: libros dūtaxat regio natis litteraq̄ studiosis deligere cōcessit. In donādis ue-
 ro militibus quoq̄ opa in bello claruerat: Tuberoni genero Phialam q̄nq̄ talentoz̄ pondo largitus ē: hic
 est ille quem diximus cum sexdecim cognatis modicis aedulis & paruo fundo uixisse: idq̄ argētum fe-
 runt primum in eoz̄ familiam deuenisse uirtute & honore partum. Cumq̄ oīa bene ordinasset: comple-
 xus grācos & Macedones ut memores foret libertatis: quā a. P. R. habebāt: ac ut eā cōcordia & beniuolen-
 tia cōseruaret: hortatus in Aepyrum trāsiiuit ex decreto senatus militibus p̄dam ī his partibus cōcessurus.
 Ut aut̄ oēs simul inuaderēt: ex quaq̄ ciuitate primores uiros decem ad se uocauit: iussitq̄ ut argentum &
 aux̄ quod in tēplis domibusue foret statuta die cōferrēt: singulisq̄ custodes dedit ex tribunis militibusq̄
 quo facto milites p̄datum discurrere iussit: ita ut una hora cētum uiginti milia hominū captiua: septua-
 ginta uero urbes direptae fuerint: ex hac tāta uastitate nō plusq̄. xi. drachmas in singulos milites peruenis-
 se dicunt. Hęc Aemilius contra naturam suam mitem & bonam perpetratus in Oricum descendit: atq̄
 inde in Italiam cum exercitu trāsgressus: p̄ thyrīm nauigauit ī p̄toria nauī sexdecim remis ornata armis
 ac spoliis hostium. At milites clam infensi: q̄ non tantum p̄dāe quantum cupiebant ex regiis pecuniis
 suscepissent Aemilium criminabatur superbe & imperiose in bello se gessisse: quod cum sentiret Sergius:
 Galba Aemilii inimicus: qui tribunus in eo exercitu fuerat: illos concitauit ut triumpho aduersarent. Sic
 igitur calumniis in Aemilium iactatis militibusq̄ ad maiorem idignationē compulsis: postulauit a tribu-
 nis plēbis aliam diem ad dicendum: quādo illis quattuor horae dūtaxat superessent: nec tam breui tēpo-
 re explicari causa posset. Sed cum non assentirentur tribuni: ac iuberent ut si quid Galba dicere uellet: tūc
 p̄sens diceret: exorsus plenam conuicti orationem tempus diei consumpsit: & ob noctem tribuni con-
 cionem dimiserunt. Milites apud Galbam concursu facto albescente die capitolium occuparunt. ibi nāq̄
 tribuni concionem habituri erāt: inde cum prima luce in suffragiū iret: prima tribus Aemilio triūphum
 denegauit: quam rem cum & patres & pars plēbis grauius ferrent: & fraudari trimpho Aemilium indi-
 gnarentur: cetera multitudine inutiliter uerbis querente: primores senatus se inuicem castigabant: & nisi
 sceleri & petulantiae militum obuiare eorumq̄ audacia reprimere: nihil non attentaturos post hac p̄e-
 dicabant. Facto igit̄ agmine ad tribunos irrumpunt petuntq̄ ut suffragia parumper demoretur: subsiste-
 tibus itaq̄ cunctis ac silentio facto. M. Seruilius uir consularis q̄ uigesies tricies singulari certamine pugna-
 uerat: & semper hostem: trucidauerat tunc pro Aemilio assurgens dixit: qualis īperator fuerit Aemilius:
 Paulus tunc maxime se intelligere quando ita improbo ac malo milite fretus res tamen amplissimas ges-
 serit: admirari autem se si ab Illyrio ac Libya triumphis. P. R. contentus Macedoniae regem & Alexandri &
 Philippi gloriam Romanorum armis sibi captiuam duci paruipēdant: esse uero absurdum q̄ nuper cum
 uictum esse Perseum incerta fama uulgasset supplicationes diis immortalibus: ut hęc uera foret p̄stite-
 rint. Reuerso autem imperatore populus ro. cum certa uictoria & deos honore & seip̄os læticia ac festiui-
 tate priuare uelint: quasi ueriti magnitudinem regē gestaq̄ aut speciē regis intueri. Atqui p̄stabat ob illi-
 us misericordiam inquit q̄ ob inuidiam ducis triumphum impediri: usq̄ adeo corruptos esse mores ac p̄-
 lapsa disciplina: ut Sergius Galba homo nitida cute & corpore propter continuam umbram molli nec un-
 q̄ uulnus perpeffo de re militari ac de fortitudine & ignauia imperatorum uerba facere audeat contra eos
 qui uulneribus innutriti sunt: & simul hęc dicens pectus aperuit incredibili cicatricum multitudine reple-
 tum ac deinde conuersus: nonnullas ex his partibus quae non satis decore nudari possunt: compressit. Tu
 inquit ob hęc rides Galba: ego autem gloriōr apud populum ro. nam pro his noctu dieq̄ militado hęc
 uulnera suscepi. Sed age uoca istos in suffragium: ego autem descendens: sequar: eos ut cognoscam impro-
 bos & ingratos ciues: his uerbis ita decidisse ac repressos fuisse illorum animos: ut statim oēs tribus Aemi-
 lio triūphū decreuerint. Triūphū uero in hunc modū egisse dicitur: Populus Romanus nitidis uestibus
 ornatus: in equestribus theatris quos arcus appellāt & ī locis circa forē ad hoc ipsum ex ligno fabricatis &
 in aliis urbis partibus per quas trāsiturus erat sese ad spectandū triūphum cōparauerat. Oīa urbis templa
 erant aperta: & fertis uaporibusq̄ repleta suauibus, multitudine ministroz̄ baculos manibus gestatiū: ex
 medio dimouebat turbas: & uias puras apertasq̄ p̄stabant. Trāsmissio in tres dies diuisa fuit. Prima enī
 dies uix signis tabulisq̄ & colossis transmittendis suffecit: quae uehiculis ducentis quinquaginta portabā-
 tur. Secūda die pulcherrima & ornatissima Macedonū arma multis curribus delata fuerūt splēdētia aere
 & ferro absterfo atq̄ ita disposita ut casu maxime cecidisse uiderent Galeae scuta Thoraces ocreae & creten-
 ses Pelthae: & Thraicia Gerra Pharetrae & equoz̄ frena ac enses nudi p̄ hęc iacētēs & Sarissae infixae: ut nec
 uictoz̄ oīdē absq̄ metu foret aspectus: Post hos armoz̄ currus tria uiroz̄ milia sequebātur: q̄ numisma-
 ta ferebant argentea uasis trecētis quinquaginta. Vas erat quodlibet triū talentoz̄. Quattuor uiri singula
 uasa portabant. Alii crateras argēteas & phialas calicesq̄ ornatissimos & ingentes certo ordie de ferebant.

TIMOLEONIS

Tertia die prima luce tubicines non mire nec suauiter: sed bellicum sonantes primi ibant. Post eos centum & viginti boues auratis cornibus ducebant uittis ornati & fertis: ducebant eos adulescentes succincti ad imolandum: & pueri aureas & argenteas patinas sacrificii gratia deferebant. Post eos sequebantur quae aurea numismata gerebant in uasis trium talentorum: ut supra de argenteis numismatibus dictum est: numerus uasorum fuit tria & octoginta: his succedebant quae aurea phiala decem talentorum quae Aemilius ex lapillis effecerat. Item quae Antigonea & Seleucia & Theridia & Persei uasa aurea portabant. Post haec Persei currus & arma & diadema super armis positum. Deinde post modicum intervallo nati regii ducebant: & cum ipsis aliorum magistrorum & pedagogorum lachrymas turba: quae & ipsi manus tendebant ad ciues: & pueros eadem facere & precari docebant: erant masculi duo & una femina non satis infortunium pro sua aetate intelligentes: quae res magis homines ad misericordiam commouebat: multaeque lachrymas ciues ad illorum aspectum demiserunt. Fuitque letitiae & doloris plenum spectaculum: donec infantes transferunt. Ipse autem Perseus post filios & ministros ibat fusca ueste amictus: & crepidas more patrio habens: pro magnitudine malorum ad omnia trepidus ac mente turbatus. Post eum ibat amicorum & familiarum moesta turba miserabiliter ipsum intuentes lachrymantem: ut et plerique ex Romanis lachrymare ob misericordiam compellerent. Atque postulasse Perseum ab Aemilio ferunt: ne in triumpho duceret. Sed Aemilius ignauitiam eius irridens respondisse fertur: olim id in ipsius potestate fuisse: ac et tunc esse ostendens morte hanc ignominiam esse fugiendam: quam non sustinuit uir ignauus: sed uana quaedam spe ductus pars suorum spoliorum esse maluit. Post eum deferebant auream coronam: quibus Aemilium uirtutis gratia Graecae donauerant ciuitates. Erat numerus coronarum quater centum. Deinde Aemilius ipse sequebatur ornatissimo curru iuectus: uir & circa huiusmodi honorem spectaculo dignus purpuram auro contextam indutus & lauri ramum dextera gerens ferebat: & laeues milites currum Aemilium secundum legiones cohortes & manipulos subsequentes partim carmina patria salibus permixta & risu: partim Aemilium laudes cantantes. quae intuebantur & admirabantur omnes: nec quicumque ex his quae homini optata forent: sibi deesse arbitrabantur: nisi forte demonium aliquod magnificis & amplissimis rebus forte habet detrahendum: ac ita miscendum: humanam uitam: ut malorum omnium nullo modo sit expers: sed iuxta Homerum sententiam cum iis optime actum esse uideat: quos fortuna ad utramque partem conuertit. Erant Aemilio quattuor filii duo in adoptionem aliarum familiarum dati: Scipio uidelicet & Fabius: duo etiam in potestate retenti: quos ex alia uxore postea susceperat. Horum alter quinq; diebus ante triumphum mortuus est sexdecim annorum aetate: alter quae duodecim annorum erat tertia die post triumphum decessit. Nec fuit quisquam ciuis quae hunc filiorum Aemilii casum non dolenter ferret: horrens fortunae crudelitatem: quae non uerita sit tantum luctum in domum laetitia festiuitate & gloria plena induxisse lachrymasque & dolores & luctus uictoris gaudium & triumphum admiscuisse: Aemilius tamen recta ratione fretus fortitudinem & constantiam non solum aduersus arma & Sarissas: sed aduersus omnem fortunam pariter habendam ratus: ea moderatiore mortem filiorum tulit: ut secundus aduersa & domestica publicis obscurata dignitatem & magnitudinem regis nequaquam deturparent. Primi ex filiis quae defunctus est statim post funus triumphauit. alio deinde post triumphum defuncto. P. R. in concione uocauit: ibique uerba fecit non hominis qui indigeret consolatione: sed quae plane ciues suos ob eius incommodum lugentes consolaretur. Dixit enim humane quaedam regis nihil se unquam pertimuisse: sed diuinae ut infidam & uanam rem semper fortunam expauisse: ac praesertim in tanta obscuritate praesentis belli tantoque prosperitatis cursu mutationem quaedam & refluxum continuo formidasse: unius inquit diei spatio Ionium a Brundisio transgressus Corcyrae applicui. Quinta deinde die in Delphis sacrificio peracto aliis quinq; diebus copias ex Macedonia suscepit: Lustratosque exercitu ac rem gerere adortus quintadecima post hoc die bellum confeci: suspecta mihi erat fortuna propter tantam prosperitatem. Et cum uictorem exercitum & spolia & reges captiuos rediens deportare in ipsa navigatione aduersum aliquem casum formidauit. Sed cum iam saluis rebus incolumisque ad uos delatus urbem laetitia & festiuitate compleri aspicerem: adhuc fortunam suspectam habui: quam sciebam nihil purge nil sine inuidia hominibus gratificari consuesse: nec animus meus pro. rep. prius timere destitit: quam aduersus casum non priuatim inuasit. Optimos filios quos mihi solus deligerem successores continuatis prope funeribus extuli. Nunc autem sine periculo esse uideor: ac bonam spe mihi propono: & arbitror iam populi Romani fortunam sine labe permansuram: quando satis inuidiae mihi ac meis pro anteriori prosperitate illa inflixit. Nec est iam in signe minus humanae fragilitatis exemplum is qui triumphauit quae is de quo triumphatum est: Perseus siquidem etiam uictus filios habet. Aemilius autem uictor suos amisit. Huiusmodi generosam ac magnificam orationem non fictam sed ex uero animo ferunt. Aemilium in concione habuisse. Pro Perseo autem omni studio adnixus nihil obtinere potuit: ut ex carcere in laetioris ac minus sordidum traduceret locum: ubi custoditus quemadmodum plerique tradunt moerore animi confectus est: Alii mortis eius nouum scribunt modum: nam milites custodiae perteseos: & aduersus eum infensos: postquam aliter nocendi & affligendi potestatem non habebant somno arcere constituisse: & uices inter se partitos diligenter obseruasse ne dormire posset: quoad per hunc modum confectus interiit. Interierunt & filiorum duo. Tertium uero Alexandri nomen ingeniosum circa toreumata & subtilis diligentiae opera fuisse tradunt: doctumque etiam Latinas litteras & sermonem Romanum scribam fuisse magistratum sequi in eo ministerii genere aptum in primis ac purbanum praestitisse. Ob res in macedonico gestas bello summa. p. r. gratia Aemilio accessit. Tantum enim auri argenti in aetarium Aemilius rettulit: ut nullum tributum persolui a ciuibus opus fuerit: usque ad Hircii & Pansae consulatum: qui circa primum Caesariis & Antonii bellum consules fuerunt: illud quoque admirabile est: ac principium Aemilii factum quae quis egregie cultus obseruatusque a plebe. r. tamen in optimatum perseuerauit partibus: nec ob gratiam plebis quicumque dixit aut fecit unquam: ob quod popularis haberet. Quod utriusque posteriori tempore Appius Claudius Scipioni exprobauit. Cum enim ipsi duo totius ciuitatis amplissimi uiri censuram peterent: Appius senatum & optimum quemque secum trahebat: haec namque reip. partes Appiae familiae

ueteres erant. At Scipio & ipse p se potēs & studio plæbis Romanæ plurimū utebāt: descendētem igit in
 foz stipatum hoibus igenerolis qdem ac seruilibus & maxie turbulētis popularibusq: q ambiēdo & cla/
 mando cūcta uiolēter exæquebant: ut cōspexit Appius: magna uoce o Paule inqt aemili nōne ēt apud ife/
 ros siqs illic nostræ regē sensus est idignaris: q filium tuū Mallius tonfor & Licinius declamator ad cen/
 suram pducunt. Sed Scipio extollendo po. ro. eius sibi beniuolētiā cōpararat. Aemilius aut licet assertor
 optimatū esse: nihilominus a plæbe magis amabat: q is q maxime popularē se p̄stabat. Animaduersum ē
 p̄ter cæteros honores ī censura sibi demādata: q magistratus maxime oīum reuerētia est plurimæq: po/
 testatis: cum in aliis rebus tum ad mox emēdationem. Nam in senatu remouere īmeritos pōt. & p̄cipē
 p̄scribere auferre equos notare ifamia cēsū augere lustrū cōdere. Censa sunt aut sub aemilio cēsore cuiū
 capita. cccxxvii. milia. cccclii. in senatu. M. Aemiliū Lepidum p̄tulit: q quater antea p̄iceps fuerat: e senatu
 tres ammouit: in recēsendis eqtibus Romanis ēt mediocritatem seruauit tam ipse q̄ collega eius Martius
 Philippus. Sed cum cēsura iam magna ex parte gessisset: in morbū incidit ab initio qdem piculosum tra/
 ctu aut t̄pis absq: piculo: attamē lōgum atq: molestū. Fretus inde cōsilio medicorū: cū Velia (is est Italiae lo/
 cus) nauigasset ibiq: plurimū t̄ps ī oris maritimis qetisq: regionibus morā traxisset desiderabat p̄sentiam
 eius Po. Ro. ac sæpe in theatris uoces gliscētium uidere illū emittebant. Itaq: cum satis cōualuisse uideret.
 & sacrificia qdam necessaria īstarēt: in urbem rediit: curauitq: sacra egregie una cū cæteris collegis: circūfu/
 so ac plaudēte Po. Ro. Postridie ipse pro sua ualitudine sacra fecit: qbus cōfectis reuersus domū: cum accu/
 buisset: priusq: sentiret quicq: mente alienatus est: ac subinde tertia die e uita migravit: nullius eaz regē ex/
 pers q̄ ad foelicitatē eaz regē p̄tinere putant. Nam & funus eius ita celebratum est: ut optimus ac beatissi/
 mus ornatus adesset. Hoc aut erat nō aux: nō ebur nō magnificentia sumptus apparatusq: sed beniuolen/
 tia: caritas gratia nō solū ciuiū uex ēt hostium. Quotquot enī aliquo casu Romæ aderāt ex Iberia Lygu/
 ria macedonia iuniores qdem natu robustis corporibus feretro subeūtes ipsum extulerūt: maiores aut se/
 quebant uocitantes benefactorem & seruatorē ciuitatū suaz. Nō solum. n. in uictoria sese mitē & huma/
 num p̄stitisse dicūt: sed in omni reliqua uita eos tutatus est: & ueluti p̄ domesticis ac necessariis habuit. Pa/
 trimonium uix triginta septē milū reliqsse tradunt: in hoc ambos sibi filios hæredes īstituit: a Scipione ta/
 men q̄ erat minor natu integra hæreditas fratri cōcessa est: cum ipse in familiam aphyricani locupletiozem
 adoptatus trāsisset. Tales mores uitaq: Pauli aemilii fuisse dicuntur.

AGIDIS ET CLEOMENIS VIRORVM ILLVSTRIVM VITA EX PLVTARCHO
 GRAECO IN LATINVM PER ANTONIVM TVDERTINVM VERSA.

XIONIS FABVLAM NONNVLLI CONTRA INANIS Gloriæ sectationes compo

sitam arbitantes nihil absurdum aut alienum a ratione sensisse uidentur: ut enim illū p
 lunone quam amabat nubi permixtum centauros ex eius concubitu genuisse tradiderūt:
 sic hi gloriam quasi uirtutis imaginem amplectētes nihil sinceræ aut ubi ipsi cōsenties ope/
 rant: sed affectibus uariis irratiti: & modo has modo illas p̄turbationes sequentes idē pa/
 ti manifeste uident quod bubulci ab ouium pastoribus perferre querūt: nos enim inqunt
 cum illoz domini simus. Seruire tamen eis cogimur atq: ipsos etiam silentes audire: quis igit hoc idē illis
 euenire negabit: q ad arbitrium uulgi reimp. gubernantes infimis etiam qbusq: seruire coguntur: ut prin/
 cipes ac ductores populi noncupent: Velut enim q stantes in prora nauis mētē assidue atq: oculos ad pup/
 pim ubi gubernator sedet intentos habent: omniāq: ad illius nutum atq: arbitrium peragunt: eodem mo/
 do qui reimp. gubernandæ rationē ad gloriā dirigunt: ministri quidē seruiq: multorum euadunt: nomē ue/
 ro duntaxat p̄cipum sortiuntur. Atqui perfecte bonum uerisq: uirtutibus īstructum nihil hac externa
 gloria indigere manifestum est: nisi quatenus per eā maiorē fidē ab externis acquirens aditum ad res gerē/
 das habeat faciliore. q. si quis adolescentior ambitionis amore teneatur: huic ego permittendum arbitror
 ut ex bonis operibus quæsitā gloria sese oxornans paululum se iactitet efferatq: nascētes enī in his & tum/
 primum pullulantes uirtutes: tum honestatis innata cupiditas laudibus confirmat: ut Theophrastus in/
 quit. ipsi etiā ad reliqua suscipienda p̄cliuiosiores efficiuntur: si prudēter moderateq: fuerunt laudati. Nā su/
 pra modum laudare cum semper & ubiq: sit inutile: tum in ambitione ciuili perniciosissimum esse cōstat
 sic enī illi magna licentia potiti ad manifestande ducentur insaniā: quotiens nō ipsum bonum suapte na/
 tura gloriosum: sed quod maxime gloriosum sit: id quoq: maxime gloriosum esse sibi psuaserit: qd̄ igit
 Antipatro respondit Phocion: cum aliquid minus honestum ab eo petisset Antipater: non ille iquit Pho/
 cione amico simul & adulate uti potes. Idem ad multitudinē uulgi dicendum uidetur non eundē prin/
 cipē & asseclā habere potestis. Alioquin idē euenire necesse est quod fabulose cuidā serpēti cōtigisse narra/
 tur: cuius aliquādo caudā ferunt aduersus caput seditiōe facta petisse ut sibi uicissim quādoq: ducē reliqui
 torporis esse liceret: nec semper caput ducē sequi cogeretur. Igitur accepta ducēdi potestate fiebat ut & ip/
 sa sine iniuitu sese mouens grauitē offenderet: & caput isuper quod certum surdumq: ducē p̄ter natu/
 rē institutum sequebatur: in eandē secum pernitē traheret. Hoc idē mermultos in administrāda rep. ad
 multitudinis arbitrium respicientes passos fuisse respicimus: qui temere populari aura subleuati eo ipru/
 dētes deuenere: unde nec se tuto recipere neq: p̄uersum iā reimp. ordinē corrigere possent. Hæc pauca nobis
 cōtra gloriā dicere libuit: quā plæriq: ex arbitrio multitudinis captare laborāt. Facile. n. quā habeat: uim
 ex his quæ Tyberio & C. Gracchis cōtigerunt aiaduertimus: hos enī egregia stirpe oriundos sub optima
 disciplina educatos. pulcherrimum quoq: nactos reimp. statū non tā gloriæ imoderata cupiditas perdidit: q̄
 ignominia nō sane turpis aut illiberalis metus. Nā cū ciuiū beniuolētiā suis meritis nacti fuissent: hāc tur

AGIDIS ET CLEOMENIS

piter amittere (ut par est) uehementer illos pudebat. Itaque benignis erga populū institutis sibi delatos honores superare certabāt: ac uicissim populū gratiam benefactis illorum referens maiores ēt ob id ipsū honores illis deferebat. Hac igitur inuicem aemulatione fragrantes in eā conditione regē imprudētes deuenere: quos cum perficere non possent: quod satis honeste non uiderent: eas etiam amittere turpissimum arbitrabantur. Verum hoc melius tute ipse historiam legens diiudicabis: cōparationem uero his opponimus Lacedaemoniorum regū Agidis & Cleomenis: qui & ipsi populū studiose fauentes cum tempore pulchre iusteq; ex multo tempore institutam suscepissent: potētoribus ciuitatis aduersari cōeperunt: quod illi diuitiarum quibus assueuerant abundantiam relinquere minime uellent: & Lacedaemonii quidem reges fratres inuicem nō fuere: sed quod eadē in reipublica gubernatione senserunt: fraternā prope modum beniuolentiā cōtraxisse uidentur: ab huiusmodi causa principium capientes. Cum primū diuitiarum nimia cupiditas Lacedaemoniorum ciuitatem occupauit: atque ex illarum possessione supbia: ex usu autē luxuria & mollities animos inuasit: repente maximis bonis priuata ciuitas cōcidit: multaque propter dignitatem abiecte nimis atque humiliter operata ad ea tempora deuenit: quibus Agis & Leonidas reges in ea sunt cōstituti. Hic Agis ex Eudamidum familia oriundus sextus numerat ab Agesilao: qui cum in Asiam penetrasset: maximam est inter graecos potentiam consecutus. Agesilai namque filius fuit Archidamius: qui apud Mandonium Italiae ciuitatem a Messapiis est interfectus. Archidami uero filius natus maior Agis dictus est: minor autem Eudamidas est nuncupatus. Hic fratre ab Antipatro apud Megalipolim interfecto cum ille non relictis filiis decessisset regnum occupauit: huius filius fuit Archidamus: ex quo alius rursus Eudamidas genitus est: Huius Agidis pater de quo nunc scribere institimus. Leonidas uero Cleonimi filius alia ex familia ortus octauus a Pausania censebatur: qui in pugna apud Plateas Mardonium superauit. Pausanias enim filium habuit Plistonactē: qui alter genuit Pausaniam. Cumque hic Lacedaemone Tegeam cōfugisset: Agisipolis eius filius natus maior regnum occupauit cui sine liberis defuncto Cleombrotus frater iunior in regno successit. Hic duos procreauit filios Agisipolim & Cleomenē ex his Agisipolis non diu regno potitus absque filiis decessit. Cleomenes autē illi succedēs ex duobus filiis quos habebat acrotatum maiore natus uiuēs adhuc e regno pepulit: Regnumque Cleonimo filio iuniori reliquit: in quo non diu potuit permanere: sed areus Cleomenis ex acrotato nepos regnauit. Postmodum areo apud Corinthū defuncto acrotatus eius filius regnum possedit. Hic ab Aristotimo tyrāno circa Megalipolim supatus interiit: grauidā ex sese uxore reliquēs: quae cum puera peperisset: Leonidas Cleonimi filius pupilli tutelam suscepit. Inde priusquam ad uirilem aetate puer deuenisset interiit: & per hunc modum regnum ad Leonidā puenit non satis reliquorum ciuium moribus congruētē: quae enim prope cōmunem ciuitatis labem omnium animi in deteriore parte flecti cōepissent. Quidam tum erat in Leonida uiuēdi modus egregie a ceteris deferēs: utpote quod diutius in Satrapū aulis uersatus principis Seleucum coluisset: ex quo factū quaedam non satis graecorum moribus cōuenientē & nimiam imperandi licentiā haud quaquam legibus congruā traxisse cōstabat. Agis autē ingenuitate animi atque prudentia non hunc modo longe superauit: sed omnes qui post magnum Agesilauū regnarunt plurimum excessisse prohibet: hic in summis delitiis ab Agesistrata matre & auia Archidamia nutritus: quae apud Lacedaemonios ditissime habebatur: antequam uigesimalium attigisset aetatis annum: delicias atque omnem uoluptatē abhorrere monstrauit: maximeque formositati quae plurimum excelebat aduersus cultum omnem atque ornatū fugiebat: Lautiores epulas & balneorum usum & Laconicā qualem tunc erat uiuēdi cōsuetudinem grauitur accusans: quin etiā illud frequēter habebat in ore: nequaquam se regno potiri uelle: si non per illud antiquas leges & pristinos uiuendi mores in patriā reuocaret. Labis autē huius & ueluti morbi principium accepisse Lacedaemoniorum respicitur: ex quo primū soluta per ipsos Atheniensium potestate auro atque argento sese ac domū expleuere. Cui Lycurgus quendam numerum in successione seruandū perfinierat: cum pater hereditatē filio relinquere cogere: eiusmodi igitur ordo atque aequalitas multis malis ciuitatē seruauit incolumē. Verum Epitades quidam uir in ciuitate potēs: sed moribus insolens: cum Ephorus esset exorta aduersus filium contentione rogationē tulit ut liceret cuique & domum & hereditatē suā cui libuisset relinquere. Is igitur propriae iracundiae indulgēs legē tulit: quā ceteri cupiditatis gratia sentiētes optimā uiuendi soluerunt disciplinā. Ex eo enim qui in ciuitate potētores erant prope quinquos e successione pellātes omnes ferme ad se facultates breui tempore coegerunt. Unde paupertas repente ciuitatē inuasit: ex qua seruitus quaedam & a bonis operibus uacatio popularium mentes incessit. Tū odium quoddam ex inuidia aduersus ditiores cohōta. Cumque Spartiatum circiter septingētos relictū essent (ex his centum ferme agros atque omnes fortunas possidebāt) cetera multitudo egens atque abiecta in urbe manebat ociosa: externa bella segniter & inuite gerens: semperque ad ciuiles motus intenta & concitandae seditionis tempus obseruans praesentium regis mutationē facere cupiebat. His de causis pro motus Agis re optimā qualis & ipse erat perficere aggressus est: omnes uidelicet ad aequalitatē redigere atque urbem hominibus replere. Iuuenes igitur quae primū praeter omnium spem illi paruerunt: studiose cum illo ad uirtutē sese accingentes & cum uelste pariter uiuendi cōsuetudinē ad libertatē respicientes permutarunt: seniorum uero maior pars quae in hac ueluti labe diutius permansissent: non secus ac serui in fuga deprehensi ad dominum: sic ad Lycurgum reduci reformidabant: ac propterea Agidē praesentium regis conditionē deplorantē cupientemque in antiquā uiuendi dignitatē Spartā restituere grauitur accusabant. Lysander uero cognomēto Libius & Mādroclidas Efanis filius atque isuper Agesilaus negocio suscepto adulescentis ambitionē magis magisque incitabant. Hic Lysander magnae apud suos ciues auctoritatis habebatur. Mādroclidas uero orationis uehementia inter omnes graecos excellēs astutiā summa non mediocri permixtam audaciae habere putabatur. Agesilaum autē regis auctoritatem satis oratione potentē: uerum natura mollē & pecuniae cupidū filius concitabat Ippomedon: qui bellicis operibus insignis magnā inter aequales laudē fuerat & gloriā consecutus. Verum non alia magis causa im

pulisse videtur agefilaum: ut sese rebus innouandis admisceret quae aeris alieni magnitudo: quo se facile solui
 sperabat praesenti statu ciuitatis immutato. Ut primum igitur agefilaum sibi conciliaffe animaduertit: non ultra
 cunctandum arbitratus: matrem quoque suam quae agefilai soror erat: in sententiam trahere aggressus est. Ea
 siquidem clientum oberatorumque & cognatorum multitudinem plurimum potens in ciuitate reip. quoque administrationem
 quaedam ex parte attingere non dubitabat. Haec primo filii propositum audiens a tali sententia iuuenem deterrere
 conata est tanquam inania quaedam supraque vires agere cupientem. Vbi vero agefilaus illam cohortatus bene de suc-
 cessu regis sperare persuasit filii uoluntati facile acquieuit: cum praesertim ex altera parte filius instaret rogans
 ut facultatibus quibus haberent ad gloriam & honorem adipiscendum uti se pateret: quod alios reges diuitiis adae-
 quare impossimibile sibi esset: singulos enim Satrapum familiares ac seruos: propterea qui Ptolomei Seleucique
 tutores essent: omnes qui unquam Spartae regnauerint reges longe diutius superare. Quod si ipse modestia ac
 magnitudine animi illoque delicias supgressus aequabilitate atque concordiam in ciuitate reduxisset: foret: ut bo-
 ni uerique regis nomen & gloriam consequatur: his adhortationibus mulieres impulsae adeo pristina sententiam
 mutauerunt: ut ipsae quoque gloriae cupiditate flagrantes ultro iuuenem ad rem pagendam impellerent: atque ho-
 nestatis amore tanquam diuino quodam numine afflatae & agidem properare assidue hortarentur: quoniam etiam conuoca-
 tis amicis consilium aperiens illos ad ferendum auxilium hortabantur. Idem quoque mulieribus aliis predicabant
 cum scirent Lacedaemonios mulieribus obsequentes non minus publica quam priuata consilia cum illis solitos
 communicare: atque ad agendum et socias adhibere. Erat autem pro id tempore diuitiarum maxima pars apud mulieres:
 quod sane plurimum ad rem pagendam difficultatis agidi afferebat. Resistebant enim mulieres non modo pro
 delitiarum quibus assueuerant cupiditatem: uerum etiam quod potentia & honore quem ex diuitiarum possessione con-
 sequebantur: eo modo priuari se penitus aiaduertebant. Omnes igitur ad Leonidam conuersae quod is maior natu-
 rus esset: hortari ut se Agidis consiliis opponeret: eiusque impediret conatus: & exoptabat sane Leonidas ferre di-
 uitibus auxilium: sed ueritus potentiam praebis quam rex mutationem affectare cognouerat: nihil palam con-
 tra agidem tentare ausus est: sed clamulum perturbare illius incepta conabatur: & crebris illum apud diuites ca-
 lamniis criminari: dicens illum eorum bona quasi tyrannidis mercedem pauperibus distribuere: & agrorum diui-
 sione ac missione debitorum plures sibi satellites quam Spartae ciues comparare. His tamen nihilo deterritus agis: ut
 Lysander Ephorus crearet effecit: quo facto statim contra seniores rogationem tulit: in qua capita praecipue conti-
 nebantur huiusmodi: ut debitoribus omne penitus debitum dimitteret & agrorum per hunc modum par-
 ticio fieret: ut quicquid agri intra conuallem quae Pellena adiacet usque ad Taigetam & Selasiam continet in qua-
 ter mille & quingentas partes diuideret. Quod uero extra hos terminos relinquitur: in partes quinquies mille
 tribueret: & haec quaedam colonis quae arma ferre possent adscriberentur: illa uero his qui urbem incolerent spar-
 tiatis: quoque numerus ex finitimis accolis expleri posset: eos legendo qui liberaliter ingenueque nutriti aeta-
 te ac corpore roboris uigerent: Hos in quindecim classes oportere distribui: quarum aliqua ducentos duntaxat:
 aliqua uero quadringentos uiros contineret: atque in uiuendi consuetudinem seruare cogentur: quam olim maio-
 res spartiatum habuisse constaret. Latam praescriptamque rogationem cum senatus minime comprobaret: Lysander popu-
 lo ad concionem uocato multa persuadenda rogatione uerba fecit. Post eum Mastroclidas & Agefilaus ora-
 tione habita admonebat: ne propter hominum paucorum luxuriam & delicias antiquam Spartanorum dignitatem iace-
 rem negligi paterentur. Et cum antiqua deorum oracula in memoriam reuocarentur: iubentia ipsos auaritiam tanquam regem
 omnium perniciosissimam cauere: tum nouissime ex Pasiphea responsum acceptum diligenter aiaduertentur.
 Huic templum erat & sacrificium in urbe constitutum: ipsam uero nonnulli unam ex Athlatiadibus ex Ioue genitam
 fuisse tradunt: quae Hamone peperit. Alii uero Cassandram Priami filiam eodem in loco mortuam atque sepultam hoc
 nomine uocata fuisse perhibent: quod omnibus petentibus oracula praebet. Philarchus autem refert amictae filiam Daphne:
 cum Apollinem uim afferre uolentem aufugeret: in plantam fuisse conuersam: atque ab eodem deo diuinandi accepisse
 potestatem. Ab hac igitur plurimis Spartiatis responsa fuisse tradebantur iubentia cunctos ad aequalitatem redigi
 secundum legem: quam de hoc ipso Lycurgus tulerat. Post illoque orationem Agis ipse rex in medium progressus quan-
 tum essent utilitatis allaturi ciuitati: si hanc rogationem confirmassent: breui oratione monstrauit: ac se primum
 omnium facultates proprias in medium ponere uelle: non sane exiguas ob agrorum multitudinem: quos partim ad
 colendum partim ad pascenda pecora idoneos haberet. Insuper talenta sexcenta argenti signati idem: quoque
 matrem atque auiam amicos praeterea & domesticos omnes: quos ditissimos esse Spartiatarum constaret facere para-
 tos esse. His auditis obstupescens multitudo adolescentis regis magnanimitatem admirabatur: summamque pro-
 pterea gratiam est a populo consecutus asserentibus cunctis uix tandem post annos trecentos hunc solum qui me-
 rito Spartanorum rex dici posset inuentum esse. Leonidas autem tunc maxime summis uiribus contra Agidem nitetur:
 non ignorans si comprobata esset rogatio: fore ut ipse quoque eadem facere coactus: non idem apud suos ciues
 gratiae esset habiturus: sed cum omnes ciues diuitias proprias in medium contulissent: ei soli gratias a populo refe-
 rendas: qui huius rei princeps atque auctor extitisset: Igitur spectantibus cunctis Leonidas agidem rogauit: num
 uirum iustum ac studiosum fuisse Lycurgum putaret. Id cum assentiretur Agis: Quando igitur Leonidas inquit
 aut debitorum dimissiones Lycurgus constituit: aut peregrinos administrandae reip. uoluit esse principes: quod
 prope qui non satis fore saluam ciuitatem arbitratus est: nisi peregrini ex ea pellerentur. Ad haec agis nil mirum est
 inquit uiri spartiatae: si apud externos educatus atque eruditus Leonidas: utpote qui ex satrapum aulis sum-
 pta uxore filios procrearit: Lycurgum atque eius ignorat instituta: qui debitum atque usuram una cum num-
 mis expulit e ciuitate peregrinos quoque eiciendos censuit: qui non eam quam ipse instituerat: uiuendi nor-
 mam & institutum seruare uellent: non sane corporibus illorum hostis existens: sed uiuendi eorum modum
 reformidans: ne ciuibus suis permixti eos quoque luxuriae & diuitiarum inficerent cupiditate. Constat enim

AGIDIS ET CLEOMENIS

eundem ipsum Terfandrum atq; Thaletem: tum et Pherecidem quos peregrini essent: libenter habuisse in ciuitate: quod eadem secum philosophari atq; sentire illos animaduertit. Tu uero quod eum plerumque laudare consueuisti: quod cum Ephorus esset: duas ex nouem chordis: quas in cithara musicus Phronides habebat dolabra abscidit. Tum eos quod posteris temporibus idem in Timotheo fecere: quoniam pacto uituperare non audes: quod mollicitie atq; luxuria tum superbia atq; cupiditate pugnare Spartam studiose conamur: quasi illi ipsi non ob hanc causam in musicis cantibus licentiam ac uoluptatem nimiam consequescere uoluerint: ne ab huiusmodi cantibus delinuti ciuium animi ad eos mores uitamque plaberent: quae dissona sibi ipsi atq; discordem ciuitatem efficeret. Ex eo primum omnis ad agidem applicuit multitudo: diuites autem Leonidam sequebantur: ne se in tanto discrimine desertos esse patere orantes: iidem et seniores quoque maxima erat in consultando auctoritas ut rogationem aduersarum copulere. Quapropter euenit ut rogatione pars maior abrogaret. Inter haec Lysander adhuc in magistratu constitutus: Leonidam e ciuitate pellere tentauit: legem quamdam peruetustam aduersus illum excitas: quam prohibebat Heraclidem quaequam ex peregrina muliere filios procreare: Eadem quoque plectendum capite statuebat eum: quod Sparta discedens apud Exteras gentes habitasset. Haec aduersus Leonidam praeferi Lysander instituit. Ipse autem una cum reliquis collegis caeleste signum obseruabat. Erat autem huius rei consuetudo quaedam talis: singulis annis nouembris Ephori nocte serenam & luna carentem obseruantes taciti sub diuo considebant caelum respicientes. Si quando igitur stella ex parte aliqua discurreret in oppositam sese partem contulisset: Indiciu id esse putabant: reges aliquid contra deos imortales deliquisse: ac propterea magistratu illis intercedebat: quoad ex Olympia aut Delphis referret oraculum interdicitis regibus afferens auxiliu: Hoc igitur sibi signum apparuisse Lysander praedicans Leonidam diem dixit: productis testibus obiciens illum ex Asiatica muliere duos filios procreasse: atque inde crebris iniuriis contumeliosisque ab uxore lacesitum redisse in patriam: & regnum per id temporis forte successoribus uacuum occupasse. Insuper Cleombrotus persuasit ut regnum quod ad se iure pertineret reposceret. Erat autem Cleombrotus Leonidae gener ex regia stirpe generis origine ducens. His rebus perterritus Leonidas: cum statuta die uocatus ad iudicium non uenisse: absens regno priuatus est: atque in eius locum Cleombrotus rex institutus. Postquam Lysander peracto tempore magistratu decessit: Ephori qui illi in magistratu successere Leonidam supplicem miserati: Lysandrum & Mastroclidam in iudicium uocauere: quod aduersus legum instituta debitorum missiones & diuisiones agrorum fieri decreuissent. Illi igitur imminens periculum formidantes regibus persuaserunt: ut communi consensui in idem tendentes Ephorumque decreta irrita facerent. Inerat enim peruetustum sane institutum: ut si quando reges inter se dissiderent: in eius sententiam quae utilior uideretur decreta fierent: quauis altero aduersante quod si communi consensu aliquid ambo reges statuissent. Contra hoc pugnare nemini licere. Siquis uero aliquid facere tentasset: hunc contra leges facere uideri. His igitur permoti rationibus ambo reges amicorum multitudine coacta in forum descendentes Ephoros e sedibus deturbant. Ephoris aliis in eorum locum successit e quoque numero fuit Agesilaus: inde armata multitudine ad eos qui in carcere erant soluendos processere. Ob hoc iam terribiles aduersariis facti plurimos interfecturi putabantur. Quod tamen longe secus euenit. Nemo enim illo iussu interfectus est: quin etiam Tegeam proficiscentem Leonidam: cum missi ab Agesilao milites occidere statuissent: Agis id praesentis alios quod eum tutarentur celerrime submitit: qui eum circumstantes Tegeam usque incolumem perduxere. Rebus igitur in hunc modum constitutis: cum iam omnia prospere succederent: ac nemo iam coeptis obsistere auderet: Agesilaus unus cuncta subuertit pulcherrimam legem & laconum moribus maxime congruentem ob turpissimum auaritia morbum corrupens. Nam cum ipse praepetoris agros quam plurimos eosdemque pulcherrimos possideret: insuper magno aere alieno esset obstrictus. cum neque creditoribus soluere nec agros quos habebat dimittere uellet. Agidi persuasit: si utramque rem eodem tempore efficere aggrediretur: aeris scilicet alieni missionem & diuisionem agrorum nimis illum ciuitati nouationis allaturus: quod si primo debitorum missione facta his qui agros possident indulgere uisus fuerit: fore paulo post ut animis iam ab odio quodammodo residentibus facile diuisionem agrorum adiuuantibus illis conficiat. Haec & qui circa Lysandrum erant ab Agesilao decepti fieri suadebant. Itaque tabulas quibus debitorum nomina continebantur: omnes in forum quod Clarium appellant comportare iussi sunt: hisque in unum coaceruatis ignis iniectus est. Exorta igitur flamma cum diuites ac feneratores qui adstabant tristes abirent. Agesilaus quasi calamitatibus illorum insultans nunquam se clarus lumen aut ignem puriorem uidisse iactabat. Inde cum plures diuisionem quoque agrorum fieri postularent: regesque etiam id fieri oportere censerent. Agesilaus causas quasdam cunctandi in medium proferens: & alias ex aliis iugiter neccens: eo usque temporis rem defferendo protraxit: quoad Agis ab Achaëis Lacedaemonum sociis accersitus in expeditionem proficisci coactus est. Aetoli namque per id temporis opibus florentes per Megarense in Peloponnesum traiecerunt: quorum uiribus obsistere cupiens Aratus Achaeorum imperator studiose copias parabat: atque Ephoros missis litteris huius rei fecerat certiores: qui amore beneuolentiaque in socios commoti. Agidem repente ferre auxilium compulere: praesertim cum Lacedaemonum inuentus promptissime militiam posceret. Seniores igitur e quibus maxime constabat exercitus tum qui dem pauperes: attamen aere alieno soluti ut ostendimus: cum post reditum ex militia diuisionem agrorum fiendam sperarent: mirabili quodam modo Agidem obseruabant: eique in omnibus libenter obsequabantur: adeo ut finitimis populis admirabile uideretur: quod illos nemini nocentes mansuetosque & sine ullo prope modum strepitu per peloponnesum facientes iter intuerentur: multique graecorum uetusta tempora imemoriam redigentes mutuo sese interrogabant: qualem fuisse laconici exercitus obseruantiam putandum esset: cum Agesilaum aut Lysandrum aut ueterem illum Leonidam habebat imperatores: quandoquidem erga impuberem adhuc imperatorem tanta sit exercitus reuerentia & obseruatio. At uero adolescens ipse

frugalitate & labore tolerātia cum uestiū atq; armorū ornatu nihil a quouis gregario milite differret: mirabile in se cunctorū studiū cōcitabat: ditioribus tamē haud quā hęc rege placebat pmutatio: uerētibus ne finitimis populis motus cām huius exēpli nouitas p̄staret. Interea penes Corīthū Arato cōgressus Agis cū de belligerādi rōne cōsultarent: p̄mptitudinē quādā nō leuitati p̄mixtā & audaciā nequā rōnis expertē sibi inesse mōstrauit. Dicebat. n. sibi optimū uideri: ut hostibus intra illoꝝ fines bellum īferrent: nec p̄mittēdū ut pelopōnesi claustra īgrederent: se tamē in cūctis arati cōsiliis obtēperaturū: utpote aetate grādiōris ac imperatoris Acheorū: quibus ipse nō impaturus sed auxiliū laturus aduenisset. Verū de his Bato Sinopeus aliter scripsit. Tradit. n. Agidem arato iubēte uoluisse pugnare: sed hunc ego arati scripta de rebus his rōnem afferētis legisse nō arbitror. Scribit. n. aratus cū oēs p̄p̄modum fructus ab agrorū cultoribus ī loca tuta cōuecti sint: lōge sibi melius uideri hostes ī tactos reliquere: quā pugnādo summā totius rei indiscrimē adducere. Postquā igit aratus hostiū cōgressum deuitās collaudato socios dimisit: Agis magna in se admiratiōe cōcitata domū rediit: & iā spartæ tumultus haud mediocris magnaꝝ regē cōcepta erat p̄turbatio. Agefilus. n. Ephorus iteꝝ creatus nullis erga ciues iniuriis abstinebat: dummodo pecunias quacūq; rōne pararet. Itaq; mēsiū tredecim exegerat tributa: quibus aperte legibus id agere p̄hiberet nulla temporū necessitate posset. Post hęc illoꝝ quibus iniurias attulerat metu p̄cussus: cum se oībus odiosum esse animaduertit: milites cum armis custodiāe cā circa se habere cōcepit: quibus stipatus ueniebat ī curiam: e regibus altere penitus cōtēnens: agidem uero affinitatis potius quā regni cā mediocriter honorās. Itaq; uix dum finito magistratu rōnem inibat: ut in p̄ximum quoꝝ tēpus Ephorus crearet. Ea res inimicis p̄perandi causam attulit: quo imminēs ab eo piculum euitarent. Facta igit cōspiratione Leonidā palam e Thegea reuocātes in magistratu: cōstituere lētis animis negociū spectante multitudine: quā ob p̄hibitā ab Agefilao agrorū diuisionē sese delusos deceptosꝝ fuisse putabāt: attamen Agefilao filius Hyppomedon quā p̄pter eximias uirtutes cūctis ciuibus clarissimus erat: clāculum e periculo subtractum seruauit incolumen. E regibus autē Agis quē in Asylum quod Calchychon appellāt: Cleombrotus autē in Neptūni tēplum cōfugit: huic iratior Leonidas omisso tunc Agide ad eū capiēdum cū armatis militibus accessit: iuste se illi iralci clamitās: quā cū gener eius esset: insidiis cōparatis exutum regno ēt e ciuitate pepulerat. Ad ea Cleombrotus nihil respondere ualens: tacitus incertusꝝ cōsiliū sedebat. Chilonis erat Leonidæ filia: quæ cum pater a Cleombroto dānatus est: grauiter illius iniuriam ferens auxiliū afferre conata fuerat: & a uiro discedēs atq; apud partem habitās opera sua quoad poterat illius leuabat calamitatem. Illo autē ex urbe depulso discedente mœsta lugubrisꝝ & aduersus Cleombrotum indignabunda uixerat. Ea tunc igit in cōtrarium uertente fortuna apud patrem uiro supplicare cogebat. Itaq; inter paruos alios filios media duplexꝝ manus tendens apud eum cōsedit. Admiratibus cūctis mulieris tum benignitatem tum pietatem erga uirū p̄cipuā: atq; ob id ipm lachrymātibus ipsa ut erat peplum incōposito trahens comis nullo ornatu aut ordine fluentibus: hunc mihi inquit habitum atq; hęc formā o pater nō Cleombroti misericordia imposuit: sed luctus quā post exilii tui calamitatem perpetuus mihi comes adhæsit. Verū igit decet uictore te rege & in patriam restituto in huiusmodi squalore uersari? an uero splendida & maiestate regia dignas uestes accipiētem paulopost uirgini cui uirgo ēt nupsi interēptum aspicere? qui nisi filioꝝ atq; uxoris lachrymis flexerit seueritatem tuā: maiores ēt quā tuipse uoles temeritatis suæ pœnas dabit: siquidem me quā uehementer amat in conspectu suo morientē uisurus est. Qua enim iāiā ultra fiducia inter cæteras mulieres mihi uiuere licet: quippe cui nec apud uirum nec apud patrem supplicanti misericordiæ locus ullus relinquit? Verū ea me cōditiōe genitā puto: ut & uxor & filia semper apud meos misera atq; cōtempta fore debeat. Quod si qua est idonea ratio deprecādi: illa me tunc usam fuisse arbitror. cum uiri iniusticiam accusans illius erga te seuitiam detestabar: sed tu nunc omnes eius iniurias iniustissimas fuisse cōprobas: siquidē regnū tanti faciendum esse demōstras: ut eius potiūdi causa & generos & filios necare fas esse arbitreris. Hęc magna cū grauitate locuta Chilonis faciē supra Cleombroti caput deposuit: oculos uero lachrymis & mærore graues in eos qui circum adstant defixit. Leonidas uero pauca cū amicis locutus Cleombrotū exulem esse iussit: filiā ut secū maneret orabat: quā eū usq; adeo sibi deditū agnosceret: ut uiro qui tā grauiter cōtra se deliquisset: sui gratia pepercerit: nec tamen id filiæ persuadere potuit: sed sui genti uiro filiorum altere in manus tradens: alterum uero ipsa ex manu ducens: aram dei iuxta quā cōfederāt: uenerata una cū uiro e templo digressa est: magnum profecto uirtutis exemplū ut nisi penitus inanis gloriæ tumiditate Cleombroti mens obcæcata esset: sibi foelicis exilium quā regnū ob talē mulierem existimare deberet. Plus igitur Cleombroto Leonidas Ephoris quoꝝ magistratu se abdicare iussis aliisꝝ in eorū locū suffectis: ipse insidias Agidi parare adortus est: ac primo leuibus uerbis hortari: ut omni timore deposito secum una regnare uellet: facile enim a ciuibus ueniam impetraturum: quā intelligant eum cum propter adolescentiā: tum p̄pter ambitionē ab Agefilao fuisse deceptum. His uerbis cum nihilo magis e sententia dimoueretur Agis: atq; in ciuitate uitam duceret: Leonidas aperte illum insectari destitit: uerum Amphares & Demochares unaꝝ cum his Archesilaus frequenter illum adire multaꝝ secum loqui assueuerunt: & iā eorūꝝ familiaritatis processerant: ut e templo digressum ad balneum quod non procul aberat: plerūꝝ deducerent: atq; ide locum rursus usq; ad tēplum prosequeretur. Erant enim iam pridem ob diuturnam consuetudinem summa illi familiaritate cōiuncti. Præcipue uero inter cæteros Amphares qui uestes plerūꝝ ab Agefilata dono capiens cōuiuio quoꝝ ab eadem persæpe excipiebatur. Is maxime insidias Agidi comparans uehemēter Leonidam atq; Ephoros: e quorum numero ipse erat unus: contra Agidem irritabat: mulieribus facile se Leonidam placaturū esse dicitās. Cum igitur Agis assidue se intra tēplum contineret: nisi cum forte ad balneum quod antea

AGIDIS ET CLEOMENIS

diximus perficere: ibi eum deprehendere cum extra templum esset statuerunt. Igitur lauantem illum aliquando conspicati redeunte postea ad templum obuiam facti salutauerunt: atque inuito (ut antea consueuerat) sermone iocis rursus fraudem dissimulantes producebant. Cumque ad obliquam uiam qua ad carcerem ducit peruenissent: Amphares qui ob magistratum quem gerebat: Agidi intereundum propius adstabat: apprehensa ueste ego te inquit ad Ephoros Agis deduco: rationem eorum quam in magistratu gessisti dicturus. Demochares uero & robore & magnitudine corporis praestans ueste circa eius collum obuoluta reluctantem trahebat. Caeteri uero ad id negotium praeparati retro persequerentur. Cumque nemo auxiliu[m] ferre auderet: omnium ope destitutus in carcerem coniectus est. Iamque Leonidas mercenarios milites cum armis ducens aderat: & totam domum armatis circumseperat. Ephori autem ad agidem ingressi cum senatoribus aliquot quos una secum sentire nouerant: ut iudicii speciem quidam praebent: iusserunt Agidem de rebus a se in administranda reipublica gestis dicere. Cum ad haec agis illo cognita simulatione subrixisset: amphares impudencie illum se dixit accusare: alius uere quasi euadendi periculi occasione monstrare uolens interrogauit: an quae gesserat ab agefilao & Lyfandro coactus gessisset. Cum ille se a nemine coactum ea gessisse: fateretur: sed Lycurgi amore atque admiratione commotum eadem reipublica gubernanda rationem inire: uoluisse rursus idem Ephorus an talia se aggressum fuisse poeniteret interrogauit. Agis uero nulla se tamen poenitentia per his dixit: quae prudenter honesteque consulisset: quis mortem sibi ea de causa subeundam aduenteret. His auditis Ephori morte damnatum ut in dechada ipsum deducerent: ministris praecipere. Est autem dechas in carcere locus in quo morte damnatos strangulari consuetudo fuit. Animaduertens autem Demochares ministros agidem atrectare non audere: nec non & conductos milites id muneris refugere: quod nefas arbitrarent corpori regio manus afferre: ipse minitabundus & aduersus illos conuitia iactans in eum quem diximus locum agidem traxit: & iam captiuitatis huius ad populum fama peruenit: & fluctuantis multitudinis strepitus ante carceris ianuam audiebatur. Iamque agidis mater & uia ad carceris fores peruenerant: clamoribus atque ululatibus petentes ut Lacedaemonum regi apud suos ciues dicendi causam potestas fieret: quibus rebus agidis hostes perterriti supplicium de ipso sumere properabant: ueriti ne futura nocte frequentior conueniens multitudo e carcere ipsum diriperet. Deductus igitur ad supplicium agis: cum littorem plorantem & circa opus titubantem animaduertisset: omittite pro me has lachrymas amice inquit. Sic enim iniuste contraque ciuitatis leges moriens longe melior sum. quam qui me nuper morte damnarunt: atque haec dicens ultro collum laqueo innectendum praebuit. Amphares post haec a carceris ianuam ueniens: cum agefistratam ob doloris magnitudinem humi prostratam offendisset: propter eam quam secum habuerat familiaritatem: manu illam subleuans nihil est inquit quod de agide pertimescas: nulla enim sibi uis aut crudelitas affertur: quin etiam si placet ad filium ingredi potes. Ipsa uero ut matrem quoque ducere liceret rogante: nihil inquit amphares ipsam etiam tecum ducere prohibet. Ambas itaque de manu sumens cum introduxisset: carceris fores post se claudi imperat. & archidamiam sane praecedere iussit mulierem iam propemodum senio confectam. Sed quae maximo honore summaque apud ciues dignitate & de publicis rebus peritia haberet. Haec igitur ut dixi praecedentem cum interfici amphares praecipisset: agefistratam ad filium ingredi iubet: quae ut primo locum ingressa est humi iacentem filium ac matrem mortuam quidem uerum adhuc e laqueo pendentem conspexit: atque ipsa ministros adiuuans cum propriis manibus e laqueo matrem deposuisset iuxta agidis corpus extensam composuit: utrumque una & eadem contegens ueste. Tum supra filii corpus procumbens diuque faciem illius exosculata: nimia filii in patriam caritas: nimiaque humanitas ac mansuetudo te simul inquit & nos perdidit. Amphares autem ab ostio carceris ista prospiciens ac simul uoces exaudiens: locum in quo ipsa erat ingressus iracundia exaestuans: quod talia inquit filio suastisti Agefistrata: eadem tu quoque es passura: & agefistrata sese laqueo submittens in hoc duntaxat inquit Spartae utilis fuit. Cum tanti sceleris fama in populum mansisset: & tria essent elata cadauera non tantum apud ciues poterat timor quin palam de his quae gesta fuerant quererentur: atque apertum odium in Leonidam ampharemque demonstrarent: nihil scelestius nihil magis impium Spartae gestum esse dictitantes: ex quo Dorii Peloponnesum tenuere. Lacedaemoniorum regi ne in pugna quidem obuiantes hostes temere manus afferre audere: sed retrocedere potius consueuissent regiam maiestatem uenerantes. Itaque cum per multa aduersus graecos Lacedaemonii bella gesserit: unum duntaxat Cleombrotum ante Philippi tempora in leutris uulneratum occubuisse memoriae proditum est. Messenii uero Theopompum quoque ab aristomene interfectum asserunt: quibus minime assentiuntur Lacedaemonii: neque enim interfectum sed uulneratum duntaxat fuisse perhibent. Verum haec ambiguitatis nonnihil habent: sed Spartae quidem primum agidem ex his qui regnarunt ab Ephoris interfectum fuisse constat. Opus sane pulcherrimum & Sparta dignum in ciuitate moliri ausum: cum & in ea esset adhuc aetate constitutus: in qua homines siquid errauerint: facile ueniam consequi solent: atque ab amicis potius quam inimicis accusandus: quod & Leonidam periculo liberauerit: & tantum caeteris adhibuerit fidei: quod esset ingenio mitis ac phumanus. Interfecto agide Leonidas fratrem eius archidamum quoque repente ex urbe aufugerat: comprehendere non ualuit. At uero agidis uxorem cum infanti filio relictam: cum ex mariti domo iuuita abstrahi iussisset. Cleomeni filio quam admodum adolescenti in matrimonium dedit: neque enim illam alteri nubere uolebat: quod cum esset Gilippi filia magnas ex illius hereditate diuitias possidebat: praeterea corporis forma caeteris etatis suae mulieribus praestare dicebatur. Haec igitur Cleomeni coniuncta quamuis extremo odio Leonidam odisset: summo tamen amore & beniuolentia Cleomenem complexa est: qui & ipsam mutuo diligens non pauperum eius sortem miserabatur: siquando agidis memoria incidisset: atque eo magis illam amabat: quo magis defuncti uiri memoriam colere animaduertebat. Itaque saepius illam de rebus ab agide gestis interrogabat diligenter: his quae ab ea dicerentur mentem adhibens: cum agidis mentem consiliaque referret. Erat autem gloriae appetens: magnanimusque natura Cleo

menes: ad frugalitatem uero modestiamque non minus agere proliuis: cautione uero ac mansuetudine nequaquam
 par: sed inerat animo stimulus & appetitus quidam uehementior ad id quod honestum sibi uideretur assidue ipsum
 compellens. Itaque optimum fore putabat si uolentes ciues ad honestam uiuendi normam redigere posset: sin minus
 non absurdum esse arbitrabatur ipsos per uim ad meliores mores compellere nec sane placebant ei desidia uolu-
 ptasque ciuitatis: quibus plerumque deditos animaduertebar. Regis uero mores nulli negotio animi intendenti mo-
 do ne quis otium cui uacabat interpellaret. Præterea deliciae prosecutionem summopere dānabat. Nam ex hac
 regis negligentia fiebat: ut publicae regis cura posthabita quisque lucro & commodis propriis indulgeret. Ex
 ercitationis uero modestiaeque iuuentutis præterea æqualitatis ac fortitudinis quæ omnia simul cum Agidæ iterie-
 rant: ne meminisse quidem satis tutum putabatur: Traditur adolescentem adhuc Cleomenem philosophiae operam
 dedisse: cum Spherus quidam Boristenes Lacedæmonem ueniens erudiendis adolescentibus uacaret. Hic Spherus
 inter Zenonis Cicei discipulos principes habebat. Hic igitur magnitudinem animi ac fortitudinem quam in Cleo-
 mene deprehenderat: uehementer amans magis magisque illius ambitionem excitauerat. Nam Leonidam illum
 uetustiore memoriae proditum est: interrogatum aliquando qualis sibi poeta fuisse uideretur Tyrtheus: respon-
 disse bonum ad iuuenum animos incitandos. Illius. n. carminibus permoti tanquam aliquo furore correpti: nullis
 parcentes periculis impugnas ruunt. uerum Stoicorum disciplina acumen habet quoddam: quo magna & acuta in-
 genia facile ad securitatem erigunt: ita ut nihil premetescere consuecant: quod si in facile ac mansuetum animum in-
 ciderit: illud in proprio bono conseruat atque corroborat. Igitur post Leonidæ mortem cum regnum Cleomenes susce-
 pisset: ciues omnino moribus solutos animaduertit: cum diuites luxuriæ delitiisque uacantes reip. curationem contēne-
 rent: plebs autem erga priuatas res male sese habens ad bellum penitus inutilis procul ab omni dignitatis aut ho-
 noris cura uitam duceret: & regiae quidem potestatis nomen duntaxat apud se esse conspiciebat. Potestatem uero
 omnium regis statim permutare constituit. Erat ei inter amicos precipuus quidam nomine Xenarus: qui cum illum in ado-
 lescentia adamasset: quod inspirare appellant Lacedæmonii: postea semper in eius permanerat amicitia
 Huius igitur animum explorare cupiens Cleomenes: consiliū dissimulans rogabat qualis illi rex uisus fuis-
 set Agis: & quo pacto quorumque consilio eam reip. instituendam uiam ingressus esset. At Xenarus primo non iui-
 tus talia meminisse & libenter singula quoniam pacto gesta essent enarrare. Post ubi Cleomenem his rebus magis
 permoueri atque adhibere animum intellexit: quod eadem sapientius narrata rursus etiam peteret audire: iratus ei quasi
 non satis mentis compos esset: paulatim sese ab eius colloquio consuetudineque remouit: nulli tamen dissen-
 sionis causas aperiens. Igitur abnuente negotium Xenaro: Cleomenes alios quoque amicos idem animo habi-
 tuos existimans: ipse intra se rei totius peragendam modum componere statuit. Cumque in bello faciliorem quam in
 pace ad res permutandas occasionem fore putaret: Aduersus Achæos ciuitatem concitauit: ipsis ultro calum-
 niæ materiam subministrantibus. Aratus enim plurimum inter Achæos ea tempestate potens Peloponnesum
 omnem in unam conferendi tributi redigere societatem conatus est: atque hunc sibi multorum laborum & diuturnam mi-
 litiam finem proposuerat: putans ita demum ab externis hostibus Peloponnesos insuperabiles fore. Cum huic re-
 liqui ferme omnes assentirentur: Elienses Lacedæmoniique aduersabantur: & præterea Arcadium pars quæ
 Lacedæmonii fauebat. Igitur post Leonidæ obitum aratus arcadibus bellum intulit: eos maxime qui achæorum
 finibus adiacent: latibus premens. Lacedæmonios uero & Cleomenem: quod esset admodum adolescens con-
 tenebat. His de causis Ephori commoti Cleomenem cum exercitu misere: ut palladis templum in Veluina positum oc-
 cuparet. Illinc enim in agrum laconicum ingressus patet: & tunc forte Lacedæmonii de eo loco aduersus Megali-
 politanos erat disceptatio. Hunc igitur locum Cleomenes occupatum cum muris præsidiiisque munisset: aratus nul-
 la prius belli denunciatione facta noctu exercitum ducens in Tegeatas & Orchomenios proficiscitur: superans per pro-
 ditiones eas urbes occupare posse. Verum proditoribus ob timorem permissam operam haud quam præstantibus
 aratus eodem quo uenerat itinere: regressus est: putans perfectionem hanc ob celeritatem latere: ad hunc Cleomenes
 ironia quidam & dissimulatione utens tanquam ad amicum scripsit: rogans quam in parte noctu duxisset exercitum: ad hæc ara-
 tus rescripsit nuntiatum sibi esse uelle Cleomenem Veluinam munire: se uero ut id prohiberet noctu cum exercitu pro-
 fectum. Ad ea Cleomenes alio misso nuntio se quidem his quæ ille respondisset fidem adhibere inquit: sed rogare
 nisi quid forte sit impedimento: ut rescribat: quam de causa laternas secum & scalam detulisset. Ad hoc dictum
 subridens Aratus: qualis iste esset adolescens interrogauit. Tum Democrates Lacedæmoniorum exul: ego tibi
 inquit siquid aduersus Lacedæmonios moliris: properandum censeo antequam pullus hic per ætatem aculeo uti
 possit. His peractis Cleomeni cum paucis admodum equitibus & peditibus trecentis in arcadiam ad concitan-
 dum bellum profecto Ephori magnitudinem belli formidantes: ut retrocederet imperarunt: quoque ille præceptis cum
 paruisset: Aratus repetente Caphias occupauit. Tum Ephori Cleomenem rursus ad ea loca exercitum ducere præ-
 ceperunt: qui cum Methidrio capto argolicum aggrederetur: Achæi uiginti milium peditum & equum mille exerci-
 tum emiscere: Quibus copiis aristomachus præerat imperator: qui cum apud Palantium sese arato coniunxisset: Cleo-
 menes pugnam diu copiam hostibus fecit. Verum aratus eius audaciam reformidans: imperatorem a certamine deterrens
 retrocedere hortatus est. Quapropter multis probris ab Achæis lacescit: a Lacedæmonii uero delusus
 atque contemptus abiit: quod eos tantopere metuisset: cum non amplius quinque milibus militum per id temporis in exerci-
 tu habuissent. Ex hoc magna Cleomenes audacia uir haberi coepit. Ipse quoque maiore iam inter ciues fiducia
 uersabatur: cum plerique illius gesta considerantes ueterum regum sibi uenire in memoriam assererent: sub quibus Lace-
 dæmonii nunquam de numero hostium sed ubinam consedisent percunctari soliti fuerunt. Post hæc Eliensibus
 ab achæis bello præstis Cleomenes auxilium ferens primo aduentu circa Lyceum achæorum exercitum fugauit:
 & fugientes infecutus permultos occidit: plurimos etiam uiuentes cepit: atque ita fusus fugatusque exercitus
 est: ut a ratum in ea pugna cecidisse apud plerumque fama uulgauerit. Verum ipse diligenter occasione ca-

AGIDIS ET CLEOMENIS

prata repente ex pugna Mantineam se cōtulit: atq; eam urbem nihil tale suspicantibus ciuibus improuiso
 adortus cū occupasset p̄sidiis firmavit. Igit̄ Lacedæmonii cū belli cœpta haud quā succederēt: Cleomenē
 eorū quæ in exercitu gesserat rōnem reddere postulabāt. His causis permotus Cleomenes Archidamum
 Agidis fratrem Messana Lacedæmonē reuocare constituit: q; ad eū ex altera familia successionis iure regnū
 spectabat: existimās ita demū Ephoroꝝ potestate imbecilliorē futurā: si regnū oī ex parte p̄fectum stabili-
 tumq; fuisset. At hi q; interficiendi Agidis cā fuerant: ueriti ne regnū capiente Archidamo p̄petrati scelera
 p̄nas darent: clanculū uenientē læti exceperunt atq; in urbē deductū interfecerunt: siue iūto Cleomene ut
 Philarchus arbitrat̄: siue amicorū consiliis p̄suaso. Magna & n. facinoris huius culpa in eos redundauit: q;
 Cleomenē huic sceleri p̄uim assentiri coegissent. Post hæc rursus ad p̄mutandū statum ciuitatis intendēs
 aīum Ephoris pecunia delinitis: ut sibi exercitū decernāt p̄suadet: multos sibi p̄ matris humanitatē libera-
 litatēq; cōcilians: Ea siquidē pecunias assidue filio subministrās: apud oēs gratiā inire conabatur: qn̄ etiam
 quo maiorem filio conciliaret beniuolentiā: q̄q; penitus a nuptiis eius animus abhorreret tū: uiro q; pluri-
 mum per id tēporis ī ciuitate poterat: in matrimoniū iungi passā est: ut p̄ eum stabiliore filio potentiā cō-
 stitueret: Educēs igit̄ exercitum Cleomenes Leutas megalipolitani agri ciuitatē occupauit. Aduersus hūc
 Achæi Aratum cū exercitus proficisci iubēt: & sub ipsa urbe structis aciebus cū dimicassent: parte dūtaxat
 exercitus cleomenes superatus ē. Nam uallem quādam satis p̄fundā aratus Achæos transire p̄sequendi cō-
 phibuit. Id Lidiades Megalipolitanus cum aiaduertisset: ita simul atq; indignatione p̄citus equites q; secū
 aderant cohortatus in hostes emisit: qui dum fugientes p̄sequuntur incautius in locum multis arbutis
 uinetisq; præterea fossis & murorum ruinis impeditissimum deuenere: quod ubi Cleomenes animaduertit:
 Tarentinos & Cretenses milites impeditos hostes iuadere iubet: a quibus Lidiades cum oī equitatu cir-
 cūuentus fortiter dimicans occubuit. Hac uictoria sublata Lacedæmoni magno clamore ī Achæos ferebā-
 tur. Cūq; non procul iam abessent: omnē exercitum in fugam uertere: in qua cum plurima etiā cecidissent
 reliquorum corpora ad sepulturam petentibus hostibus concessit Cleomenes. Verū Lidiadæ cadauer ad
 se portari iubens: cum purpureo amictu coronaq; ipsum ornasset: ad Megalipolis portas deferri præcepit.
 Hic Lidiades uir magna uirtute atq; animo fuit: qui etiam deposita tyrannide ciuibus in libertatē restituta
 tis p̄suasit: ut sese acciuitatem Achæis permittente. His ita gestis Cleomenes maiora iam animo percipi-
 ens non dubitabat: quin facile Achæos eēt superaturus: modo rebus domi pro suo arbitrio uti posset. Igit̄
 tur Megisconum uictoricum suum admonet opus esse: ut pulsus e magistratu Ephoris & priuatorum ciui-
 um fortunis in cōmune positus atq; omnibus ciuibus ad æqualitatem redactis totius græciæ p̄cipatū
 Lacedæmoniis uendicent: quibus ille cum facile assentiretur: paucos præterea ex amicis huius consilii par-
 ticipes assumpsit. Talia meditante Cleomene forte accidit: ut ex ephoris cuidā in Pasyphæ templo dormi-
 enti somnium appareret huiusmodi. Videbatur. n. quo in loco Ephori iuri dicendo conuenire assueuerāt:
 unā dūtaxat sellā existere: quattuor aut̄ quæ antea fuerāt deiectas esse. quo spectaculo cū ipse attonitus mir-
 raretur: uocem e templi adyto uisus est audire: quæ diceret: hoc Spartæ fatale esse. Hæc ut gesta fuerant: cū
 Ephorus Cleomeni nuntiaret: primo quidē turbatus cleomenes ne forte sui tentādi gratiā hæc ab Epho-
 ro fingerentur suspicabatur. Postq; uero nihil illum mentiri animaduertit: maiori fiducia destinatum iam
 animo opus aggrediens: quotquot in ciuitate suspectos habebat: & quos cœptis suis censebat aduersari se-
 cum in exercitu ducens Hiream & Alseam achæorū ciuitatis cœpit: & frumenti plurimū Orchomenium
 importari iussit. Inde contra Mantineā duxit exercitū. Itaq; multis magnisq; negociis ciues iplicans: & mo-
 do huc modo illuc rapiēs exercitū effecit: ut magna pars illorum quos secū duxerat: ultro ab ipso peterent
 ut in arcadia subsistere liceret. Post hæc mercenarios milites secum ducens Spartā rediit: atq; ī itinere plu-
 rimos quos sibi fidos esse nouerat: consilia cum ipsis cōmunicando rei gerendæ socios adiunxit: tantaque
 celeritate iter illud confecit: ut pene cœnantes oppresserit Ephoros. Cū enim ciuitati iā propinquaret. Eur-
 richidam ad locū ubi Ephori conuiuabantur præmittit: quasi noua quædam ab exercitu nūtiatur. Tyri-
 chium uero ac duos ex his qui secum fuerant educati: quos Lacedæmonii Samotrachas appellant: cum
 paucis militibus subsequi iubet. Cūq; adhuc Eurichidas apud Ephoros in colloquio uarsaretur: superue-
 nientes qui a cleomene missi fuerant: nudatis gladiis Ephoros inuasere. Itaq; primus omnium agileus in
 ipso impetu grauius faucibus cum sese mortuum simularet: diu immobilis humi prostratus iacuit: demū
 nemine animaduertente in Sacellū timori dicatum: quod triclinio proximum erat: clanculum se p̄ripuit
 id cum semper alias clausum esse conueuisset: tunc forte quadam agilei bono homine patebat. In id igit̄
 ingressus agileus hostio clauso delituit. Quattuor uero interfectis Ephoris supra decem etiam ex his qui
 auxilium ferre uoluerant cecidere. Eorum uero qui intermes quietique spectabant: nemini omnino uis ē
 allata: nec uolentium ciuitate egredi quisquam prohibitus est: quī etiam agileus postridie a sacello digres-
 sus ueniam meruit. Sunt autem haud Lacedæmonios non timori tantum: sed morti etiam & risui & aliis
 huiuscemodi affectibus templa dicata. Timorem autem non sicut alios dæmonas uenerantur: quos tan-
 q̄ noxios abesse procul a ciuitate uolunt: sed rempu. maxime timore contineri arbitrantur. Iccirco Ephori
 cū primo ineunt magistratū: ut Aristoteles inq; dimisso per urbē p̄cone ciuibus præcipiūt: ut singuli bar-
 bā circa mentū tondeant: & legibus obseruandis intendant animū: ne forte contra quēpiam seuire cogar-
 rur. At qui ut arbitror de to lenda barba præceptum eo spectat: ut iuniores etiam in rebus minimis obte-
 perare magistratibus afuescant: quin etiā fortitudinem non cauentiam metus sed ignominia ac turpidi-
 nis. timorem quendam existimasse prisci uidentur. Qui enim maxime leges timēt: hi aduersus hostes au-
 dacissimi sunt: & aspera laboriosaq; perpeti minime formidāt: qui male audire plurimū timēt. Recte itaq;

dixisse uidet poeta inquit: Hinc timor: illinc urgebat uerecundia. Homerus quoque dicentem inducit Helenam: O metuende mihi semper semperque uerende Care socer. & alibi: Tanti ac tremebundi uerebant duces suos. Nam uereri timereque principum multitudinis esse uidet. Propterea Lacedaemonii iuxta Ephorum triclinium timoris sacellum positum est. Postridie Cleomenes octuaginta ciues prescriptos in exilium misit dilectisque Ephorum sellis unam duntaxat stare permisit: in qua sedens ipse iura populo dicturus erat. Post haec aduocata concione de his quae ab eo fuerant acta differuit: & a Lycurgo narrandi principium faciens dixit eius regis temporibus seniores quosdam regibus ad consultandum adhibitos fuisse: atque eo pacto diu reipublice diligenter administrata nullo alio eguisse magistratu. Procedente uero tempore cum bello Meinenfi magno sane ac diuturno reges ad exercitum impliciti tenerent: nec domi iuridicando uacare possent: quosdam ex amicorum numero a regibus fuisse delectos: quod domi apud ciues interea regis uicem gerentes Ephori sunt appellati: diutiusque hanc permanisse consuetudinem: ut Ephori per ministros regum haberentur: inde paulatim omnem in se transfuisse potestatem: eoque iam licentiae peruenisse: ut seorsum a rege magistratum proprium Ephoria constituerit. Eorum uero quae antea dixisset signum est: quod accersentibus regem ephoris: nec primae nec secundae uocationi rex pareretur: tertio uero uocatus exurgens ad eos proficiscitur: ac primum quidem Asteropeium quendam fuisse: qui maxime Ephorum potentiam auxerit: quem multis post Lycurgum aetatibus hunc magistratum gessisse constat: Verum se arbitrari satius fuisse potentia quam habebant uti moderate: quam omnem sibi licentiam arrogantes legitime a reipublice instituta legis potestatem soluere conari: quod eos iam saepenumero tentasse non est obscurum: cum regum alios e ciuitate perpulserint: alios indicta causa extremo affecerit supplicio: quod sane haud quam ultra fuerat tolerandum: ut pulcherrima diuinissimaque omnium quae unquam Spartae fuerint potestas horum superbia licentiaque interiret. Quod si mihi inquit sine cuiusque caede licuisset inueteratos ciuitatis morbo sanare: nimios uidelicet sumptus atque delicias insuper aeris alieni magnitudinem atque usuras: tum his etiam antiquiora mala: diuitias ac paupertatem: foelicissimum utique regum omnium me fuisse arbitrarem: quod tanquam medicus absque dolore patriam mederi uoluissim. Nunc autem necessitatis huius Lycurgum testem imploro: quod cum neque rex esset: nec ullum omnino gereret magistratum: sed priuatus regnum occupare uolens: cum armis in concionem processit: cuius timore percitus Carillus rex confugit in templum. Inde quod erat ingenio mitis & amator patriae repente Lycurgo in rebus agendis socium sese perhibuit: eumque in permutando statum ciuitatis adiuuit. Satis igitur ipsa re comprobauit Lycurgus non facile posse absque uis & timore statum ciuitatis permutari: quibus ego tamen modestissime usus sum: eos duntaxat eiiciens e ciuitate quos Lacedaemoniorum saluti impedimento futuros esse cognoueram. At uero omnes qui sunt in ciuitate: oportet agros reliquasque fortunas in commune conferre: atque omne aes alienum debitoribus condonare. Praeterea ex peregrinis eos eligere quod nobiscum una in ciuitate habendi sunt: ut hoc pacto optimi omnium euadentes spartiatum ciuitatem a periculis tutari possint utque Etholis & illyriis praedae e Laconica abigendi finem imponamus siquidem ipsi ob id duntaxat talia audent: quod uacua defensoribus regionem conspiciunt. His dictis primus ipse fortunas omnes in medium contulit, idem & uictoribus eius Megistonus & amicorum caeteri fecerunt: quos omnes subinde ciues subsecuti sunt: ager est omnis aequa in singulos portione diuisus est: cuius partem his est quos in exilium miserat adiudicauit. Tum ciues omnes in certos distribuit ordines: ac rebus iam quiete constitutis: colonis quos fidissimos esse arbitrabatur: qui ingenio praestabant: ciuitatem suppleuit: & militum quattuor milia ex iisdem conscripta docuit per lanceis sarissis uti: quas utraque manu & gestare & torquere assuefecit. Praeterea clypeum non ex anulo suspensum: sed brachio insertum gestare docuit. His peractis ad iuuenum disciplinas & uiuendi normam instituta conuertit animum: in quo Sphero praecipue adiutore usum fuisse tradunt: & repente gymnasia palaestrasque satis congruo erexit ornatu. Pauci igitur necessitate coacti: sed hi etiam quibus inuiti uerum pars maior uolens in generosam & ueterem laconicam uiuendi consuetudinem redire: quin etiam quo Monarchiae nominis insolentiam leniret. Euclidam fratrem secum regnare iussit: & tunc duntaxat apud spartiatas duos ex eadem familia regnare contigit. Rebus igitur urbanis ita ut diximus constitutis: cum audisset aratum atque achaeos maxime se per id temporis ciues esse arbitrari: quod Cleomenem propter regni nouitatem ab urbe nequaquam discessurum putarent: ne tanta rerum perturbatione commotam atque adhuc suspensam relinqueret ciuitatem: non indecorum nec inutile fore putauit sui exercitus promptitudinem & ferocitatem hostibus ostentare. Igitur agrum megalipolitenum ingressus: lateque cuncta populatus ingenti praeda ditatum exercitum reduxit: cum plurimum detrimenti hostibus intulisset. Inde uenientes Messana Bacchanalium artifices apprehendens constituto per temporis & loci opportunitate theatro in hostili terra minas conferens quadraginta per integrum diem ludos instituit: eosque sedens ipse spectauit: non quod spectaculi admodum uoluptate aut cupiditate teneretur sed tanquam hostium dedecori insudans: ac simul licentiam & contemptum ostentans suum. Constat ex regis graecorum exercitibus hunc solum neque minos aut psaltrias neque fidicinas habuisse: sed omninipenitus adulatioe ac scurilitate omnique petulantia carebat: cum iuuenes perdiscendis moribus: senes uero iisdem edocendis operae plurimum ac temporis impertirent. Quod si quando relaxationis aliquid affectarent: ea facetiis liberalibus iocisque non turpibus inuicem certantes assequebantur: quod uel maxime laconum esse uidetur. Quid uero utilitatis habeat huiusmodi iocandi genus: in his quae de Lycurgo scripta sunt: enarrauimus. Verum iter omnes rex ipse caeteris erat praceptor egregius: modestam & frugalem uitam ducens: nihil fastus aut deliciae habentem ac uelut optimum exemplum uiuendi quod sibi ad res gerendas adiumentum plurimum attulit. Siquis enim alios ad reges accesserit: non tam diuitiarum & luxus magnitudine obstupesceret: quam superbiam atque insolentiam oderit: quibus fastidiose atque aspere in eos qui sua opera indigent: uti consueuerunt. Qui uero Cleomenem adhibant: cum tamen rex dici simul & haberi uellet: non purpuram: non lacryclauum: non tricliniorum aut sellarum ingentes apparatus conspicerent: non littoe aut ianitorum turbas:

AGIDIS ET CLEOMENIS

non scribare multitudinem: qui diu multumque rogati uix tandem per litterulas respondere dignantur: sed ipse breui tunica amictus ultro sese uenientibus offerens aderat: petentibus comiter benigneque respondens: summaque humanitate & loqui & audire paratus. Itaque inter populares homines utrumque fors tulisset humaniter benigneque uersatus: carus acceptusque omnibus erat solum hunc dignum qui ab Hercule natus existimef distinctis tibus. Coenandi uero quotidianus apparatus uno duntaxat posito triclinio erat. Isque exiguus sane laconice parsimonie conueniens. Quod si seniores quosdam aut hospites conuiuio adhibuisset lecti alii duo sternebantur: ac paulo lautius ministri mensam struebant: non aromatatum dulcedie aut uariogum saporum genere conditis dapibus: sed tantum ut copia largior paulo & uinum aliquanto suauius esset. Nam amicorum cuidam aliquando subitatus est: quod hospites conuiuio suscipiens uinum nigrum duntaxat: & panem duratum igni apposuisse: sicut in Lacedaemonum celebritatibus: quam fiduciam nuncupant fieri consueuit. Non enim oportere inquit erga hospites tam exacte laconicum morem seruare. sublatis autem mensis tripes aeneus cum aeneo cratere qui uino plenus erat inferri consueuit. Duae praeterea ex argento phialae cotilas binas capientes & argentea pocula admodum parua: his quantum cuique libuisset bibere licebat: nolenti autem nemo poculum porrigebat: aurium uero oblectatio nec aderat sane: neque admodum expetebat. Ipse enim sermone suo potationes oblectare consueuit: nunc ab aliis quippiam interrogans: nunc aliquid ipse narrans quod nec seria grauitate uacaret: & esset grata festiuitate iocosa non petulanti conditum. Largitiones autem quibus alii reges ad capiendos homines uti consueuerunt: iniustus petitus ac rege indignas arbitrabatur: at sermone blando atque humanitate complecti homines praeterea fide atque integritate ad se amatum eosdem allicere honestissimum & maxime regi conueniens existimabat. Primi igitur Mantinenses ipsum noctu uenientem in urbem introducere: praesidioque Achaeorum deiecto sese atque urbem illius arbitrio permiserunt: quibus ipse remperat & reges restituens eadem die Tegeam est profectus: & paulo post per arcadiam iter faciens Feras Achaiae urbem peruenit: eo proposito ut uel pugnam cum Achaenis decertaret: uel aratum pugnam detrectantem quasi uictum superatumque ex Achaia pelleret. Erat autem arati apud Achaeos potentia maxima. Igitur populariter egressis in campum Achaenis cum castra in dimis Eccatoneum posuissent: accedens Cleomenes medium se inter dimas & hostium exercitum collocauit. Inde audacter Achaeos prouocans ut secum congredieretur effecit ipsosque superatis & in fugam uersis plurimos in pugna interfecit: multos et uiuentes cepit. Post hanc pugnam motis ad langum castris: atque inde Achaeorum pulso praesidio ciuitatem Eliensibus restituit. Sic igitur afflictis Achaeorum opibus cum singulis annis exercitum educere Aratus consueuisset: tunc militiam recusabat. Excusationes quasdam sane inualidas petentibus atque hortantibus Achaenis praetendens: quod ipsum non satis honeste facere uidebatur: qui in tempestate gubernaculum deteriori concederet: & traditam sibi a ciuibus negligenter potestatem. His auditis Cleomenes missis ad Achaeos legatis nihil asperum aut superbum postulabat. Verum paulo post alios submittes ut sese in eius dederint potestatem: sibique principatum concederent ciuitatis petebat: aliud nihil eis allatum esse promittens. Nam & captiuos reddere & ademptos agros restituere se uelle dicebat. Cum ad ea consultanda inducias Achaeni postulassent: & Cleomenem in Lernam ad colloquium uocaret: quod ibi totius gentis conciliium indixerat: accidit ut cum in itinere aquam bibisset Cleomenes sanguinis fluxu repente commoto prope modum suffocaretur: & uocis usum penitus amitteret. Quia pro nobilitate ex captiuis ad Achaeos remittens: & colloquio in aliud tempus dilato: ipse ad curandam ualitudinem Lacedaemonem ingressus est. Creditur hanc uiri cunctationem extremam rebus graeciae perniciem attulisse: quae illius ductu & auspicio praesentibus malis liberari: & certe Macedonum superbiam atque auaritiam euitare facile poterat. Aratus enim siue quod Cleomeni diffideret: siue quod eius formidaret potentiam: siue quod illius inuideret felicitatem qua illum praeter spem auctum animaduertebat: cum sibi etiam turpissimum fore putaret: si diuturnam gloriam & graeciae principatum: quem annos tres & triginta tenuisset: subito ab adolescente sibi eripi pateretur: principum Achaeos quin se Cleomeni coniungerent: per uim prohibere conatus est: Post ubi parum id succedere animaduertit: quod audacia cleomenis Achaeni percussis: nequaquam ab eo desciscere auderent: praesertim cum nihil in iustum petere uideretur: si in antiquum uiuendi morem Lacedaemonii Peloponnesum redigere tentarent: animum ad opus conuertit cum omni graeco homine indignum tum sibi propter res domi forisque gestas turpissimum minusque conueniens. Id autem erat ut antigonum in graeciam reuocaret: & Macedonibus impleret Peloponnesum: quos inde adolescens ipse pepulerat: Corinthi arce ex eorum manibus liberata. Cumque regibus omnibus in sensus esset: tum praecipue antigonum ipsum maledictis probisque lacerare consueuerat: ut ex eius adhuc monumentis apparet: quibus multa sese agnisse: multa etiam fuisse perpeffum pro atheniensium salute testatur: ut eorum ciuitatem custodia Macedonum liberaret: quos tamen in patriam suam atque intra domesticos parietes tunc armatos inducere properabat: ne Spartanorum regem ab Hercule horiundum: qui uetustum patriae morem uiuendi in usum reuocans tanquam dissolutam harmoniam moderabatur: & ad sanctas modestasque Lycurgi leges & uitam reducebat Sicyonum quoque regem inscribi pateretur. Cumque Laconici uictus ac uestitus asperitatem refugeret: & id quod iter Cleomenis instituta tanquam durissimum accusabat: diuitiarum & paupertatis adaequationem diademati purpuraeque macedonicae & imperiosis satrapum iussis sese atque Achaiam omnem subdere non dubitabat: ac ne cleomenis praecipis obtemperaret antigono sacra facere coronatusque peana decantare in eius honorem: qui apostematis morbo paulo post iteritus est: poterat sustinere. Verum haec non accusandi arati gratia scripsimus. Fuit enim uir alioquin graeciae dignus & summis uirtutibus praeditus: sed ut humanae naturae ibecillitate miserantes explicaremus: quae nec etiam tantis ornata uirtutibus & tam sanctis moribus instructa fructum iudicia carentem effere potest. Interea cum agros ad conuentum peragendum achaeni uenissent: eodemque Cleomenes e Tegea mouens properaret: magna erat spes omnium fore: ut quae agenda erant: inter eos componerentur. Igitur aratus conuentionibus cum antigono iam peractis ueritus ne si Cleomeni multitudinem alloqueretur

di potestas fieret: aut ui aut suasionibus in suam finem traheret: Achæos a Cleomene petere cōpulit ut uel
 triginta obsidibus acceptis solus ipse ad colloquendū ingrediatur ciuitatē: uel ad gymnasium quod cillarai
 um appellant extra ciuitatē cum exercitu ueniens colloquat. His mādati auditis Cleomenes magna se in
 iuria ab illis affici quærebat: quod oportuerat talia sibi statim a principio mandari: non cum iam ad portas eorū
 esset promissis fraudantes ueniētē expellere: epistolam quoque super hac re ad Achæos misit. cuius maxi
 ma pars accusationē Arati continebat. Multa etiā aratus ecōtra de Cleomene apud plæbē conquestus oī
 um aios a conditionibus pacis alienauit. Misso igitur præcone Cleomenes repente bellum Achæis indixit: ex
 quo magna apud Achæos exorta est regē permutatio: multæque ab eis ciuitates defecere: cum plæbs agroꝝ
 partitionē & debitoꝝ missionē speraret: primores multis de causis Aratū grauius ferrent: nonnullis etiā si
 bi propterea infensis: quod Macedones in Peloponnesum traducere tētaret. His rebus confusus Cleomenes exer
 citū in Achiā traiecit: primoque aduentu Pellenē Achæorum præsidio pulso occupauit: Inde in ferios & pē
 teleios mouit castra. at achæi perditionem Corinthi formidantes equites plurimos atque una cum his externos
 milites quos argis habebant subtractos e ciuitate ad custodiendū Corinthum misere. Ipsi uero per Nemeā
 descendentes argos ducebāt exercitū: At Cleomenes id quod accidit arbitratus. fore ut magnā turbationē
 incuteret: si urbē imperita multitudo referētā & theatroꝝ ludis assuetā improuiso adoriret: noctu ci
 uitatis mœnibus admouit exercitū: & penes locū quē ipsi aspidem appellāt: muroꝝ partē quæ theatro adia
 cet occupauit. Est autē locus asper sane ac deuius: quem cum occupatū Argiui sensissent: ita oēs animo percul
 si sunt: ut nemo ad reliquā ciuitatem tutādā adhibuerit mentē: sed præsidium accipere atque obsides dare sese
 paratos esse nuntiant: urbē uero illius permittere potestati. Præterea societate cum Lacedæmoniis inire uel
 le: quæ res non paræ sane ad Cleomenis gloriā & potentiā augendā profuit. Nunquam enim priores Lacedæ
 moniū reges eā urbem capere potuerunt: quin etiā Pyrrhus imperatoꝝ oīum bellicosissimus habitus per
 uim illā ingressus tamen capere non potuit sed in ea occisus oēm etiā quæ eatenus adeptus fuerat potestatem
 amisit. Oēs igitur Cleomenis uehementiam & fortitudinē mirabantur. Cumque ridentes antea non suo iuge
 mo: sed Lycurgi Solonisque præcepta imitatum: & debitoꝝ dimissionē & diuisionem agrorū Spartæ constitu
 tisse dicerent: tunc ipsum subito apud Lacedæmonios permutacionis causam fuisse palā fatebant: quos usque
 adeo impotētes antea fuisse constabat: ut Aetoli fines laconicos aliquando ingressi quinquaginta milia seruo
 rū adduxerint: unde facete dictū senis cuiusdā Lacedæmonii refertur: Plurimū laconicā regionem hosti
 bus debere: quod se tanta leuasset multitudine: tunc non magno temporis interiecto spatio patriis tantū legi
 bus moribusque reuocatis cum in antiquis uestigiis uiuendi non secus ac si adesset Lycurgus cōsisteret: eo glo
 riæ fortitudinis quæ præcesserant: ut sibi totius græciæ principatū destinarent. Captis Argis Eliontes & Cleo
 mi subito sese cleomeni tradidere. Forte per id temporis Aratus Corinthii uersabat quosdā qui Lacedæmo
 num partibus fauere dicebant adhibitis quæstiōibus perquirēs. Igitur de argoꝝ captiuitate nuncio accepto
 tum ciuitatem omnem ad Cleomenem inclinātā de pellendis Achæis agitare sensisset: ciuibus in curiam cō
 uocatis ipse clanculū inter homines dilapsus ad portam ciuitatis peruenit: ibi paratum iam antea equum
 conscendens Suionem confugit: asserens omnes Corinthiorum equos usque ad necem fatigatos cum ipsis
 iniucē decertarent: ut alter alterum ad nunciandam defectionem argos perueniret. At Cleomenem accu
 sasse Corinthios aiebat: quod aratum non cepissent: sed permisissent abire incolumē: Præterea Megistonum
 a Cleomene missum fuisse dicebat: petentē ut corinthii arcē quæ achæorum præsidio tenebant: magna pe
 cunia accepta sibi traderet: se uero ad ea respondisse id sibi esse cōsuetudinis: ut diuitias habere quæ ab eisdem
 haberi malit: atque hæc aratus ipse scripta reliquit. Interea Cleomenes Treogeniis Epulaneriis atque Hermioni
 bus in amicitia ascitis Corinthū ueniens arcē fossā ualloque circumdedit: cum illā sibi achæi tradere nolissent.
 arati uero amicos & curatores qui Corinthi erant. in urbe permanere iussit: oēm ab illis iniuriā prohibēs
 & domos fortunaque omnes illis intactas relinquens. Tritimallū quoque messinensem cum his mandatis ad
 Aratū misit: ut si ita sibi uideatur cōmuni achæoꝝ Lacedæmonioꝝque præsidio munitā Corinthi arcem
 custodiāt: priuati ipsi arato duplū quæ a rege Ptolomeo acceperat: stipendiū pollicens. His cum reiectis condi
 tionibus aratus repente filium ac præterea e nobilitate adolescentes aliquot pro obsidibus ad antigonum
 mittit: simulque achæis persuadet: ut ueniēti antigono Corinthi arcē sese daturus polliceantur. Quibus re
 bus permotus Cleomenes infesto agmine sicyonū agrum ingressus omni clade belli populatus est: Res in
 super quæ arati fuerant. Corinthiorum decreto sibi traditas dono suscepit. Inter hæc antigono magnis co
 piis Geraniā ingresso non uniuersam Isthmū sed loca tantum opportuna uallo fossaque munire Cleomenes
 decreuit: & locoꝝ opportunitatibus utendo magis ipsos cōterere Macedones quam aperto Marte cum phalan
 ge pugnare statuit. His igitur artibus utens in magnā anxietatē antigonū cōpulit: neque enim paratū antea
 frumentū exercitui suppetebat. neque tuto rapere licebat cōmeatus Cleomene semper collatis castris iminē
 te. His igitur angustiis præssus antigonus intēpesta nocte mouēs castra per Lycaū & cleomenis manibus
 dilabi frustra tentauit: militibus aliquot in ipso tumultu amissis. qua uictoria elatus Cleomenes cæteri
 qui circa se aderant: ad capiendū cibū discurrere: continentes penitus antigonū qui asperrimis locis inclu
 sus urgente necessitate inania quædā agitare animo uidebatur. Statuerat enim in promontoriū quod hireo
 imminet motis castris omnes copias nauibus Sicyonē traducere: quod opus & tēporis longitudinē & non me
 diocriter apparatus efflagitabat. Eadē die nuntii ab arato missi ad antigonū uenere petētes ut omni studio ar
 gos pergere properaret: statuisse enim argiuos a Cleomene deficere. Huius autē defectionis princeps aristo
 teles erat: qui facile multitudinem concitaret indignatam: quod speratā debitoꝝ dimissionē Cleomenes
 non instituisset. Igitur acceptis ab antigono mille & quingentis militibus aratus in Epidaurum uenit:

AGIDIS ET CLEOMENIS

sed eius aduentum Aristoteles non expectans conuocatis factionis suae ciuibus: praesidium quod in arce erat ex pugnare adortus est. Iamque aderat Sicyone Timoxenus cum Achaeorum copiis auxilium ferens. Haec secunda uigilia cum essent Cleomeni nuntiata: iracundia percitus Megistonum primum ferre auxilium Argiuis imperat. Is. n. plura Cleomenem per Argiuis fuerat deprecatus: suadens ut illorum fidei permetteret ciuitatem: quoniam etiam uolentes suspectos quosdam ex ciuitate pellere prohibuerat. Hunc igitur cum duobus milibus armatorum proficisci iubens: ipse aduersus antigonum constitit: simul Corinthios in fide continens: nec suis rebus diffidere suadens: nihil. n. aduersi argis contigisse: sed tumultum duraxat ab hominibus paucis esse concitatum. Interea ueniens Argos Megistonus cum in pugna occubisset: uix qui in praesidio erant constituti: arcem tutari poterant itaque frequentibus nunciis ad Cleomenem missis proferre auxilium postulabant. Veritus igitur Cleomenes ne Argis potiti hostes aditus sibi in patriam intercluderent: atque impune laconicam regionem populati Spartam defensoribus uacuum obsiderent: Corintho exercitum adducens repente ciuitatem amisit. Nam subito post eius discessum ingressus antigonus Praesidiis illam firmavit. Ipse uero Argos ueniens & per muros ciuitatis ingressus: primos qui per muris in statione erant loco deiecit. Inde fornices qui circa aspidem erant demolitus pugnam cum fautoribus Achaeorum qui intus erant conferuit. Post haec scalis admotis interiora urbis loca occupauit: cum sagittariis Cretensibus in prima acie constitutis defensores in propugnaculis consistere non permetterent. Postquam autem antigonus cum phalange ex sublimi loco in planos campos descendente conspexit: equitatum uero cursu effuso ciuitatem petere animaduertit: diffusus illam ultra iam tutari posse suis omnibus ad se conuocatis incolumis abiit penes muros ciuitatis iter faciens. Cumque rebus maximis breui temporis spatio potius esset. quippe qui omnem fere Peloponnesum subegerit: breuiori etiam tempore eadem omnia misit: militum namque magna pars primum abeuntem deseruere: caeteri non multo post urbes: in quibus praesidii causa locati erant: antigono tradiderunt. tantis belli anxietatibus presso: cum Tegeae reliquias copiarum colligens substitisset: sub ipso ferme crepusculo nuntii Lacedaemone uenientes nihilo minore calamitatis nuntium attulere: unice sibi dilectam uxorem iteriisse: quam usque adeo amauisse constat: ut in medio uictoriarum cursu praerupte ab exercitu discedens: Spartam ad eam uisendam redire consueuerit. Nam cum Agidis cuius antea uxor fuerat ueneratione: tum uirtutibus propriis quibus erat ornata supra quam dici potest illam amabat: quae igitur magno dolore perculsus: ut par est adolescentem praestantissima pulcherrimamque uxore priuatum: non tamen maerori succubuit: nec perturbationi rationem atque animi subdidit magnitudinem: sed uocem atque habitum eundem seruans: quae agenda opus essent ducibus partitus cum Thegeatibus quae optimam fore censebat per illorum salute consulisset: Lacedaemonem regressus est: ibi postquam matrem & filiis defunctae uxoris casum conuestus est: ad publicas curas animum conuertit. Inter haec Aegypti rex Ptolomeus nunciis litterisque ad Cleomenem missis: auxilia aduersus antigonum ultro pollicebatur: si matrem sibi ac liberos pro obsidibus mittere uellet. Eam rem diutius Cleomenes matri aperire ob uerecundiam distulit: saepiusque prodendae rei causa ad illam accedens: cum in eius conspectum uenisset silentium tenebat: ita ut mater hoc animaduertens ab amicis eius quidnam haec rei esset sciscitaretur: tum ipsum bono animo esse iubens hortaretur audacter quicquid uoluisset ab ea petere. His igitur hortationibus tandem motus Cleomenes audacia sumpta rem omnem patefecit. Tum subridens mater: hoccine inquit erat mihi nate quod totiens dicere aggressus formidabas: atqui magis decuit quam primo nauibus corpusculum hoc impositum quocumque libuisset mittere: praesertim siquid ex ea re utilitatis Spartae prouenturae arbitraretis: nec eatenus expectandum quod senio confectum tabesceret. Cuncti igitur laeto animo profectioem comprobantes pedibus in tenarum ire ibi priusquam nauem conscenderet Cratiscia Cleomenem solum in Neptuni templum adductum complexa saepius atque exosculata: ubi pietate commotum animaduertit: age inquit Lacedaemoniorum rex: caue ne quis ex templo digressos lachrymantes aut indignum aliquid Sparta facientes nos animaduertat. Hoc enim duraxat praestare nos possumus: in caeteris uero ea fortuna quam daemones dederit sequetur. His dictis faciem ad nauim conuersa paruum Cleomenis filium manu trahens conscendit: gubernatoremque subito cursum dirigere iussit. Postquam in Aegyptum ueniens Ptolomeum ab Antigono legatos suscipere ac secum de conditionibus fiendis agitare conperit. Cleomenem uero nunciantibus quibusdam audiuit: noluisse uocantibus ad pacem Achaearum assentiri: quod matris causa iniussu Ptolomei bellum finire non auderet: scribens ad eum iussit ne quae Sparta digna essent quaeque in rem suam conducerent facere cunctaretur: neue ob unius aniculae atque infantis unius causam tantopere Ptolomeum formidaret. Inter haec antigonus Tegea occupata Mantinea insuper atque Orchomenium diripuerat: ita intra laconicos fines coartatus Cleomenes seruis omnibus qui minas quinque Atticas contulissent libertatem proposuit: & per hunc modum quingentis talentis coactis hominum duo milia ritu Macedonico armauit: quos Antigoni Argi aspidis opponeret. Inde ad opus maximum profecto atque omnibus in expectatum intedit animum. Megalipolis erat ciuitas quae nihilo Sparta minor aut uiribus inferior nullius imperio subdita iu libertate degebat. Habebat autem ab antigono atque Achaearum auxilia per id temporis missa: cum subsistens in pleuris antigonus: maxime ut ab Achaearum uocaretur obtabat: quod tandem adnitentibus praecipue megalipolitanis est assecutus. Hanc igitur diripere Cleomenes statuens cum nihil celeritate utilius fore inteligeret: milites quinque diebus cocta cibaria deferre iubet: ac totius exercitus robur in Selasia ducens tanquam fines Argolicos inuasurus repente in Megalipolitanum aggre traiecit. Cumque apud Rethum positus castris milites cibum capere iussisset. confestim per Heliconem ducens ciuitati admouit exercitum. Cumque haud procul abesset pantheam cum duabus Lacedaemonum cohortibus praemittens: turrim quam defensoribus uacua esse intellexerat occupare iubet. Ipse uero cum caeteris copiis rapti subsequatur: Vege pantheas non modo praemonstratum a Cleomene locum sed magnam quoque murorum partem desertam conperiens:

quaecumque poterat loca praesidiis firmans magnam inuicem partem deiecit. Custodes autem quotcumque ob-
 uios habuit interfecit. Interim adueniens cum copiis Cleomenes anteaquam id ciues sentirent: milites intra ci-
 uitate deduxerat. Ita uix tandem uulgata inter ciues calamitate: nonnulli regem suam quicquid in manus uene-
 rat asportantes fugiebant. Quidam uero sumptis armis ad repellendos hostes ferebant. Vix id frustra saepius
 experti sunt. Fugientibus autem Cleomenes uim ulla afferri prohibuit. Itaque uix mille in pugna cecidere. Caeterum
 uero cum coniugibus ac liberis Messanam profecti sunt. aliquot etiam ex his qui arma sumplerant: salute impe-
 trata uiui in hostium manus deuenere: sed hi pauci admodum fuere: inter quos praecipui Lyfandrides & theari-
 des uiri cum generis nobilitate, tum opibus atque potentia in ciuitate principes habiti eos cum milites qui ceperant
 agnouissent: subito ad Cleomenem perduxerunt. Igitur Lyfandrides percul adhuc Cleomenem conspicatus: magna
 ipsam uoce compellans: in manibus tuis positum est inquit Lacedaemonum rex facinus omnium quae unquam gesseris praer-
 clarissimum ac praecipue rege dignum perpetrare: unde etiam laudem ab omnibus maximam consequeris. Intelligens autem
 eius mentem Cleomenes: quodnam hoc est rei Lyfandrides inquit: an me ciuitatem uobis reddere censes oportere: sane
 inquit id ipsum tibi censeo faciendum: nec tale tanquam praerclaram ciuitatem: euertere uel his inplendam uiris qui socii tibi fi-
 deles atque amici perpetuo sint futuri: quod tibi perculdubio eueniet: si Megalopolitanis patriam restituens eius po-
 puli saluator merito nuncupaberis. Post huius uerba Cleomenes cum aliquatulum tacitus perstitisset: perarduum
 est inquit huic rei confidere: sed uincat malo semper apud me gloriae quam utilitatis cupiditas. Post haec uiros quos
 antea diximus & cum his una praerconem suam Messanam dimisit: qui Megalopolitanis ciuibus nuntiant patriam
 his conditionibus ab se restitui: ut ab Achaenis dissidentes socii atque amici Lacedaemoniorum esse pergant. His tam
 benigne tanquam humaniter a Cleomene concessis Megalopolitanos uti Philopomenes non praemissit eos ab Achae-
 nis delicere prohibens & in Cleomenem calumnias iactans. Aiebat. n. ipsum non quo ciuitatem restituere uellet talia
 polliceri: uel ut omnes ciues captiuos habere possit. Haec apud uulgus iactans Philopomenes Lyfandridam &
 Thearidem Messana excellere iussit. Hic philopomenes inter Achaenos facile princeps maximam apud omnes graecos
 gloriam adeptus est: ut seorsum de illo scribentes docuimus. Ea postquam Cleomeni sunt nunciata: cum eatenus ci-
 uitate ab omni clade seruasset incolumem: ut ne minimam quidem a quoquam diripi passus esset: tunc ira exasperatus
 fortunas omnes militibus diripiendas concessit: statuas uero & pictas tabulas quibus ea ciuitas abundabat:
 Lacedaemonem portari iussit. Urbem uero locis pluribus ac maxima quaeque aedificia subuertit: quaedam etiam inie-
 cto igne cremauit. Inde perire Lacedaemonem reuersus est: ueritus ne per eius absentiam antigonus Achaenium & La-
 conicam inuaderent. Vix illi nihil tale aggressi sunt: qui habendo concilio fuerant occupati: in eo cum Ara-
 tis de summa rege dicturus pulpitu conscendisset: chlamyde circa faciem obuoluta diu tacitus atque immobi-
 lis constitit admirantibus cunctis atque ut loqueretur hortantibus Megalipolis inquit a Cleomene deiecta cor-
 ruit. His auditis repente concio soluta est oibus tum facti magnitudinem: tum celeritatem admirantibus uel An-
 tigonum si qua posset ratione tantae cladis auxiliu ferre cupiens: militibus ut ad se conuenirent imperauit: qui
 cum tardius ex hybernis accessissent: illis in agro ubi constituerant manere iussit: ipse non multos secum milites
 ducens Argos profectus est. Quapropter alter Cleomenes coeptum de quo paulopost dicere aggrediemur:
 quidam temere atque incaute susceptum arbitratur: uel id polibius magno consilio summaque prudentia gestum
 fuisse testatur. Nam cum Macedones per ciuitates in hybernis dispersos animaduerneret: Antigonus uero Argis
 cum amicis duntaxat & Mercenariis militibus admodum paucis hibernantem: in Argiis agris impetum fecit:
 eo consilio ut uel praemotum uerecundiam Antigonus ad pugnam eliceret: uel in caput praedire non ausum ini-
 micorum: quos Argis habebat calumniis obnoxium faceret. Quod sane haud aliter quam sperauerat accidit. Nam cum
 Argiis agris late uastarentur: cunctaque rapinis aut incendio perirent: Argiui concursu ad aedes Antigoni
 facto: lumentis clamoribus poscebant: ut uel ipse ad pugnam tutandosque agris prodiret: uel si timore prohi-
 beretur: saltem melioribus principatum concederet. Vix antigonus ut peritum imperatorem decet: non temere peri-
 ditari: nec suam sociorumque salutem fortunam casibus credere uolens: quam multis probris contumeliisque laceffitus:
 tamen immobilis in sententia perstitit. Ita Cleomenes usque ad ciuitatis muros ducto exercitu uerbis quo-
 que grauioribus in hostes insultans: eodem quo uenerat itinere retrocessit: nec multo post cum Antigoni Te-
 gea profectum cooperisset: ut inde laconicum agerem adoriretur: ipse diuersis itineribus a leua exercitum ducens: ite-
 rum Argis improuisus apparuit: atque omnia late populatus: frumenta quae iam ad maturitatem uergebant om-
 nia uastauit: non falcibus aut gladiis ea metens: sed ingentibus lignis in frameae formam fabricatis milites in iti-
 nere quasi ludentes uniuersa frumenta conterebant. Cumque ad Gymnasiu quod Cillaraniu dicitur perue-
 nissent: milites ignem relictis iniicere uolentes a Cleomene sunt prohibiti ut facile appareat ipsum non sua sponte
 te: sed iracundiam exasperatum ea quae crudelius apud Megalipolim gesserat perpetrasse. Post haec ubi Anti-
 gonu Argos redeuntem saltus omnes collesque praesidiis occupasse cognouit: ut illum discessu prohiberet: quasi id
 nihil ad se pertineret continere simulans: misso praercone claues Hyrei ad se mitti postulabat: ut sacris deo-
 peractis abire posset: atque ita uerbis hostes deludens cum re diuinam ante fores templi peregrisset: in Eliunta exer-
 citu duxit: atque inde praesidio deiecto Orchomeniu descendit: non modo a ciuibus suis uel ab hostibus
 magni consilii atque animi uir & maximis rebus dignus iudicatus: quippe qui unius duntaxat ciuitatis opi-
 bus fractus contra Macedonum opes: contraque Peloponnesios omnes bellum ita gereret: ut non solum belli cladibus
 intactos suos fines seruaret: sed ultra hostiles agros populatus ciuitates et ualidissimas ceperet: quod pro-
 fecto mediocris & animi & uirtutis esse constat: Sed qui primus pecunias regem agendam neruos esse dixit: praer-
 cipue ad res bellicas respiciens ea dixisse uidetur. Nam & Demades iubentibus Atheniensibus deductas tri-
 remes nautis militibusque complere: cum pecunias nullas haberent omnino pecuniis primum inquit Demades opus est.
 Fertur et ueterem illum Archidamum peloponnesiaci belli principio conferenda tributa inter socios partiri ius-

AGIDIS ET CLEOMENIS

sum constituere dixisse perhibent. At. n. bellum non mensurato atq; ad ordinē instituto uescitur cibo. Si-
cut igit bene exercitato ad laboris tolerantia corpore Atletæ pcedente tempore q̄q̄ egregie arte instructos
atq; ad numere se mouentes aduersarios uel ipso pendere grauos superant: pari ratioe Antigonus mul-
tas diuersis ex locis uires colligēs bellū facile tolerabat: ita ut demū succūbere Cleomenē necesse fuerit: cui
uix tantū aderat facultatū: ut conductis militibus stipendiū: ciuibus autē uictum suppeditare posset: cum
alioquin domi p̄sperius Cleomeni q̄ Antigono res succederē. Barbaris p̄ absentiam regis occasione inuen-
ta Macedoniā inuadentibus. Illyrioḡ enim qui Macedonia supereminet: nō paruus exercitus Macedo-
niā populabūdus intrauerat: quoḡ aduentu perterriti macedones Antigonū ex Peloponneso reuocare co-
gebant: q; si hæc paulo ante pugna Antigono nuntiata fuissent: repente Achæos ualere sinens in Macedo-
niā discessisset: sed q̄ maxime regē humanaḡ dominaf̄ fortuna: breui admodū spatio tēporis: q̄s uires ha-
beat: quacūq; in rebus possit: ostendit. Nāq; post cōmissam ī Selasia pugnam cū & potentiam & ciuitatem
Cleomenes amisisset: subito nuntii ex Macedonia superuenerē: qui Antigonū ī patriam reuocabant: q̄ res
miserabiliorē etiā cleomenis effecit calamitatē. Nā si biduo duntaxat pugna tergiuersando distulisset: nihil
oīno pugnare opus fuerat: sed abeuntibus Macedonibus qualencūq; libuisset pacē cū Achæis facere potu-
isset. Verū ipse (ut antea diximus) ob pecuniaḡ inopiā spem oēm in armis habēs coactus est (ut Polibius re-
fert) cū uiginti dūtaxat milibus armatorū aduersus triginta milia hostiū decertare: qua ī pugna nullis ipse
periculis parcēs: imperatorem sese cūctis admirabilē præstitit: ciuibus quoq; operā suam egregie nauanti-
bus: qn̄ ēt cōductos milites pro armoḡ qualitate cōtra grauem Phalāgis armaturam nō segniter aut abier-
ete pugnasse constat. Philarchus autē prodicionem quoq; huic pugnae itercessisse testatur: q̄ maxime Cleo-
menis opes frægit. Nā Antigonus Illyrios & Acarnanes clāculū ex acie sub ductos cornu: cui frater Cleo-
menis Euclides præerat: ex aduerso circūuenire iubet. Verū Cleomenes ex specula quadā Antigoni exerci-
tū diligētius ituens cū Illyrioḡ atq; acarnanū arma nusq; cōspiceret. ueritus ut res erat: eos ab Antigono in
insidias missos. Damotelē ad se uocatū iubet ut clanculū & ipse ex acie discedens oīa circūquaq; loca p̄serti
uero a tergo speculet. Is iā antea ab Antigono pecunia corruptus cū mādata negligēter exercitus esset: recte
se habere cūcta ad Cleomenē refert. Ipse igit his tantū q̄ ex aduerso ī acie stabant profligandis intētus: cum
Spartiatū globo ī Macedonū phalāgem inuehit referētibus pedē acriter instans: quos fugiētes cū stadia per-
ne quinq; īsecutus esset: Euclidē ī altero cornu ut diximus pugnatem ab īfidētibus circūuentum aiadu-
erit: atq; ad eū cōuersus cede inqt: cede carissime frater Spartiatū pueris mulieribusq; perpetuo celebrandæ
atq; omnibus qui pro Euclida pugnant interemptis cū uictores hostes aduersus Cleomenē ruerēt: ani-
maduertens milites suos timore turbatos nusquā consistere audere. fuga sibi salutē quærere coactus. Fer-
tur in ea pugna magnū conductoḡ militū numere cecidisse: Spartiatas autē ducentos duntaxat super fuis-
se cædi: cū ad sex milia in acie constitissent. Post eā pugna cum se in urbē reciperet Cleomenes obuiam fa-
ctos ciues admonebat: ut antigonū in ciuitate susciperent: se uero quod optime Spartæ futuræ arbitraret:
aut uiuendo aut moriendo facturū esse dicitabat. Cūq; mulieres his q̄ secum e pugna cōfugerant obuiam
factas arma eximere atq; ad reficiendū corpus potū præbere conspiceret: ipse quoq; domū suam ingressus
est. Cūq; ad eum puella quā Megalipoli ductā post uxoris mortem apud se habuerat: accurrisset: uelletq; la-
bore fatigatū reficere: ipse neq; sitiēs bibere: neq; fessus arma deponere uoluit. Verū ut erat thoracē idutus
altera manu colūnam ex transuerso cōplexus: illiq; innitens facie supra cubitū deposita parumper corpo-
re quieuit: mente autē per uaria consilia discurrens. Cū plurima secū agitasset: tādē conuocatis amicis in
Githeum descendit: atq; inde naues iam pridem ad hos casus paratas una omnes cōscendentes abierunt.
inter hæc Antigonus spartam inuectus ciuitatē occupauit: ac ciues humaniter benignēq; alloquitur: nihil
eis de pristina dignitate minuens: & oēm iniuriā contumeliāq; ab eis prohibens legibus suis & īstitutis uni-
concessit. Cūq; diis sacra fecisset: tertio postq̄ uenerat die ex urbe discessit: q; iā nuntios accepisset Macedo-
niā a barbaris incendio rapinaḡ uastari. lāq; eū aduersa deprehenderat ualitudo: quæ ad ptisim nō paruo
catarro permixtam trahere uidebatur: non minus tamen ob hoc domesticas clades illatas ulcisci propere
uit: donec maxima potitus uictoria: & Barbaroḡ īgenti numero interfecto: ut generosum regem decebat
clariorem mortem obiret. Nā Philarchus in media pugna cū clamore pectus rupisset: expirasse tradit: Qui
dā uero post uistoriā lætitia elatū cū īgenti uoce exclamasset: o lætū pulchrūq; diē repentina febre corre-
ptū cū disruptis uenis sanguis abundātius flueret suffocatū interiisse: atq; hæc de Antigono dixisse suffici-
at. Interea Cleomenes citheris discedēs: atq; insulam alterā p̄teruectus Egiā tenuit. Cumq; cirenē p̄fici
sci statuisset: amicoḡ quidā Tiricion nomine: uir cū in rebus agendis prudens: tū: in piculis obeundis cæl-
so atq; inuicto animo ueq; paulo iactantior & suaḡ uirtutū ostentator. His igit secreto aduocatū Cleome-
nē huiusmodi uerbis allocutus est. Pulcherrima sane o rex inquit in pugna moriendi occasionē amisimus
q̄q̄ plurimi nos iactantes audierint: nunq̄ fore: ut nisi mortuū Spartiatum regē antigonus superaret: nunc
igit altera nobis moriendi præbetur occasio: superiori quidem & gloria & uirtute secunda: Quoniam
enim quæso nauigamus fugientes: quod in manibus adest: ut lōge posita p̄sequamur? Si enī forte turpe
non est ab Hercule oriundos Philippi Alexandriq; successoribus seruire: longæ p̄fecto nauigationi par-
cere potuimus in antigoni manus nosmet dedentes: quem ptolomeo tanto p̄stantiorem esse putandum
est: quanto Macedones ægyptiis præstare creduntur: q; si eos qui nos armis superarunt: nobis dominari
indignū ducimus: cur eum q̄ nos uicir dominū uolumus nobis īponere: ut duo nobis merito obiici pos-
sint & q; Antigonū fugiamus: & q; Assentari Ptolomeo inducamus animum? an forte matris tuæ causa ī
ægyptum eundem censebimus iocundum illi futurum spectaculum: cū inter Ptolomei mulieres ostēdit

filium ex rege seruum & exulē factum? Cur non potius dum nostrorū ensium domināmur: adhuc patriā
 intuētes tātas linquimus calamitates: ut iter eos numeremur: q̄ i Selasia p̄ Sparta pugnātes occubuerē: an
 potius in aegypto sedebimus interrogātes quem Sparte satrapā antigonus p̄fecerit? Talia dicēti Tiricioni
 in hunc modū respōdisse Cleomenem ferūt: Inter humana oīa facillimū quodq̄ oībus maxie imprōptu
 est: mortem p̄sequēs fortis esse nōnullisportasse uideris: cum re uera turpior hāc quā tu laudes fuga sit:
 q̄ cum nuper ex pugna p̄fugimus. Nam multi sēpe meliores nobis sese hostibus deditere: cum aut in ad/
 uersam fortunam incidissent: aut alia uī q̄dam cōpulsī id agere cogentē: q̄ uero labores aut erumnas aut
 ignominia supra modū formidat: is a sua mollitie supari se nō aiaduertit. Oportet enim spōte cōscitā mor/
 tem: nō fugā negociorū: sed actionem quādam esse. Turpe est enim sibi soli uiuere ac mori: ad quod tu p̄/
 fecto nos cohortaris p̄perans p̄sentes calamitates effugere: cum tamē hāc mortē nihil honestū aut utile se
 quat: ego autē & te & me simul oportere arbitror ea quae de patria adhuc sperare licet nō reliquere: ubi ue/
 ro omni spe destituti erimus: facillime q̄docūq̄ libuerit mori poterimus. Ad ea nihil respōdis Tiriciō: ubi
 primū est cōspectu Cleomenis discedere potuit: ad littus descendens seipsum iugulauit. At Cleomenes ab
 Agialia discedēs Libyae applicuit: & regiis famulis comitatus Alexandria p̄fectus est. Ibi cū primo in cōspe/
 ctum regis uenit: cōmuni atq̄ erga ceteros cōsuetā humanitate exceptus est. Post ubi uirtutis suae idicia
 p̄ferens maximi cōsiliū uir esse apparuit: & in quotidiano sermone laconicā itegritatē gratiae cuidā libera/
 li pmixtā: seruās igenuitatēq̄ haud quāq̄ supbam: nec rursus p̄ fortūae mutationē abiecto aīo aut nimis
 humili cōspectus a rege lōgeq̄ melior his q̄ ad uoluptatem atq̄ assentationē oīa loquebant̄ iudicatus est.
 Itaq̄ uehemēter puduit regem: q̄ talem uirū auxilio destitutū opprimi ab hostibus passus esset: q̄q̄ Anti/
 gono tāta gloria tātaq̄ potentia augeri p̄buisset occasionem. Illum itaq̄ maiori honore atq̄ humanitate
 cōplectēs: pollicitus est uiroq̄ pecuniarūq̄ auxilia daturū: ut cū his i grāciā ueniēs amissum regnum recu/
 perare possit. Tūc uero talentorū uiginti quattuor stipēdium singulis annis dari cōstituit: q̄bus sibi amicis/
 q̄ sumptus abunde poterat suppeditare. Verum Cleomenes magnā eius pecuniae partem in his q̄ ex grā/
 cia p̄fugi in aegyptum ueniebāt adiuuādis consumebat: & senior quidem Ptolomeus anteq̄ Cleomeni p̄/
 missa persolueret: uita functus est: & post eius obitum regia in multā lasciuia luxumq̄ plapsa nimaq̄
 in mulieres cōuiuiaq̄ intēperantiā solitus quoq̄ erga cleomenē cultus destitui cōceptus est. Ipse enī rex mu/
 lierū uiniq̄ cupiditate usq̄ adeo corruptus tenebatur: ut cum maxime sobrius & seriis rebus pagēdis in/
 tentus esset: inter praecipua opera poneret bacchanalia celebrare: ac manu tympanum gestantem amicos
 in regiam ad ea peragenda conuocare. Summis autem regni rebus administrandis praerant Agathoclia
 regis amasia eiusq̄ mater p̄terea Inanthus regiarum pellicum gubernator. Attamen cum primo regnum
 accepit cleomene indigere uisus est. Timens enī fratrem natu maiore Ptolomeus: q̄ per matrem plurimum
 apud milites posse uidebat: eius interficiendū cōsiliū iniit: atq̄ inter cōsultores intimos cleomenem ad/
 hibuit: qui solus ceteris cōsiliū regis p̄bantibus obuiā ire ac tantū facinus p̄hibere ausus est: asserens regē
 potius oportere pro salute rerum suarū nouos si fieri pōt fratres cōparare: q̄ eos quos habeat interficere in/
 ter amicos regis q̄ plurimum auctoritate possit Sosisius erat. Is cum aliquādo regi diceret nō tuto se pos/
 se mercenariis militibus credere: quoad frater ille maior in uita supsit: adstans cleomenes nihil est quod
 huius rei causa timeatis inquit: mihi enim super tria milia sunt clientū atq̄ hospitū i Pelopōneso: q̄ oēs (si
 modo annuero) p̄sto cum armis aderūt. Hāc oratio tum q̄dem cleomeni beniuolētiaē fidē & potētiaē cō/
 probationē apud regios homines praebuit. Posteriori uero tēpore cū Ptolomei mollities in dies augesce/
 rent: timor quoq̄ simul augeri cōpit: quod in talibus rebus accidere oportet. Vbi enī summa regē omni/
 um negligentia oborūt: ibi timorē quoq̄ & in maxima etiā securitate diffidētiaē aboriri necesse ē. Hāc igit̄
 formidabilē cultoribus aulae regiae Cleomenē reddidit: quē tantū clientibus atq̄ hospitibus posse intelle/
 xerant. Itaq̄ pleriq̄ audiebantur querentes nō recte satis leonē hunc iter pecudes uersari: quod uerissime
 dictū iudicabit siquis domus regiae mores intueatur. Itaq̄ naues & exercitum petenti cōcedere Ptolome/
 us noluit. Cumq̄ obiisse antigonū Cleomenes audisset. Achaeos autē aetholico bello iplicitos teneri: exi/
 stimans regē cōditionē ipsum exposcere domūq̄ reuocare: dū tanta regē uarietate omnis agitaret̄ Pelopon/
 nesus: a rege petere iustituit: ut soli cū amicis abire liceret: quod etiā ipetrare nequaq̄ potuit: cū regis alloquē/
 di potestas nō esset: qui assiduo iter mulieres choreis & cantibus itentus uitā duceret. Sosisius autem qui
 summā regē praerat: uaria secū agitans arbitrabatur Cleomenē cōtra uoluntatē suā illic detentū itractabi/
 lem metuendūq̄: fore dimissum uero nihilominus timēdū: q̄ esset uir audax & magnis rebus gerēdis ido/
 neus: regiae praeterea domus ibecillitatē morbosq̄ optime nōscet: neq̄ enim munera illius animū flexerāt
 sed ueluti sacertaurus q̄q̄ abunde intra parietes nutritus in summis delitiis habeatur: magis tamē cōsuetā
 uitā exoptat: & currendi saltandiq̄ desiderio tenetur: & sacerdotū attrectationē nō facile sustinēs: ipsis etiā
 sese terribilē praestat. Eodē modo delitiaē mollitiesq̄ regiae haud quāq̄ Cleomeni placebāt: sed ut de Achil/
 le scribit Homerus. Tabescebat animo in ocio permanens: & tumultū clamorēq̄ bellū exoptat. Inter hāc
 Nicagoras Messenius Alexandria appulit: uir quidē Cleomeni infensus: uerū illi amicū esse simulans: is cū
 agē pulcherrimū iā pridem Cleomeni uēdidisset: p̄cium: nunq̄ acceperat: q̄ Cleomenes in belli sumpti/
 bus omnē pecuniā absumperat. Huic igitur nauē egrediēti cleomenes cū forte iuxta portū de ambularet
 occurrit: & salute data atq̄ accepta: quānā illū causa in egyptū adduxisset interrogauit: cum ille pulcherri/
 mos equos & bello maxime idoneos aduexisse responderet: subridens Cleomenes: mallē iquit Mimos &
 Cynedos attulisses: hāc, n. maxime nunc regē delectant: quo audito risu cōmotus Nicagoras ab eo disces/
 sit: nec multo post rursus Cleomenem conueniens: nunc inquit cum omni molestia uaces debitū mihi sol

AGIDIS ET CLEOMENIS

uere decens est: nisi forte nimia tributorum pensione grauaris. Tum cleomenes atque nihil oīno mihi superest
 inquit eorum quae dedisti. His uerbis commotus Nicagoras Cleomenis in regem dictum ad Sositium detulit: quod il-
 le iocunde se accipere simulās iam tum cleomeni insidias machinari cogitauit: uerum maiori occasione regem
 aduersus cleomenem incitare uolēs: Nicagorae persuasit ut discedēs epistolam aduersus cleomenem scriptam reli-
 queret: quod statuisset exercitu manibusque a rege acceptis Cirenem occupare. Hac scripta epistola Nicagoras
 nauigauit. At Sositius post dies quattuor quasi nuperrime acceptam epistolam ad Ptolomeum deferēs: uerbis quae ma-
 xime potuit adolescentis animum in cleomenem commocuit. Inde communi consensu statuerunt in magna quadam domo
 Cleomenem includere: ubi in ceteris suo more uiuendi licentia profuens exitu tantum prohiberet. Erat hoc sane
 Cleomeni permolestum: sed futuri mali timor ipsum magis angebat. Erat iter amicos regis quidam Chiriferi
 ni filius Ptolomeus nomine plurimum amicitia apud regem potens: is antea libere congressu colloquioque cleome-
 nis utens: magnam secum ob diuturnam consuetudinem familiaritatem contraxerat. Is igitur a cleomene accersitus
 ad colloquium uenit: suspicionem eius quoad poterat uerbis extenuas: & regis accusationem proferens. Inde post
 longum sermonem discedens Ptolomeus: non aduertit cleomenem iter amicos usque ad ianuam domus se pro-
 sequentem. Quapropter custodes grauiter obiurgas arguebat: quod tam uastam baeluam tamque custodiri difficilem
 adeo negligenter obseruaret. Ea uerba cum audisset Cleomenes: priusquam Ptolomeus aduerteret retroce-
 dens omnia sicut acta fuerant ad socios rettulit. Cuncti igitur omnia quae ante habuerant spe destituti atque ad iracundiam
 commocitati: quoniam pacto Ptolomei iniurias ulciscerent consultabant: utque martem rebus gestis & Sparta dignam obi-
 rent nec expectaret quoad uelut pinguefacte uictimae apud aras mactarent: neque enim tolerandum uidebatur
 Cleomenem quae oblatas ab antigono forti & bellicoso uiro conditiones repudiasset: tunc ociosum Mitrati regis
 cessationem ab aliis muneribus expectare: quoad scilicet tympanum deponere & finire Thiasium eos iubebat:
 quos ad se interficiendum mittere uelit. Postquam igitur tali consilio talia sibi agenda statuerunt: cum forte Cano-
 pum secessisset Ptolomeus: primo quo pacto e custodia euaderent consiliu inierunt. Erat apud Aegyptios
 reges consuetudo: ut qui interficiendi causa in custodia tenebantur: pridie quam interficerentur coenam & mu-
 nuscula quaedam ex regis aula missa acciperent. Ea munera Cleomenis amici claculum magnitudine & splen-
 dore aucta intulerunt carceris custodibus deceptis: qui illa a rege missa arbitrabant. Eorum munerum ma-
 gnam partem Cleomenes corona superimposita custodibus donauit: & ipse cum amicis accubens specta-
 ribus illis epulatus est. Ferre autem citius aliquatulo quam statuerat negotium suscepisse: quod familiarem quendam
 huius rei conscium cum muliere quam amabat extra carcerem tunc esse cognouit: ueritus igitur ne per ipsum res pa-
 resfieret: cum iam meridies aduenisset: & custodes uino grauatos capere somnum aduerteret: indutus tunica
 chlamyde uero circa sinistram obuoluta una cum amicis eodem modo instructis e carcere exiit. Erant autem
 omnes numero tredecim: inter quos Ippitas cum esset altero pede claudus: primo quidem impetu una cum
 reliquis carcere egressus est. Postquam uero sui causa socios tardius progredientes agnouit: iussit ut se prius in-
 terficientes abiret: neque enim aequum esse tantae rei agenda occasionem ob unius inutilis uiri salutem amitti.
 Forte cuiusdam ante carceris fores equo uegebat: huic equo Cleomenis socii Ippiam priore equite deie-
 cto imposuere. Inde per uicos plateasque discurrentes: ciuium multitudinem ad libertatem uocabant quibus
 tantum duntaxat roboris inerat: ut cleomenis uirtutem atque audaciam admirantes laudarent: sequi uero aut
 auxilium ferre nemo auderet. Cum igitur Chiriferini Ptolomeum e regia forte uenientem offendissent: in eum
 facto impetu tres cleomenis socii obtruncant. Inde alterque Ptolomeum qui custodienda ciuitati praefectus
 erat curru aduersus eos uenientem dissipatis comitibus & in fugam uersis detractum e curru interficiunt: Post
 haec ad arcem ciuitatis iter dirigunt: carcerem qui prope erat refrigerare meditati: ut eorum qui illic detine-
 bantur ad rem peragenda opera uterentur: sed custodes carceris tumultu audito fores antequam eo puenirent
 clausas munierant: ita ut id quoque coeptum irritum caderet. Tunc incertus consilii Cleomenes: huc illuc er-
 rabundus ciuitatem peruadebat: & nemine ad ferendum auxilium procedente: sed ob timorem ab eius con-
 spectu fugientibus cunctis nihil mirum est inquit: si talibus uiris qui libertatem negligunt: mulieres etiam do-
 minantur. Inde ad amicos conuersus hortabatur: ut rebus antea gestis dignam mortem oppetere uellet. Et
 primus quidem Hippitas ab adolescente quodam cum id ab eo petisset: uulneratus interiit. Post hunc alio-
 rum quisque prompto atque intrepido animo seipsum iugulauit: praeter unum Pantheum: qui primus in oc-
 cupanda Megalipoli murem conscenderat: hunc forma corporis insignem & consilio ac robore praestante ue-
 hementer amauerat Cleomenes: & tunc ei praeeperat: ut non antea sibi ipsi manus afferret: quam se ac ceteros
 omnes mortuos conspexisset. Omnibus igitur iam humi prostratis accedens Pantheus singulorum corpo-
 ra pugione perfodiens scrutabatur: ne quis forte uiuens eum lateret. Postquam uero ceteris tentatis solus inte-
 ratus restabat Cleomenes: ad eum quoque accedens pedis plantam pugione percussit. Cumque illum ad faciem
 ictum uertisse conspiceret: proprius accedens atque exosculatus iuxta consedit. Post ubi illum quoque expirantem
 se cognouit: eius cadauer circumplexus seipsum iugulauit. Cleomenes igitur cum annos sexdecim Sparta
 regnasset: uir quale antea diximus: in hunc modum uita functus est. Fama igitur huius rei per urbem diffusa
 crathesidia quam ingentis generosique animi mulier ad tantae calamitatis nuntium mentem excedere uisa est. Itaque
 cleomenis paruos filios circumplexa eiulatu ingenti cleomenem deplorabat. Verum ex pueris qui natus ma-
 ior erat: summas aedium partes conscendens nemine tale aliquid suspicante: seipsum e tecto praecipitauit: &
 quamquam tali casu grauiter afflictus esset: non tamen interiit: uerum sese alleuans ingenti gemitu querebatur: quod tan-
 tos dolores morte finire non potuisset. Cum haec Ptolomeo nuntiata essent: cleomenis corpus pelle nuda-
 tum sublime appendi iussit: filios autem eius ac matrem ceterasque mulieres interfici: inter quas erat panthei
 de quo antea diximus uxor corporis forma & uirtute animi praclarissima: quae cum primo conubii tem-

pore uirum supra q̄ dici p̄t adamasset: nūq̄ ob fortunæ uarietatem q̄c̄q̄ de illius amore mutauerat. Ea igitur cum uirum r̄ patria discedere uelle intellexisset: una secum enauigare uolens a parentibus p̄hibita atq̄ in custodia detenta fuerat. Verum paulo post cum equum & aliquatū pecuniæ clanculum parasset: notū e ciuitate discedēs celeriter Tenarum peruenit. Inde nauem quæ ægyptum petebat conscendens ad uirum peruenit: cum quo moderate fortunam exilii perferens hilariter iocundeq̄ uitam duxit. Hæc igitur una cum Crathesidia ad supplicium traheretur: illā manu deducēs & peplum subleuans: bono animo esse hortabatur: quæ ad ipsa ad morem intrepida nihilq̄ animo deiecta unum dūtaxat ministros rogabat: ut antea sibi mori liceret q̄ pueros interfectos intueret. Postq̄ uero ad supplicii locum deuenere: ministri: pueros primū spectante Crathesidia: subinde ipsam quoq̄ interfecerunt: cuius in tātis calamitatibus hæc una uox audiebat: quonā o filii abistis. Sola iam Pāthei supererat uxor: quæ robore & p̄ceritate corporis præstans mulieribus cum morerent uestes circa corpus (ne turpiter iacerent) tacita ac sine gemitu componēs: egregie singulis p̄ rege conditione suam operam p̄stitit. Ea igit̄ cū se solam superesse aiaduertit: se ipsam quo mori uolebat habitu cōponēs: neminem ad se accedere: aut corporis partem aliquam p̄ter iugulum nudam aspicere passa est: ac mortem fortissimo ēt uiro dignam obiit. Cum a nemie post mortem corpus uelari aut alio pacto cōponi petisset. Quippe cum moriens eum ornatum atq̄ id uellamētum corpori p̄tenderet: quod uiuens sua constātia atq̄ integritate cōparauerat. Lacedæmoniaq̄ agit̄ mulierq̄ tragica: ut ita dixerim: in extremis temporibus cum uiris certatio uirtutem a fortunæ iniuriis tutam atq̄ inuiolabilem esse declarat. Post dies uero nō multos accidit: ut qui cleomenis corpus cruci affixum seruabāt: nūcia rent sese draconem permagnum uidisse: q̄ cadaueris corpus circūplexus ita illius faciem tegebat: ut nullā auē ad eam depascendā accedere pateret: qua de cā reuerentia quædam & diuinitatis opinio regi accessit. Igit̄ mulieres sacra q̄dam ad expiādum facinus instituere: q̄ uirq̄ diis amicum supraq̄ humanā sortē aliqd̄ habētem interfecissent. Paulatim inde in uulgus huius rei fama percrebuit. Itaq̄ cōcurrentes ad eū locum alexādrini ciues: heroem fuisse cleomenem & deoq̄ filium p̄dicabāt: nec antea huiusmodi cessauit opinio q̄ a sapiētibus uiris huius rei cā p̄dita est. Tradunt. n. sicut ex bobus apes ex equis fuci ex asinis cabrones generant: ita humana corpora & p̄sertim medullas humoremq̄ ex eis p̄fluentem serpentes p̄ducere. Itaq̄ non absq̄ ratione permoti antiqui heroes draconem consecrarunt:

TYBERII ET CAII GRACCHORVM VITA EX PLVTARCHO GRAECO PER LEONARDVM ARETINVM IN LATINVM VERSA.

DE AGIDE ET CLEOMENE QVAE DICENDA FVERVNT Superius enarratis: Nunc in Romanorum partem non minores habituram casus Tyberii & Caii Gracchorum historiam opponemus. Pater his fuit Tyberius Gracchus: cui quāq̄ duobus consulatibus duobusq̄ triumphis & insuper censura gloria insigni molto plus tamen ex uirtutibus eius q̄ ex magistratibus atq̄ honoribus aderat dignitatis. Itaq̄ Corneliam Aphricani eius qui Hannibalem superauit filiam: licet non amicus sed aduersarius in Repub. foret: uxorem habere meruit: quam usq̄ adeo dilexit: ut duobus in lecto anguibus comprehēsis: cū haruspices eius rei gratia acciti: nec ambos q̄dem interfici nec dimitti ambos permitterent: sed si masculus necaret: Tyberio: si foemina: Corneliae mortē portēdi affirmaret: ob amorē uxoris & simul q̄ maiori natu p̄moriendum sibi arbitratur: masculo angue necato foeminā emisisse: atq̄ ita ut haruspices prædixerāt non multo post ipsum interiisse ferunt duodecim filiis ex Cornelia relictis. Cornelia uero puerorum atq̄ domus cura post mortem uiri suscepta: eū amorē erga filios eāq̄ diligētīā ac magnitudinē animi præstitit: ut non male cōsuluisse Tyberius uideretur p̄ tali uxore morte prærepta. Nā & ptolomei regis nuptias respuit: cum ille regni & diadematis communicationē offerret: & in uiduitate pseuerans cæteris pueris amissis: unā ex filiabus quæ Aphricano minori postea nupsit: & duos ex filiis de quibus hæc scribimus. Tyberium & Caium superstites sic splendide educauit: ut cū magnitudine indolis cæteros omnes Romanos sine cōtrouersia anteirent: doctrina tamen q̄ natura præualuisse uideantur. Cū uero in pollucis & Castoris imaginibus picturisq̄ dissimilitudines quædā inrer pugilē & cursorem in ipsa eorū similitudine appareant: sic istorū adolescentiū dum ad liberalitatē tēperantiā intelligentiam & magnanimitatem similiter feruntur: magnæ in administratione reip. & in cæteris rebus uel prosperis uel aduersis dissimilitudines apparuerit nō alienū existimo eas præmittere. Tyberius igit̄ uultu & aspectu & motu corporis mitis ac placidus erat: Caius autē uehemens & ingentis spiritus. Itaq̄ Tyberius locum pulpiti: in quo ascendens constiterat: honeste decoreq̄ in dicendo seruabat. Caius primus romanorum per pulpitu ambulasse & togā ab humeris dissoluisse dicitur: ut de cleone atheniensi scribunt primū concionatoq̄ rescidisse inuolucru palli: & coxā percussisse. Sermo aut̄ erat caii quidē terribilis: & ad indignationē promptus: Tyberii uero dulcis: & ad miserationē aptior. Oratio præterea in Tyberio dilucida & plane elaborata: in caio efficax & redundans. Eodem modo in uictu & mensa Tyberius facilis & modicus: Caius si ad alios comparetur cōtinens austerus: si uero ad fratrem sumptuosus & nimius. Obiectum est ei ab inimicis: q̄ delphines argēteos emisset p̄ singulis litris mille ducentaq̄ quinquaginta drachmaz. Mores itē eodē modo ut de oratiōe ostendimus: Tyberius mitis & placidus: Caius acer & uehemens: ut sæpe in dicēdo ira efferr̄: & ad iurgia ac maledicta irritari orationēq̄ perturbare consueuerit. Itaq̄ huius excessus remedium machinatus Liciniū quēdā haud isillum seruū post se in pulpito collocabat, qui quotiens exasperari ac longius ob irā p̄trahi uocē sentiret: uocali organo quo notas deducere solent mollem emittebat sonū quo ipse admonitus & quasi ex certamine reuocatus uehementiā illā atq̄ contentionē nimīā remittebat. Dissimilitudines q̄dem igitur iter

TYBERII ET CAII GRACCHORVM

eos tales erant. Audacia uero in hostes: iusticia in subditos: diligentia in magistratibus: abstinentia & integritate iusta insignes. Aetate nouē annis Caiū Tyberius anteibat: quæ res potētia eorū diuisam tēpibus: nec in unum robur cōcurrentē facilius labefactari p̄misit. Magnumq; ad res gerendas sublato mutuo auxilio attulit detrimētum. Scorsum igif de utroq; dicēdum est: ac primo de Tyberio q̄ prior fuit ætate. Ille igif statim a pueritia ita clarus atq; insignis fuit: ut cōfestim in collegio augurū sit receptus ob uirtutem magis q̄ ob nobilitatem. Ostendit uero Appius Claudius uir consularis atq; censorius princepsq; senatus & magna per id tempus auctoritate excellens. Nam cum augures una cōnarēt: cōpellans Tyberium eiq; gratulatus filia nuptias obtulit: quas cum adolescens læto aīo susciperet: spōsione sic facta rediēs domum Claudius ab ipsa ianua statim uxore Antistia magna uoce appellās Claudiā uiro se spōdissē nunciāuit. At uero Antistia stupens: quid hoc festinationis est inquit? Num ædē pol Tyberiu Gracchū illi spōsum tradideris? Nec sane me fugit hæc quæ modo dixi nōnullos de Graccho patre & Africano tradidisse: sed plures ita tradūt (ut nos scripsimus) & Polibius post mortē Africani nupsisse Corneliam Graccho affirmat ex snia suorū plato: ut a patre innuptam indespōsatamq; relictam. Prima Tyberii militia sub minori Scipione in Africa fuit: in qua cum ipsi duci cōtubernalis esset: natura ipsius celeriter cognita & imitationem uirtutum traditus: cōfestim modestia atq; fortitudine cæterā iuuentutē egregie supauit: primusq; oīum murum hostiū cōscendit (ut Fannius testat) q̄ se quoq; una cū Tyberio ascendisse atq; eius muneris participē fuisse ait. Itaq; & p̄sens exercitui plurimū carus fuit Tyberius: & abiens desiderium sui apud milites ingēs reliquit. Post hanc militiam quæstor Romæ creatus: cum C. Mancino consule uiro haud quāq; improbo sed tamē ignauissimo oīum Romanorū ducum: cui sorte euenerat: cōtra Numantinos p̄fectus i grauibus aduersisq; casibus nō solum ingenium ac magnitudo animi eius emicuit: ueq; etiā qd̄ mirabile est: incredibilem erga impatorem suū reuerentiā seruauit: cū ipse cōsul præ magnitudine calamitatum nec se qdem cōsulē meminisset. Victus. n. ingētibus p̄liis tentauit nocte aufugere: quod ubi hostes cognouerunt: occupatus p̄pere castris & fugientem exercitum p̄secuti extremisq; eorū cæsis: reliquis uero circūuentis & i loca inuia cōpulsis: eo rem p̄duxere: ut cōsul desperatis rebus caduceatorē ad petēdā pacē hostibus mitteret. At illi se credere nemini præter q̄ Tyberio asserentes: ut ipse ad eos mitteret postularunt. Hoc uero cum ipsius Tyberii fama: quæ apud hostes quoq; p̄suaserat: tum et Gracchi patris memoria faciebant: qui aduersus Iberos bellum gerens pacē cū Numantinis firmauerat: eaq; semp apud populū recte iusteq; defenderat. Missus igif ad hostes Tyberius partim suadēdo partim recipiēdo fœdus firmauit: ac per eum modū xx. milia Romanorū ciuiū absq; auxiliariis & aliis q̄ extra ordinem secuti erāt: seruauit. Cum uero iter cæteram p̄dam quā hostes captis diripuerāt castris: tabulæ quoq; tyberii rōnes quæsturæ cōtinentes amisse fuissent: recordatus eaq; Tyberius ac plurimi faciens eas secum deferre: hostibus iam domū reuersis: cum q̄tuor familiaribus Numantiam p̄fectus: ac iuxta urbē cōsistens p̄cipibus Numantinorū ad se uocatis: rogauit ut sibi tabulas reddi iuberēt: ne inimicorū calūniis obnoxius fieret: si rationem administratorū reddere neqret. At Numantini occasione sibi p̄stitā lætati ab eo postularūt: ut urbē introiret: deliberabundūq; adeuntes ac manu p̄sentes orabant: ne se amplius hostes sed amicos putaret fideretq;. Visum ē igif sibi: ut urbem intraret: cum tabulæ recuperandæ gratia: tum ne differentia hostes irritarent. Ingressus itaq; urbē primū cōiuiuo liberaliter acceptus: deinde tabulæ restitutæ data isuper ei potestas: ut quicquid uellet arbitrato suo ex præda deferret: nihil p̄ter tura sacrificii causa parata assumpsit. Vbi uero Romā rediit ac fœdus iudicio omniū uelut dedecus romani nominis improbaretur: cēsētib; cūctis ut more maiore in bello aduersus Sānites olim seruato: cōsul tū quæstore ac tribunis militū nudi hostibus tradereut: milites quoq; pleriq; ex plæbe Romana erant: ad Tyberiu cōcurrētes & fœda ipsa in cōsulē: salutaria uero & in ipsis malis remedia in Tyberiu referentes: tadē effecerunt: ut Tyberii gratia: quæ apud populū Ro. maxima erat: cæteris quoq; præter unū Mancinū parceretur. Videtur aut & Scipio Africanus potēs per id tēpus in repub. Tyberio ad salutē profuisse: sed nihilominus aduersus Scipionē querelæ iactabātur: q̄ non & C. Mancinū cōsulē seruasset: q̄ fœdus numantinū p̄ hominē sibi familiarē & affinē firmatū improbari passus esset. Huiusmodi aut querelæ quoniā ab amicis studiosisq; Tyberii emittebant: offensam quādā ac similitatem inter Scipionē & Tyberiu cōtraxerūt. Nihil tamen maioris momenti ea res habuit. Atq; ego puto si fuisset domi Africanus tempore cōtentionū illarū: quas postea Tyberius subiit: ipsum nō sic fuisse periturum. Sed quod tempore de lege agraria a Tyberio certatū ē: eo tempore Africanus apud Numantiā bellū gerebat. Motus est aut Tyberius ad eā legem ferendā ista de causa. Romani quantū uicini agri hostibus adimebant: partī uenūdare partī in publicū redigere ac egenis ciuib; p̄ modica pensione utendum tradere cōsuerunt. Sed cū icēpissent diuites eas pensioēs augere: pauperesq; excludere. lata est lex: quæ supra quingenta agri iugera ciuem Romanū habere prohibebat. At ea res paucos annos aduersus locupletes auxilio fuit. Nā primo subditis ad cōducēdum personis fraus legi fiebat: deinde aperte iā per se ipsos diuites p̄priis nominibus occupare agros cœperunt. Ita ergo exagitatis hominibus neq; militiae dare nomina neq; filios extollere cura erat: eorū processura uidebatur res: ut breui ex hausta liberorū multitudine seruis ac barbaris per quos diuites colebant agros: tota Italia cōpleretur. In hac igitur parte reip. primus. C. Lelius Scipionis amicus succurrere istituit: sed aduersante locupletum factione ueritus turbationem atq; discordiā ciuitatis ab incepto destitit: ob eaq; rem sapiens est postea uocitatus. At uero Tyberius ut primū tr. pl. creatus est: eam actionem suscepit auctoribus: ut pleriq; scripserunt. Diophane rectore Mitileneo tunc i Italia exulante Blossio cumano Antipatri tharsensis philosophi discipulo: ad quem sunt quædam ab Antipatro scripta. Nonnulli Corneliam matrem asserunt sæpius obiurgando natos: q̄ ipsa Scipionis Cornelia non

Gracchorum uulgo appellare: adoleſcētem impulſiſſe ad hāc actionē ſuſcipiendam. Alii ob æmulationē Spu-
 ni Poſthumi æqualis ſui: quē ab exercitu rediēs auctū potētia ac celebritate noīs offendit: cupidinē inceſ-
 ſiſſe Tyberiu Numātiam ꝑficiſcētem dum per Tuſciā iter faceret: ſolitudine liberorū & iuductione ſeruorū
 ꝑſpecta: tunc primū ad legē agrariā ſibi qdem funeſtā aīum intēdiſſe: plurimū uero ipſum plæbs romana
 impulit ꝑ litteras in fornicibus & monumētis ac parietibus iſcriptas efflagitans: ut agros publicos egenis
 ademptos reſtitueret. Nō tamē ꝑ ſeipſum legē ferre aggreſſus eſt: ſed ꝑſtantiſſimorū uiroꝝ cōſilium adhi-
 buit: iter quos Crāſſus ꝑōtifex maximus & Mutius Scauola iuriſcōſultus: q ꝑ id tꝑs cōſul erat: & Appius
 Claudius ſocer fuerunt. Nec uideſt lex ulla aduerſus tantam iniuriā mitius ac leuius ꝑſcribi potuiſſe. Nam
 quos oportebat ꝑ his quæ cōtra leges fecerāt ꝑenas ſubire: & quos iniuſte tenuerāt agros cū ꝑceptis fru-
 ctibus reddere: eos accepto ꝑcio dimittere: & egenis ciuibus tradi iubebat. Sed ea lex ut plæbi grata: ſic ani-
 mos locupletū offendit. Itaq; ob auariciā legem: ob iram uero atq; inuidiā auctorem obtrectātes: plæbem
 detertere cōperūt: q̄ſi ea lex euerſionē reipu. libertatiſq; ꝑduceret. Sed fruſtra id conati. Nā Tyberii facun-
 dia q̄ malam ēt cām ſuſtinere potuiſſet: tunc iuſtā honeſtāq; dicēdi materiā naſta ſupior inexpugnabili ſq;
 euadebat. Pauꝑꝝ. n. aſtāte plæbe cām agens dicere ſolebat: ſeras qdem beſtias luſtrum atq; tectum quo ſe
 recipiāt in Italia habere: illis uero q̄ quotidie ꝑ Italia pugnēt atq; itereant ꝑter aerē ignēq; nihil in Italia eē:
 ſine laꝛe ſine ſede cum liberis cōiugibusq; uagari. Mentiri autē impatoꝝ Romanorū cū milites hortant: ut
 ꝑ aris atq; focis aduerſus hoſtes depugnēt. Carere. n. ii Romanos ciues: nō laꝛes ꝑaternos: nō monumē-
 ta maiorū eos tenere: ſed ꝑ aliena luxuria opulentiāq; pugnare: ꝑ aliis uulnera ac mortes ſubire: dominos
 orbis terrarū uerbo quidē appellari: re autē uera terræ glebam nō habere. His & huiuſmodi uerbis i cōcio-
 nibus grauiter & cū iuſta iudignatiōe iactatis & plæbeio fauore receptis: nullus aduerſarioꝝ ualebat reſiſte-
 re. Quare omiſſa cōtentione uerborū ad. M. Octauiu adoleſcētē grauē atq; honeſtum Tyberiiq; familiarē
 locupletes confugerunt. Erat autē Octauius & ipſe tri. plæ. qui licet ab initio ob amicitia Tyberii recuſaret
 aduerſus eā legē intercedere: tamē poſtea multitudine rogantiū uictus interceſſit. Eſt autē tribunorū plæbis
 maxima in prohibendo potestas. Vno. n. prohibēte nihil alii etiā ſi cōplures ſint efficere poſſunt. Irritatus
 ergo ob interceſſionē Tyberius: lege illa priori mite & humaniter ſcripta reiecta aliā plæbi magis gratā le-
 gē promulgeuit: ut agri qui contra leges poſſeſſi erant: dimitterentur nulla mentiōe ꝑcii facta. Erāt igiſ
 quotidie inter Tyberiu Octauiuq; in cōcione certamina: in quibus licet ſummo ſtudio ardoreq; contēde-
 rent: nihil tamen cōtumelioſum unq; nec uerbū quidē probū ab alterutro decidiffe ferunt. Non ſolum. n.
 in ludis: ut uideſt: uerū etiam in cōtentionibus atq; iris probitas naturæ educatiōq; modeſta conſpicit. Co-
 natus eſt Tyberius ſi poſſet. M. Octauiu interceſſorē: quoniā & ipſe multū publici agri poſſidebat: ab ince-
 pto mouere reſtitutione agrorū ſuorū ex propriis facultatibus licet nō admodū ſplendidis oblata: ꝑ quā
 oblationē cum nihilomāgis Octauius deſiſteret: Tyberius edicto ꝑpoſito omnes urbanos magiſtratus
 agere quicq; inhibuit: ꝑiuſq; de lege agraria ad populū referretur. Aerario autē ſigilla iꝑreſſit: ac ꝑ quæſto-
 res quicq; depromi aut importari uetuit: ꝑena adiecta ſiquis contra ægiſſet. qua cōterriti magiſtratus ſin-
 guli ꝑpria officia dimiſerūt. Ob hoc edictū locupletes cuncti ueſtes mutauere: & mœſti ac ſordidati cir-
 cuibant forum: nec ſecus ꝑatis clam ꝑcuſſoribus necem Tyberio machinabantur. Ille uero ꝑalam gla-
 diū quē Dolonē uocant accinctus ambulabat. Sed cū ad eſſet comitii dies populo Gracchum ad rē ꝑficiē-
 dam uocante: locupletes omnibus locis occupatis magnā ꝑæbuerūt turbationē. Sed nihilominus Tybe-
 rius multitudine fræctus: cū dimouere eos poſſet: & iā id facere aggrederetur: Manlius & Fuluius uiri cōſu-
 laꝛes Tiberium adeuntes & manu ꝑreſantes ꝑæcibus & lachrymis orant: ne hoc agere uelit. At ille quā-
 tum nunq; antea periculū attendens & ſimul reuerentia tantorū uiroꝝ ꝑmotus: quid ſe facere uelit ꝑ-
 cōtatur. At illi non eſſe ſe tantæ rei conſilio idoneos affirmantes: ut ſenatus arbitrio ꝑmitteret: ſuaſerūt.
 Verū ubi frequens ſenatus ob potentiā locupletū nihil ꝑficere ualuit: conuerſus ad rē non legitimā neq;
 humanā: Octauium amouere tribunatu inſtituit. Ac ꝑmo qdē multis uerbis ſuppliciter eum rogauit: ut
 ab incepto deſiſteret: populorū Ro. cōcederet iuſta ꝑſtulāti & ꝑarua ꝑ magnis laboribus ꝑiculorūq; ha-
 bituro. Deinde ut ille hoc negauit non poſſe ambos in eodē magiſtratu equali potestate ꝑæditos de ma-
 ximis rebus cōtendentes ſine bello euadere: cæterorū unā ſe medicinā intueri iquit: ut alteruter eorum magi-
 ſtratu abrogaretur. Itaq; de ſe ꝑmo Octauius referret ſtaturum populi Romani iudicio: ſtatimq; ſe iube-
 ret tribunatu abiturum. Hoc quoq; repudiante Octauio: ſe de illo relaturum eſſe dixit: niſi ſententiā muta-
 ret. His ſimul dictis concionē dimiſit. Poſtera uero die reuocata concione ruruſ Octauium uerbis moue-
 re conatus eſt: quibus fruſtra conſumptis ad populū tulit de Octauii abrogatione: ſtatimq; tribus i ſuf-
 fragium ire iuſſit. Erant tribus quinque & triginta: quarum cum decē & ſeptē iā Octauiu abrogaffent: una-
 q; duntaxat reſtaret ad rē ꝑficiendam: ꝑarumper ſiſtere iubens: iterato ad Octauium conuerſus eſt rogans
 atq; obteſtans: ut ab interceſſione deſiſtere uellet: neue ſibi hanc notā inferri ꝑateretur: ſimulq; ſpectāte ꝑ-
 pulo Ro. ipſum reuerenter cōplexus deꝑcabatur. His ꝑæcibus Octauium nō nihil motum ferunt. Nā &
 impleſſe oculos lachrymis & aliquanto cum ſilentio ſtetiffe tradunt. Sed ubi ad locupletes ꝑſpexit: ade-
 rant. n. in concione: quaſi uerecundia adductus generoſe reſpondit: ut quod uellet Tiberius exequeretur.
 Eo igiſ abrogato populi iuſſu: miſſus a Tiberio apparitor de tribunali illum detrahere uoluit. Concuſus
 eſt a locupletibus ac plæbe factus: rixaq; ſic exorta. Octauius ꝑ tumultum euafit. Liberto autē: nam liber-
 tis apparitoribus Gracchus utebatur: lumina effoſſa. In hoc lex agraria fertur: treſq; uiri ad agros diuiden-
 dos creatur. Tiberius ipſe legis auctor: Appius Claudius ſocer. C. Gracchus frater nō ꝑæſens ille tunc: nā

TYBERII ET CAII GRACCHORVM

apud Numantiā cū Scipione militabat. In locum aut Octauii Mutius quidam Tyberii cliētulus in tribuna-
 tu suffectus. Quibus rebus percussis locupletes & Gracchi potētia ueriti: in senatu aduersabant: petētiq; ex mo-
 re tētorium publicum quo in diuisione agrorū uterēt: aliis ēt leuioribus ex causis saepe concessum denega-
 runt. Expētas uero in singulos dies nouē nūmos statuerunt: auctore Nasica q; pp multitudinē possessionū
 legi agrariæ īsensu uel accerrimum inimicū se tyberio p̄stabat. Plæbs at multo magis & ip̄a exarserat ad-
 uersus locupletum iurias: ac repēte quodā ex amicis tyberii defuncto: signisq; ueneni apparētibus magno
 cōcursu atq; clamore plæbis funus celebratum. Cadauer. n. igne disruptū tātā uim putridi humoris effu-
 derat. Vt flāma extinguerēt: nec īstaurato igne cremari potuit: priusq; ī alium locum trāferret. tandē oī arte
 adhibita: uix fieri potuit ut ignis cadauer attigeret. Ad hęc Tyberius ut magis plæbē irritaret: ueste muta-
 ta natos ī cōcionē adduxit: & q̄si sibi ipsi diffideret: eorumq; ac matris salutem plæbi cōmēdauit. Post hęc
 Attali Philopatris defuncti testamēto a pergamenis Romā trāsmisso: in quo populus Ro. hāeres scriptus
 fuerat: statī Tyberius ad populum tulit: ut regia pecunia ciuibus Romanis qbus agri dabāt p̄ cultura assi-
 gnaret. De oppidis at q̄ Attali fuissent nihil ad senatū sed ad populū Ro. pertinere p̄dicabat. Hoc uel ma-
 xime senatum offendit: itaq; Pōpeius in senatu assurgēs se uicinum eē Tyberii: ac ob id exploratum habe-
 re inq; diadema: & purpurā ex regia gaza p̄ Eudemum p̄gamenum Graccho delatā tanq; Romæ regnatu-
 ro. Qu. uero Marcellus Tyberium obiurgauit: q; patre Graccho censurā gerēte quotiēs redirēt a cōena ro-
 mani ciues lumina extingere solebāt: ne cōuiuīs ac uoluptatibus nimium dediti uiderēt: cum filio at au-
 dacissimi ac perditissimi ex plæbe hoies p̄noctare conspiciāt. Titus Annius neq; sapiens neq; humanus uir
 ceterū īterrogare ac respōdere p̄optus: cum dixisset Tyberium collegā suum sacrosanctū uiolasse: ac Ty-
 berius aduocata cōfestim plæbe Anniū accusaret: īferior & eloquentia & auctoritate annius ad suas argu-
 tias cōfugit: ac ut paucis audiret ante accusationē obsecratus: cōcedēte tyberio sic īterrogauit. Si tu iquit ty-
 beri condēnare me uelis ac p̄pellere: egoq; de tuis collegis aliquē appellabo: an illum mihi auxiliari uolen-
 tem abrogabis? Ad hanc īterrogationem dicit Tyberius q̄q; disertissimus ac promptissimus erat: obmu-
 tuisse. Tunc igif cōcionem quam Anniū accusandi cā uocauerat: re infecta dimisit. Sentiens at illa quæ cir-
 ca abrogationem Octauii gesta erant: nō solum potētibus uerū etiā multitudini molesta ac grauiā uident:
 pollutā ac deiectā tribunitiā potestātē quæ sacrosancta hactenus fuerat arbitrantibus: orationē habuit: cu-
 ius nō ab re fuerit sentētias paucas hic annotare: ut copiā ac facundiā eius uiri intelligere ualeamus. Esse q̄
 dem sanctum & inuolabilem tri. plæ. ex eo iquit q; plæbi consecratus: eiusq; innitit potestate. Itaq; si aduer-
 so animo iniuriam plæbi faciat eiusq; robur īpediat aduerseturq; ipsum p̄ hoc se priuatum reddidisse. Cū
 ea nō agat p̄ qbus honor sibi fuerat demandatus. Nā & capitolium euertere & naualia incendere tribunū
 plæ. si quis sinat: nō ob hoc tribunū plæbis eē desistere: sed malū tribunū eē: q; si plæbē oppugnet neq; q̄
 tribunū remanere. Esse uero pergrauē si cōsul a tri. plæ. in carcerē duci possit: ipse aut tribunus a plæbe
 deponi & abrogari nō possit: cum potestate cōcessa sibi a plæbe cōtra atq; sibi data fuerat abutāt. Consulē
 nāq; & tribunū plæbis a populo Ro. creati: regiā q̄dem potestatem oēs oīno magistratus cōplexā & in-
 super maximis sacerdotiis cōsecratā fuisse: sed nihilominus Tarquiniū exactum a populo Ro. & p̄pter
 unius regis supbiā regium nomē sub quo Roma condita atq; adaucta fuerat: oīo extinctum fuisse. Quid
 ita sanctum ac religiosum ut uirgines uestales? tamē si qua ipsarū deliquerit: uiua suffoditur. Desinunt
 enim sacrosanctæ & inuolabiles esse dum aduersus deos deliquit: p̄ quos sacrosanctæ & inuolabiles ha-
 beantur. Nec ergo tribunū pl. si plæbē offendat īmobilē ac sacrosanctū esse per plæbē amplius dignū ē: cū
 qua pollebat potentia eam ipse sustulerit. Atqui si iuste tribunatū adeptus: maiori parte tributū decernēte
 quomodo nō iustus sibi auferetur cunctis tribubus abrogātibus? Nihil esse usq; adeo sacre ac religiosum
 ut res deorū īmortaliū numini dedicatas: attamen illas mutari transferri posse iussu populi Ro. nemo un-
 q̄ dubitauit. Licuisse ergo populo Ro. & tribunatū plæbis quasi munus quoddā dedicatū in aliū transferre
 Quod autē tolli ac trāferri possit uel ex eo patere: quod saepe iam qui habuerūt se ab eo magistratu iureiu-
 rado excusauerāt. Hęc & similia Gracchus differebat. Post hęc amicis minas ac factionē aduersus eū inita
 sentientibus aliocq; tribunatu opus fore ad salutē Gracchi censentibus: rursus multitudinē aliis legibus p̄
 quas tempora militiæ detrahebat & iudicibus tunc senatoribus æquū numeq; ex equestri ordine admī-
 scebat: excitare: & aperte iā senatus potentiā cōcione magisq; iusticia aut honestate oppugnare aggressus ē.
 De his rebus cū ad populū referret cerneretq; aduersariorū partē superesse: quoniā non satis frequēs mul-
 tudo conuenerat: cōcionē dimisit. At postridie mutata ueste in forum descendens lachrymans ac misera-
 bilis ac se metuere affirmans: ne inimici noctu aggressi eū necarent: sic hoies cōmouit: ut frequēs multitu-
 do circa domū eius p̄sidiū causa excubias agerent. Prima uero luce aues augurandi causa delatæ sunt: q;
 bus oblata esca. nulla ipsarū p̄ter unā prodiit: etiam cauea uehemēter agitata: nec ista ipsa quæ prodierat
 escam attingere uoluit: sed sublata ala sinistra & collo producto rursus in caueā se recondidit. Hoc signū
 propter id quod prius euenerat: magis Tyberii cōmouit. Erat enī illi gallea qua ī p̄aliis utebatur magni-
 fice ornata atq; insignis: in ea angues oua pepererant: iāq; foetus formati erant: quod accedente auiū signo
 magis formidinē incusserat. Processit tamē cōuentione populi circa capitoliiū audita: & domo egrediēs pe-
 de limē offendit: adeoq; percussio uehemens fuit: ut unguis maioris digiti scinderetur: sanguisq; profluēs
 per calceū emanaret. Profectus insuper aliquātulo coruos ad sinistram in stillicido pugnantēs cōspexit: lapidē
 q; ab altero coruorū dimorus iuxta pedes eius in magna turba prolapsus est. Hoc nō solū Tyberii sed etiā
 audacissimos eorū qui aderant turbauerat. Veg. Cumanus Blossius tunc forte dræsens & pudendū & do-
 lendum esse inquit: si Tyberius Gracchi filius Scipionis nepos princepsq; populi Ro. ab uno coruo detet

ritus: ciues deserat suos: nec uocatus exaudiat: nec inimicos tamē hoc ī risu posituros: sed q̄si regnet & deli-
 tiis deditus sit: calumniādi occasionē habituros. Interea nōnulli a capitolio decurrētes: p̄perare eum iube-
 bant: utpote rebus p̄spere succedētibus. Profectus itaq; primo cōgressū p̄clare acceptus ē. Nā & popularis
 plausus appa- ēri sublatus prōptaeq; uia cōcessā: globo ēt circūdatus: ne q̄s appropiquare possit: deinde per
 Mutium tribus uocari cōptae: sed tamē p̄ tumultū: q̄ ab extremis oriebat: fieri q̄c̄q; nō potuit: mixtis atq;
 icertis oībus pellētium ac renitētium fluctuatiōe. Inter hęc Flavius Flaccus senator in eminentē locū euā-
 dens: ubi prae clamore strepituq; multitudinis exaudiri uox nō poterat: manu significauit uelle se cū tybe-
 rio loq;. Iussu itaq; Tyberii p̄ multitudinē receptus: ubi ad eum puenit: nunciat diuites postq; cōsulē moue-
 re neq; bant: cōsiliū de nece eius p̄ seip̄os agitare cōepisse: eaq; de cā seruos ac liberos cum armis habere.
 Hęc ubi circūstātes Tyberii audiuerūt: subito togas accingunt: h̄stilibusq; q̄bus multitudinē reprimūt
 de manibus ministroꝝ ablatis: fractisq; sese ad resistēdum p̄pere cōpararunt. Sed illi q̄ lōgius aberāt: hanc
 p̄paratōnem admirātes: cum qd ea res sibi uellet p̄contarent: tāgens caput suum Tyberius: piculum sibi
 imminere significabat. Hoc signū inimici maligne īterpretati q̄si regē diadema petere illum senatui nun-
 tiarunt: ob quem nuncium cum oēs p̄culsēnt. Nafica prius cōsulem ut libertati succurreret cohortatus
 deinde ubi a cōsule grauer respōsum est: nec se auctorem fore intestini belli: nec quēq; Romanum ciuem
 sine iudicio necaturum: si tamen aliquid decernat populus Ro. a Tyberio coactus id se pro lege non habi-
 turum: profiliens Nafica: quando inquit consul ciuitatem prodit: qui leges saluas eē cupiunt: me sequan-
 tur. Hęc dicens licinia toga supra caput posita in capitolium ire pergit: aliiq; post eum toga circa brachiū
 inuoluta secuti sunt. At multitudo ob reuerentiā amplissimoz uiroz aditum negare minime ausa: sese re-
 trahens comprimēbat. Tulerant ab initio hi qui cum nafica ceterisq; aduenerant fustes & clauas: ipsi uero
 subselliꝝ fragminibus pedibusq; reuulsis obuios ferientes cōtra Tyberium euadebāt. Cæde itaq; & fur-
 ga Tyberii faciꝝ facta: cum ipse Tyberius cursu euadere p̄peraret: toga per quēdam retentus: cecidit: sur-
 genti uero. P. Saturninus collega eius pede subselli caput percussit. Hic primā: secundā uero. L. Ruffus. de
 qua ēt gloriari solitus erat: plagam inflixit. Et alii uero circiter. xxx. mactati fustibus & lapidibus oēs: ferro
 autem nemo. Hęc primā post exactos reges cōtentionem fuisse tradunt: quæ sanguine & cæde ciuium fi-
 niret. Nā alias qdem nec paruas neq; paruis de rebus agitas ita trāsegerunt: ut cædere magis inter se me-
 tu qdem plæbis senatus: plæbs aut pudore ac reuerentia patrum q̄ certare uiderent. & in hac ipsa cōtentio-
 ne facile cessurus uidebat Tyberius: si uerbis & auctoritate eum flectere perrexissent. Et certe primo impe-
 tu in ipsum facto per facile cessit absq; pugna & uulneribus resistendo illatis: sed ira potius atque odio locu-
 pletum q̄ ob eas quæ iactabantur causas perpetrata cædes Tyberii uidetur fuisse: cuius magna fuerit con-
 iectura: q̄ in ipsum ēt mortuum crudeliter sæuierunt. Nō enim tolli corpus nec fratri uel ad nocturnā se-
 pulturā postulāti cōcesserunt: sed in Tyberim una cū aliis cadaueribus piccerūt. Nec finis hic erat: sed ami-
 torꝝ ac familiarū eius alios īdicta cā ī exilium pepulerunt: alios captos durissime trucidarunt. inter quos.
 C. Villius in culeo cū anguibus īfutus necatus est. Necatus ēt Diophanes rhetor. At Blossius Cumanus Ty-
 berii familiaris ad consules p̄ductus: cū de rebus gestis interrogaret: se Tyberii iussu cuncta fecisse respon-
 dit. At hęc nafica: quid si te capitolium incendere Tyberius iussisset: an id quoq; fecisses? Nunq̄ iussisset
 hoc inquit: sed si iussisset paruissim: Nam pro utilitate populi Ro. nec aliter unq̄ erat iussurus: Hic Blossi-
 us tunc euadens in Asiā ad Aristomichū fugit: rebusq; Aristomichi deinde profligatis: sibi ipsi mortē con-
 sciuit. Post mortē Tyberii ut plæbis dolor leniretur: senatus diuisionē agroz impugnare destitit: permisit
 q; ut loco Tyberii aliū eligerent ad agros diuidendos. Electus est igitur. P. Crassus Gracchorꝝ affinis. Filiā
 enī Crassi. C. Gracchus uxore habebat: q̄q; tradit Cornelius Nepos nō Crassi sed Bruti qui de Lusitanis tri-
 umphauit filiā. C. Graccho nuptā fuisse: sed plures ita tradūt ut modo diximus. Sed cū grauis plæbi foret
 Tyberii mors: & iā uindicta accusatoꝝ cōtra Nasicam pararetur: sollicitus de salute Nasicæ senatus libe-
 ri sibi legationē in Asia decreuit. Non enī obscura erāt populi Ro. odia: sed clamabāt obuī maledictisque
 incessēbant tyrānū cæde tribunitia foedatū pollutūq; & inexplabile uocitantes. Nafica igitur q̄nanq; maxi-
 mo sacerdotio illigatus: tamē ea de causa Italiā dimisit: ac ubi ī Asiam peruenit: haud multo post circa Per-
 gamū interiit. Nec mirum si usq; adeo Nasicā oderat populus Ro. cū Scipio ipse Aphricanus summa alias
 gratia fræctus pagz abfuerit: quin omni beniuolentia & caritate populi Ro. destitueretur: q̄ apud numanti-
 am cæde Tyberii nuntiata sibi: carmen Homeri pronuntiauit: in hanc sententiā. Sic pereant alii q̄ talia face-
 re pergunt q; q; postea in concione rogatus: quid de morte Tyberii sentiret: non placentē dedit responsio-
 nē. Ex quo factū est: ut plæbs illi cōcionāti obstrepet: quod antea fecerat nunq;. & ipse ad maledicta in plæ-
 bem irritatus est: de quibus in Scipionis uita sigillatī diximus. C. aut Gracchus siue inimicos ueritus: siue
 ut inuidiā illis accumularet: statim post mortē Tyberii fratris omissō foro se in ociū tradidit: quasi & tunc
 misere & ī futurz abiecte uitā acturus: ut etiā quibusdā de se præstaret sermonē: quasi ea dānaret q̄ Tyberi-
 us gesserat. Erat autē per id tempus admodū adolescens. Nam tyberium constat ante trigessimū ætatis an-
 nū interiisse: quo ut supra diximus nouē annis Caius minor erat Sed procedēte tempore cum mores ī eo
 graues & a pigritia mollicie auaricia uoluptatibus alieni apparerent: facultasq; dicendi ad rem pub. cōpara-
 ta: statim creditum est illum nequaq; in posterum quietē acturū. Nam in defensione cuiusdā amici sui Ver-
 etii nomine ita excelluit: ut ceteri oratores nihil a pueris differre uiderent: multitudoq; eo dicente mira-
 bili læticia plausuq; exultaret. Quibus rebus perculsa nobilitas multa iam inde agitare cōpit: & ante pro-
 spicere quēadmodū efficere posset: ne. C. Gracchus tribunus plæbis crearetur. Forte euenit: ut quæstor in
 Sardinia cum Horeste consule nauigaret. Id. n. munus. C. sorte impensum inimicis eius gratum fuit: sibi

TYBERII ET CAII GRACCHORVM

uero nō ingratū: utpote q̄ nosset nō inferiorē se bello eē q̄ ī foro. Præterea adhuc rostra suggestūq; phorrēs nec plæbi amicisq; rogātibus denegare suā opam uolens oīno p̄fectionē illā libēter suscepit: Atqui opinio magna optinuit Caium Gracchū summū & absolutū fuisse popularē: multoq; ī ea re iudicio populi Tyberium fratrem anteisse: qđ ueḡ nō ē: sed necessitate potius cōpulsus q̄ iudicio aī se ad remp. cōtulisse uidef. Scribit Cicero orator, C. Graccho oēs magistratus repudiāti & ī ocio uiuere cupienti fratrem Tyberiu in somnis uisum dixisse: qđ tardas Cai? nulla est fuga: sed ambobus unā uitā & unā mortē p̄ Po. Ro. certātibus fata statuerūt. Cum uero in sardinia uenisset: ibi omnifariā uirtutē ostēdens: audacia qđem ī hostes: iusticia in subditos: beniuolētia & obseruātia erga cōsulē: cæterā iuuentutē: tēperātia at̄ & industria ēt seniores anteibat. Vehemēti atq; pestifera hyeme exercitū opprimente: cū cōsul a ciuitatibus uestē militibus peteret: & illæ missis ad senatū legatis: se a p̄statiōe uestium excusaret. Nec aliūde uestiēdi exercitū facultas cōsuli p̄mitteret: magnoq; ob eā rem milites afficerent incōmodo: adies ciuitates Caius effecit: ut ipsæ sponte sua uestē exercitui donaret. Ea Romæ nunciata cū popularis gratiæ uiderent initio senatū turbauerunt: & prius quidem ex Libya uenientes Micipsæ legati ingrate accepti fuerant a senatu: q; dicerent Micipsam. C. Gracchi gratia frumentū in Sardinia misisse. Vt igit Gracchum diutius in Sardinia detinerent: ut militibus successores mitterent: utq; Horestes consul in sardinia remaneret: decreuerunt: ut sic Caius quoq; remanere compelleret. Sed ille re intellecta: statim ob irā e Sardinia nauigauit: Romæq; ex improviso conspectus non solū inimicis uerū etiā amicis reprehensionis causam aduersus se p̄stitit: q; contra maiorū exemplā quæstor ante consulemē prouincia decessisset. Attamen cū de ea re apud censores accusaretur: oratione habita sic mentes omnium mutauit: ut magis iniurias passum iudicarent: duodecim se annos militasse ostendit: cū lex cæteris decē in necessitatibus diffiniat. Quæsturā per trienniū gessisse: cū lex finito anno reditum quæstori p̄mittat. Se unū plenos oculos pecuniæ extulisse: uacuos reportasse: cū alii potato quod extulerant uino plenas auro atq; argento amphoras reportarint. Post hæc rursus accusatus est quasi particeps flagellianæ cōiurationis: in qua causa cū omnem suspicionē a se repulisset purūq; & infontē esse constaret: statim tribunatum petere præparauit. In quo licet uniuersa nobilitas ipsum oppugnaret: tamē multitudo tanta ī urbē ex Italia cōfluxerat: ut domus tectaq; deessent nec turbā capere comitium posset: ex tectoriis atq; tegulis suffragia præstarentur. Hoc duntaxat conando assecuta nobilitas ē: ut non primo quē admodum sperabat: sed tertio loco tribunus crearetur. Postq; tribunatum iniiit: statim primus omniū collegarum apparuit: nam eloquentia egregie præditus: & ob ea quæ passus fuerat acer & audax ex quacunq; causa in complorationē Tyberii fratris sermonē traducebat: cōmemorans quæ tunc facta fuissent: atq; deinde ostendens maiores contra Faliscos bellū intulisse: q; Genutiū quēdam tribunum plæbis iurgio incessissent: & M. Vectium ultimo supplicio affectū: q; transeunti per forum tribuno plæbis de uia nō cessisset. At isti inquit spectantibus uobis Tyberiu maētauerūt. & per mediam urbē tractum ex capitolio ī Tyberim proiecerūt: amici quicunq; capti sine iudicio necati sunt. Atqui more maiorum si quis capitali iudicio accusatus non ueniat ad se defendendum: tamen eum domi ante ianuam cōsistens nomenclator tuba citat: nec ante contra ipsum fertur sententia. Ita caute & diligenter maiores nostri iudicia moderati sunt. His ille uerbis multitudine concitata: & erat quidem magnæ uocis & in dicēdo firmissimus: duas tulit leges: alteram ut qui magistratu per populum remotus esset: facultatem alterius magistratus ineundi non haberet alteram ut si quis in magistratu constitutus ciuem Romanum sine iudicio necasset: in eum populi animaduersio foret: quarum altera. M. Octauius qui Tyberio rogante tribunatum dimittere iussus fuerat: notabatur. altera in Popiliū qui præter amicos Tyberii in exilium pepulerat: iudicium parabatur. Sed Popilius statim per fugam sibi consuluit. Octauium uero ipse Caius ob Corneliæ p̄ces seruauit lege abrogata. nec ingratum fuit populo Romano cum diceret in concione se Corneliæ matri præcanti salutē Octauii concessisse. Nec sane ipsa Cornelia minus ob uirtutem filiorum q̄ ob memoriam Aphricani patris a populo Ro. colebatur: cui etiā cū postea statua decerneretur: sic sicriptū est. Corneliæ Gracchorū matri. Narrantur autem multa uenuste & oratorie de Cornelia matre a Caio dicta aduersus quendam inimicorum. Tu inquit Corneliam uituperare audes: quæ Tyberium peperit? Cūq; inimicus ille de mollicie notaretur: Quia ratiōe inquit te cum Cornelia comparas: an tu peperisti ut illa? Atqui nemo ciuis ignorat diutius illā sine uiro fuisse q̄ te uiḡ. Multa huiusmodi ex orationibus suis sumi possunt: in quibus mordacitas uerborū apparet. Leges præterea tulit populares aduersus potentiā senatus: ueluti de coloniis deducendis de uestibus publice militibus dandis sine stipendiōq; diminutione: de minoribus decem & septem annis ad militiā non cogendis. Tulit & de suffragiis sociorū pares Italos & ciues constituens. Tulit & frumentariam legē de annona pauperibus assignanda. Tulit de iudicibus deligendis: Nā cū soli antea senatores iudicarent: ob eamq; rem a plæbe timerentur: trecētos ex equestri ordine iudices adiecit: parem senatoribus numerum statuens. Hæc lex potentiam senatus magna ex parte præscidit: atq; in ea lege ferenda & aliogn egregie diligentia usum ferunt: & primum omnium qui ante se fuerant ita concionatum: ut non ad senatum & comitium ut mos erat: sed ad forum conuersus persisteret: quod postea semper in dicēdo seruauit. Atqui ex hac parua re magna in repub. mutatio oriebatur: traducta dignitate ad populum: quasi nō de senatu sed de populo Ro. is qui oraret cogitare deberet. Cum uero plæbs non solum eam legem susciperet uerū etiā Caio potestati daret: ut ex equestri ordine quos uellet iudices eligeret. tūc quasi regia suffultus potentia: etiā a senatu in dicendis sententiis obseruabatur. Quotiens uero sententiam dicebat: semper aliquid decorum ac præclarum deferebat: quale fuit decretum eius de frumēto a Fabio misso. Fabius nam pro prætore ex Hispania frumētum transmiserat: at Caius senatui psuasit præcium ciuitatibus reddendū

esse. Fabiumque reprehendendum: ut grauem puincialibus & nimis dure imperantē. Ex quo senatuscōsulto magnam senatus laudē assecutus est. Decreuit etiā colonias deducendas uiasque muniendas: rem frumentariam procurandā: atque iis oībus dum agerent: ipse magistratū gerens indefesso studio ac necubi deficiens p̄erat: tanta ac tam mirabili uigilantia & celeritate: ut ad singula dūtaxat uideretur intentus adeoque ipse unus oīa obibat: ut etiā acerbissimi inimici obstupescere cogerent uix per oīa efficacem atque inuictum. Delectabat uero populū Ro. ipsius aspectus. Semp. n. illum turba ingens sequebat operarioꝝ fabroꝝ legatoꝝ magistratuum militum studiosoꝝ: quos oēs benigne alloquens & in humanitate grauitatē conseruans: seque unicuique illoꝝ decēter ipertiens: calūniatores ostēdit eos que se ut superbū aut inhumanū criminabant. Maxime uero diligentē circa uiaꝝ procuratiōē se p̄stitit: tū utilitatis cā tū et ornatus. Rectis quē regionibus uias deduxit: & eas parti lapide icusso strauit: parti arenæ muniuit aggeribus: inique adæquans: & quātum ualles torrentesque abrumpebāt: pontibus æq̄li altitudie ac p̄cliuitate cōiungens: pulcherrimā operis speciē ostēdit. Dimisso p̄terea uiaꝝ spectatio singulis militariis (ē at militariū paulominus que octo stadia) colūnas lapideas spatii signa p̄ferentes cōstituit. Alios insup lapides parū iter se distātes ex utraque uiaꝝ parte disposuit: ex illis faciliter & sine saltu i equos esset ascensus. Ob hæc cū a populo Ro. laudaret: oīaque cōcedere se paratum ostenderet: dixit in concione se pro his rebus gratiā petitorum: quæ si concederetur sibi: pro summo beneficio acciperet: si negaretur non grauius ferret. Hæc uerba expectatiōē dederunt: quasi consulatū petere uellet. Instantibus igitur consularibus comitiis cunctisque in expectatiōē adductis: prodiit Gracchus incipum una cū amicis. C. Fannium ad consulatū petendū adducens: pro eoꝝ rogans: designari cōsulem fecit. Ipse uero Gracchus tribunus plæbis secundū creatus est: plæbe id iubente sine ulla ipsius petitione. Sed cū animaduerteteret senatum sibi infensum. Fanniū uero cōsulē ob id ipsum minus potentē: que sibi amicus putabatur: rursus aliis legibus promulgatis: animos plæbis suscitauit: Colonias Tarentū atque Capuā mittendas & latinos in cōmunionē ciuitatis uocandos decernens. At senatus metuens ne omnino in expugnabilis fieret Gracchi potentia: nouū & inusitatum remediū adinuenit. Ut. n. studia hominū ab illo diuerteret: multa contra bonū æquūque plæbi concedere decreuit per hunc modū. Erat Liuius Drusus collega i tribu natu uir claro loco natus: & ingenio eloquētia diuitiis plurimū pollens. Huic senatus persuadet: ut una secum aduersus Caiū insistat sine ulla plæbis offensa: sed ea plæbi ministrans: pro quibus aduersus eā resistere pulchrū esset. Promittens igitur tribunatū suū Drusus arbitrio senatus leges tulit: nec præclarum aliqd nec fructuosum reip. cōtinentes: sed unū duntaxat agentes: ut. C. Gracchus uoluptate & gratia apud plæbem superaretur. In qua re seipsum arguit senatus non res a Caio gestas moleste ferre: sed personā eius oppugnare uoluisse. Nā Graccho duas Colonias decernenti restiterunt: quasi populū exhauriret. Liuius autē duodecim colonias & tria milia ciuiū i singulas earū deducēda censenti libentissime assenserunt. Et rursus Graccho pauperibus agrum diuidendi & pensionē reipub. ob id soluēdam censenti quasi gratiam plæbis aucupanti aduersati sunt. Liuius autē et pensionem remouens eis placebat. Caius paria suffragia latinis concedens senatū offendit. Liuius autē ne liceret quēque latini nominis i exercitu flagellis cædi legē ferenti auxiliati sunt. Illud tantū utilitatis i rebus Liuii fuit: que quoties de his rebus ad populū ferret: prædicebat se ea dicere ex cōsensu & approbatione senatus: quæ res populū i gratiā senatus reducebat: antiquaque contentionum deleta memoria. Maxime uero Liuius p̄fuit ad auctoritatē & gratiā: que nunquam propriæ cōmoditatis cā legē tulisse apparuit: nec deducendis coloniis præesse uoluit: sed alios præfecit. Nec pecunias tractauit: cum ipse Caius plæraque eorū quæ decernebat: p̄ seipsum exequeret. Post hæc rubrio quodā Gracchi Collega referēte: cū plæbs sciuiisset ut Carthago a. P. Scipione nuper euersa restitueret: & sorte Caio euenisset: ut ea de causa Lybiā nauigaret: et maior tunc Drusus p̄ absentiam Caii factus: maxime fuluianis creuit calūniis: Erat. n. Fuluius. C. Gracchi familiaris & in diuisione agroꝝ collega: uir seditiosus & senatui iuisus: nec plæbi carus p̄pter suspitionē: que fama erat socios ac defectionē sollicitasse. Quibus sine p̄batione argumentoque iactatis: ipse Fuluius fidē nō sani neque quieti animi ostēdebat. Ea res Gracchi potentiam minuit: ut illius inuidiæ sortis: & cū Scipio Aphricanus subito defunctus eēt: signaque nonnulla plagæ & uolētiæ ut in eius uita scripsimus: in ipso mortuo apparerēt: maxima de Fuluius suspicio fuit: utpote inimico & ea ipsa die cōtra Scipionē publice iuecto. Attigit uero etiā. C. Gracchū ea suspicio: ac tā graue facinus in summū uix & principē ciuitatis p̄petratū nō mō ultione sed redargutiōē et caruit: quoniā plæbs sollicita de salute Gracchi ne ille forsam particeps necis iueniret: iudiciū dissoluit: Sed hæc prius facta erant. In Lybia uero dū Carthaginem quā Iunoniā appellauit. Gracchus restituit: p̄ multa impedimēta a genio loci tradunt opposita. Nā primum signum uī uentorū correptum: cum signifer ualide resisteret: fractum ē: & sacra altaribus imposita surgēs procella dissipauit: & extra terminos designatæ urbis abiicit. Ipsos præterea terminos lupi inuadentes ac turbantes longe detulerunt. Attamen Gracchus omnibus constructis atque ornatis septuagesimo die post que Roma discesserat in urbē reuersus est: audita Drusi aduersus Fuluiū insectatiōē & rebus urbanis præsentia eius efflagitantibus. Nā. L. Opimius uir potens in senatu: qui prius impetitione cōsulatus succubuerat. C. Graccho Fanniū in comitiis præferente: tunc iteꝝ petens: multis adiuuantibus si consul fieret potentiam Gracchi: quæ iā quodāmodo consenuerat: ob multitudinē ad gratiā plæbis ipso concedente senatu rē publicam gerētium depositurus uidebatur. Postque igitur. Romam rediit: quo popularior foret ex palatio ubi prius habitabat: in locum foro propinquū: ubi cōplures egeni & tenues ex plæbe hoīes habitabat: imigravit. Deinde cum alias promulgasset leges: ob quas frequens concursus ad eū fiebat: senatus fannio consuli persuasit: ut oēs præter urbanam multitudinem urbe depelleret. Facto igitur p̄ præconē mādato duro quidem atque insolito: ut nullus ex sociis atque amicis populi Ro. per eos dies Romæ adesset: opposuit Caius

TYBERII ET CAII GRACCHORVM

edictum: per quod consulem quidem reprehendebat: fociis aut si manerent opem se laturo: aduersus insolentiam consulis pollicebatur: quod tamen non fecit. Nam cum cerneret quendam ex hospitibus ac familiaribus suis per apparitores consulis trahi: promisit: nec restitit: siue uiribus suis diffusus: siue ut ipse inquit nolens principum pugnae cupientibus aduersariis prestare: & forte euenerat ut collegas et suos per id tempus haberet infensos ex huiusmodi causa. Futurus erat in foro gladiatorum spectaculum: & magistratum plerique constructis circa forum ad spectandum locis ea mercede locabant. Haec loca Caius per edictum purgari iussit: ut plæbs spectare sine mercede ualeret. In quo cum sibi non pareretur: expectata precedente certamen nocte: constructiones ipsas per opetarios & fabros suos deuoluit: uacuum ad spectandum multitudini locum ostendit. Quod factum ut plæbi gratum fuit: sic collegas ab eo tanquam agresti superboque alienauit: atque ex ea re tertium tribunatum creditur amisisse: suffragiis quae plurima praestabantur: maligne & fraudulenter per collegas occultatis. Sed haec non satis clara sunt: Tulit uero hanc repulsam grauius & iniquo animo. Aduersus inimicos ridentes insolentius quam par erat inclamauit: eos sardonium risum ridere ignaros quam magnis tenebris ex suis actis circumfundantur. Cum autem Opimius consul factus multas ex legibus a Caio latas abrogaret: & Carthaginem in alium locum transferendam decerneret: atque ea faceret: ut Caius irritatus necis suae occasionem praestaret: primo tempore tolerantiam habuit: sed ubi familiares amicique & in primis ipse Fuluius incitare eum coeperunt: contracta multitudine aduersus consulem resistere statuit: ad quam rem tradunt matrem Corneliam ipsum adiuuisse: latenter multitudinem conducta ex agris in urbem sub messore specie transmissa: ut in ipsius Corneliae epistolis ad filium sub enigmate scriptum legitur: licet tradant nonnulli Cornelia repugnante hoc a Caio factum. Quo die Opimius de abrogandis legibus erat relaturus: prima luce ab utrisque capitolium occupatur. Ibi dum consul sacra fecisset: minister quidam Antyllius nomine intestina asportans illis qui circa Fuluium erant dixit: Cedite bonis ciuibus mali ciues: & adiungunt quidam ipsum in obscenam figuram brachium nudum simul his dictis ger inuiriā ostendisse. Hic ergo statim occiditur: magnis stolis ea de causa ut dicitur comparatis. Ea caedes populum quidem turbauit: ducum uero ipsorum uaria mens fuit. Nam Caius quidem indoluit: & eos qui id fecerant reprehendit. Opimius uero quasi occasione parta ad ulciscendum suos cohortatus est. Imber ea die certamen diuisit. Postridie uero summo mane consul senatum in curiam uocauit: atque dum ibi de republica agitur: quidam ut ordinatum erat: Antyllii corpus feretro impositum cum planctu & lamentatione in forum secus curiam ipsam detulerunt. Simulante consule id se admirari: senatus progreditur: positoque in medio eorum feretro: uel uti super magnū facinus patres inclamant. At multitudinem indignatio habebat: quod Tyberii Gracchi tribuni plæbis in capitolio nuper occisi corpus in tyberim proiectum fuerat: ministrum uero Antyllium qui & si non iure necatus esset: iustas tamen prestiterat irarum causas: in foro circumfusi senatores populi Romani deplorarent: eumque ostenderent: ad necem reliquorum ciuium: qui plæbem Romanam defendebant. Senatus post haec in curiam reductus decernit: ut Opimius consul uideat: ne quid respublica detrimenti capiat. Ille statim iubet: ut senatus arma capiat: utque equites Romani singuli binos seruos cum armis postridie adducant. At Fuluius contra se parare: & plæbem colligere incepit: sed Gracchus ipse foro abiens iuxta patris Gracchi statuam constitit: atque eam diutius cum silentio intuitus: tandem flens suspiransque discessit. Ob hoc multi ex plæbe homines in commiserationem adducti: ac seipsos castigantes: quod hominem derelictum proditumque patientur: persecuti custodiae causa circa aedes eius pernoctarunt: non potationibus & clamoribus intenti: ut ii qui circa Fuluium excubabant: Nam illi ebrietatibus & tumultu noctem transegerunt: ipso fuluio in primis lasciuiente: & contra aetatem suam multa dicente agenteque. At apud Gracchum nihil simile: sed tanquam in publica calamitate maestis & futurum aspectantes: partitis uigiliis excubabant. Albescente igitur die Fuluius uix e somno propter uinolentiam excitatus suos armat spoliis Galatarum: quae domi suae ex triumpho supererant: ac subito minaci clamore in aduentinum montem euadit. Caius uero nec armare quidem se uoluit: sed tanquam in forum iturus rogatus processit: paruo duntaxat accintus gladio. Exeuntem domo uxor in uestibulo prosecuta atque altera manu natum tenens: altera uirum apprehendens inquit: Non te Caii nunc in rostra tribunum plæbis & legumlatorem transmitto: Nec ad bellum gloriosum in quo & si aliquid accidat aduersi: saltem honestum mihi luctum relinquis: sed Tyberii fratris tui in resectoribus te obiciis inermem: recte id quidem ut patiaris magisquam agas. Vicerunt enim peiora: uir & ferro iudicia peraguntur. Si apud Numantiam frater tuus occubisset: ac corpus ad sepulturam reddidisset hostis. Nunc autem & ego fortassis fuluio quoddam aut mari te prosequi compellar: obsecrans an sicubi in his tuum corpus appareat. Quid enim aut diis aut legibus quis credat post Tyberii mortem? Haec deplorantem Lyciniam dissoluens sensim a complexu Caius: una cum amicis silens ire pertexit. At illa uestem eius capere gliscens: solo procubuit semianimis: Donec ministrorum manibus sublata: Ad crassum fratrem delata est. Fuluius ubi omnes in unum conuenerunt uoluntatem Gracchi secutus: iuniorem filium cum caduceo in forum transmisit. Erat hic adolescens egregiae formae: qui cum honeste ac decore cum lachrymis de concordia ad senatum & consulem locutus esset: ac plerique eorum qui aderant ad concordiam flecterentur: Opimius consul non nuntiis inquit senatui persuadendum sed descendendum ex Aduentino ac se iudicio senatus ut obnoxios ciues subiiciendum esse: atque ita ueniam postulandam. Et simul adolescenti edixit: ut uel cum iis rediret uel omnino non rediret. Caium itaque tradunt uoluisse in forum descendere: ut senatui loqueretur: sed cum id caeteri non probarent: rursus adolescens a Fuluio cum mandatis haud dissimilibus remissus est. At Opimius pugnandi audis: puero statim in custodiam tradito contra Caium & Fuluium profectus cum multitudine armatorum & sagittatorum Cretensium ferit aduersarios ac perturbat. Factaque exinde fu

ga Fuluius in quoddam balneum se coniecit: ac paulopost deprehensus una cum maiori filio occiditur. Caium uero nullus ea die pugnantem conspexit: sed ea quæ gerebant permolestè ferens: in templum Dianæ se rettulit: manusq; sibi ipsi afferre cū uellet: a Lycinio & Pomponio sidimissis familiaribus suis phibet. Hi nāq; præsentēs gladiū ademerunt: & ad fugā cohortati sunt. In quo loco dicit Caius ingenu p̄cumbēs & manus ad Deā tendens precatus fuisse: ut populus Ro. p̄ tanta ingratitude ac p̄ditione nunq; a seruitute eximeret. Palā. n. cuncti ipsum deseruerant: q̄ primū fuit eis p̄ præconē impunitas: si inde discederēt cōcessa. Fugientē ergo Caium aduersarii p̄secuti: cū iuxta pontē ligneū iam assequerent: familiares duo quos supra memorauī illū procedere ac maturare fugā iubet: ipsi uero ī pōte ipso ruentibus aduersariis se obii-cientes: non prius quenq; transire p̄miserunt: q̄ ipsi pugnantes occisi sunt. Cū Caio seruus unus aufugerat Philocrates. At cū uniuersi certatim eū ad fugam hortarent: nemo tamen auxiliū p̄staret: nec petēti equū quisquā concederet: & iā aduersarii adessent: p̄ripit ille se ī sacrum deoꝝ nemus: ibi occidit p̄ manus Philo-cratis serui: q̄ primo dominū deinde seipsum p̄emit. Quāq; tradunt nōnulli ambos ī manus inimicoꝝ uiuos puenisse: sed seruū dominum cōplexum non prius diuelli potuisse q̄ ipse caderet. Caput Gracchi tradunt abscissum primo ab alio deinde ab amico quodam Opimii Septumuleo noīe per uim ablatum. Nā p̄missum erat in principio pugnae: ut q̄ Caii & Fuluii capita referret: equū auri pondus ex publico acciperet. Relatum est igif a Septumuleo pilo transixū: statera deinde impositum librarum decem & septem ac dimidiæ pondus traxit: Septumuleo improbe machinato. Nam detracto cerebro plumbum infuderat. Qui uero fuluii caput rettulerunt: erant nāq; ex tenuioribus: nihil omnino reportarunt. Corpora Caii & Fuluii & alioꝝ omnium: circiter enim tria milia cæsa fuerant: in Tyberi poriecta: bonaq; eorum publicata. Edictum est mulieribus ne lugerent. dos Lyciniæ uxori adempta. Crudelissimi uero omnium in eo fuerant: q̄ Fuluii iuniorē filium concordiaē sequestrē: quē pauloante diximus a consule captum & in custodiam traditū: cum is nec in prælio fuisset: nec manus aut arma intulisset: tamen post uictoriam accerbissimè necauerunt. Super omnia tamen plæbē afflixit templū concordiaē ab Opimio cōstructum. lactatio. n. quædam uisa est atq; superbia: & quasi de nece Romanorū ciuiū triumphus. Itaq; per noctē sub ipsius templi hypogrāmāte qdā scripserūt hūc uersum: Opus uecordiaē tēplū cōcordiaē facit. Hic tamē Opimius qui primus in cōsulatu dictatoris p̄tate frætus est: quicq; supra tria milia. C. Gracchū & Fuluiū Flaccū quoꝝ alter cōsularis & triūphalis alter suæ ætatis uirtute & gloria p̄iceps fuit: indēnatos occidit: furti crimine nō caruit. Nā missus postea legatus ad Iugurthā Numidæ regē: & pecunia corruptus cū summo dedecore in iudicio condēnatus infamis consenuit: inuisus ac sp̄retus a populo Romano: qui & si iuxta res ipsas p̄culsus metu se cōtraxerat: tamē paulopost desiderū & beniuolentiā Gracchoꝝ aperte ostēdit. Nā & statuas illoꝝ posuit celeberrimis urbis locis: & ubi illi occisi fuerāt: sacella ædificauit coluitq;: & sacrificia quotidie ī his fiebāt: procumbebatq; multitudo ut deorum templis. Ipsa etiam Cornelia mater dicit & cætera oīa q̄ fors attulerat: generose tulisse: & de sacellis ipsis dixisse dignas eorum corpora sepulturas habere. Ipsa uero circa Misenos uitam duxit: nihilo de priore consuetudine imutata. Erat ei igens amicorum multitudo & ea de causa frequens hospitalitas. Nam e Græcia eruditi homines & a cunctis regibus dona ferentes referētesq; nuntii domum eius frequentabant. Fuit illi dulcissimum patris Scipiōis facta commemorare: mirabilisq; cum de filiis loqueretur atq; illoꝝ casus facta referret indolentia: quasi fabulam quandam regū antiquarum enarraret. Vnde quosdā suspicari coegit: ne ob senectutem & doloris magnitudinē sensum amisisset. Ipsos nimirum absq; sensu non intelligentes quantum generositas naturæ & educatio laudabilis profit hominibus aduersus dolorem moderate perferendum: q̄q; fortuna aduersus uirtutem bona custodientē interdum præualet: sed in cadendo moderationem animi ferentis aduersā non aufert.

LYSANDRI VIRI ILLUSTRIS VITA EX PLVTARCHO GRAEGO PER GVARINVM
VERONENSEM IN LATINVM VERSA.

ARMOREA LYSANDRI STATVA DELPHIS INTER NOS EXTAT PROPE tēpli fores densa cæsarie & ritu ueteri p̄missa barba generosum quēdā in modū. Eā multi & quidē falso Brasidæ Atheniēsis esse renē pp̄ inscriptū Brasidæ titulū. In tonsi uero capit̄is cōsuetudo nō aliūde: ut quidā arbitrāt: sed ab institutis Lycurgi ad Lacedæmonios peruenit: quē dictare solitū aiunt eoz; q̄ hōesta facie forēt accedēte coma decorē magis augeri. At iis qui deformes eēnt ex ea plus terroris inesse. Lysandri pater aristoclytus ex Prolapia minime sane regia: cæterq; ex Heraclidaz; genere natus esse dicitur. Lysander in rei familiaris educatus angustia: sese patriæ legibus obtemperātem sicut alter quispiam præbuit: nec minus fortē & oī uoluntate superiorē nisi si qua ex honore & rebus recte ac magnifice gestis efferabatur. Hoc uoluptatū genere adulescētes superare spartana ciuitas turpe nequaq; existimat. Pueros. n. ab ineuntibus statim annis aliquo affectio-nis stimulo ad gloriā duci uolūt: ut ita & uitupatos dolor angat & laudes ad maiora p̄uehāt: quem uero hæc ipsa nō tāgunt aut p̄mouēt: ut ab honore alienū & ad uirtutē omnino secordē aspernāt & ignauū itaq; Lysandro honoris cupiditas & cōtentionis studium ab laconica disciplina p̄mālit inatum. Quibus in rebus eius natura magnopere inculanda non est. Ad colendos autem urbis primores supra spartani homi-nis morem p̄onus uidetur extitisse: ad tolerandum insuper magistratum pondus uocante necessitate fa-cilis quod a rei ciuilibus aptitudinem aliqui non mediocrem particulam faciunt. Aristoteles cū melancholi-coꝝ demonstrat ingenia: ut Socratis: ut Platonis: ut Herculis: Lysandꝝ non statim sed ætate iā grandiore in melancholiā incidisse scriptū reliquit. Eius est maxime p̄prium: q̄ cum paupertatem moderate tulerit nullo in loco uictus aut corruptus pecunia patriam tamē diuitijs & diuitiarum auiditate imbuerit: quam

cum opes minime mirantem admirarentur oēs: eam interceptit admirationē post Atheniense bellū ingē-
tē auri atq; argenti uim introducēs: cū interim ne ullā sibi quidē dragmā reliquā faceret. Dionysius tyran-
nus ingentis p̄cii ex Sicilia tunicas ad eius filias miserat: qbus repudiatis: Vereor dixit ne p̄ has longe defor-
miores appareant. Nō longe post ad eundē tyrannū missus eadem ex urbe legatus duabus ad se missis ab
illo stolis ut utram uellet filiaē deferendam eligeret: illā ipsam melius delecturā iquit: & acceptis ambabus
abcessit. Postea cū Peloponnēsiū bellū diutius duraturū uideretur: & Athenienses post acceptā cladem in
Siciliā cōfestim ex mari imperio eiectum iri ī suspicionē uenissent: nec multo post oimoda rege desperatione
laboraturos: Alcibiades ab exilio reuocatus & rege summā p̄fectus magnā adeo fecit mutationē: ut na-
ualia certamina æquatis iā uiribus cōstituerit. Pauore igiē Lacedæmoniis rursus iniecto promptis aīs ad
id bellū recentes facti & imperatore grauissimo & apparatu ualidiorē idigere uidebant: ad maritimū im-
periū Lysandrū emittunt. Profectus Ephesum ciuitatē sibi quidē amicā & laconicas partes p̄mptissime fa-
uentem inuenit. Cæterę per id tēpus infelicē & ne barbaricis Persarū moribus efferatē periclitantē: q̄ppe
cui Lydia circūfusa frequētes imiseret conuenas: & duces ibi regii diutius ocia cōterent. Itaq; iacens ibi
uallū & onerarias undiq; naues cōtrahēs magnūq; ad ædificādas triremes apparatū ordines ephesiogę pot-
tus mercaturis forę negociatiōibus domos atq; artificia opibus lucrisq; referit. Ex illo primū tēpore ipsius
amplitudinis ac magnificentiaē qua ciuitas in p̄sentia uiget ab Lysandro spes exorta ē. Accipiens deinde re-
gis filiū Cyrum Sardis uenisse: ut ī eius colloquiū ueniret ascendit: simul & Tisaphernis crimina deferret.
Cui cū edictū esset ut Lacedæmoniis auxilio esset: ac ex mari Athenienses summoueret: remissior & mini-
me p̄mptus uidebat: quo Alcibiadi morē gereret: & ad soluendā nauale potentiā tenuiter ac maligne ne-
cessaria suppeditabāt. Cupiebat & Cyrus Tisaphernis operas uitio dari: & turpes de illo rumores dispergi.
Cum p̄p̄ hoīs improbitatē priuatas secū inimicitias exerceret: hisce de causis & aliis itē rationibus: tū uero
singulari cōsuetudinis comitate carus: & adolescentē magis alliciēs: eū ad bellū firmius animauit. Cyrus il-
lū cū discedere uellet cōuiuio accipiens obsecrabat uel nullas eius liberalitates munificentiasq; repudiaret:
sed qcquid optaret explicare ac petere ut nullā repulsam habiturū. Excipiēs Lysander quādo qdē inqt Cyre-
tantū p̄mptitudinis habes: peto atq; hortor ut stipēdio nautico unū adiungas obolū: ut p̄ternis obolis q̄-
ternos captare liceat. Cyrus igiē hoīs magnificentia delectatus ei decē daricogę milia dedit. Ex qbus additū
nautis Annumerās obolū & splendoris plurimū uēdicauit: & breui tpe hostiles naues uacuefecit. Nā ad eos
q̄ maiorē mercedē exhibebant frequētes cōmigrabant: quiq; māserant: & segnes erant: & seditiōes agitabāt
& mala ductoribus quotidie igerebant. Lysander licet auulsis & detrimēto affectis hostibus nauali tamen
pugna conflagere ausus non ē. Alcibiadē enī strenuū & acrem uirē & nauim multitudine superiorē & ad
uniuersa maritima & terrestria ad id tempus prælia inuictū reformidabat. Postq̄ Alcibiades e Samo Pho-
ceam enauigans classis p̄fectum reliquit Antiochū: Antiochus habito quasi per contumeliā Lysandro fa-
ctus audacior duabus aduersus illū triremibus ī ephesiogę portū annauigat: & magnis risibus ac plausu i-
solenter usus cursum p̄ter nauale duxit. Id ferens indigne Lysander nō multas ab initio triremes deducēs
insectari cōepit Antiochū. Subinde ferentes auxilium conspicatus Athenienses reliquas implet: nauali de-
niq; pugna conferta uictor Lysander quindecim captis triremibus trophæum erexit. Ea re ira cōcitatus in
urbe populus Alcibiadē exilio mulctandū decernit: qui dehinc ab iis qui circa Famiū statua habebāt mi-
litibus ignominiose habitus: & male de se audiens in Cheronensum ex castris nauibus profectus est. Hic
pugnam licet re gesta nequaq; ingentē fortuna ipsa per mortaliū ora propter Alcibiadem uolitare faciebat
Lysander ex urbibus accersitus Ephesum: cū nonnullos audacia & spiritu supra uulgus elatos cerneret: oc-
culta seminabat initia: ut quēadmodū postea factū est decēuiratum crearent & rebus nouandis itenderēt
nec minus sollicitabat ac irritabat ut subtiliter conspirantes sic rebus animos adhiberent ut in destruendis
atheniensibus simulq; ex urbibus expellendis illos per eogę patrias potentiā uendicatuos itelligerent. Ho-
rū fidē re ipsa quibusq; præbuit: amicos atq; hospites ad imperia ad res amplissimas ad honores p̄uehens
proq; illogę auaricia uiolandi iuris & peccatorę adiutor & socius. Quocirca omnes illi mentē attēdere: gra-
tiosi in eū se uideri: illius desiderium præse ferre illo uictore & imperiū obtinente nihil nō assecuturos spe-
rare. Ea propter classis præfectū Callicratidam Lysandro succedentē ab initio uidebant inuiti: neq; sui mo-
res iperii simplices qdē & dorico ritu ueros approbabāt: cū posterius dato de se p̄iculo uir præstatissimus
& iustissimus apparuisset. Cæterę huius uirtutē nō secus ac ī semidei cuiusdā statua pulchritudinē admira-
ti illius studiū in amicos caritatē & utilitatē quæritabant. Adeo ut eo nauium conscendente præ merorā la-
chrymas eīfunderent. Eos adhuc in Callicratidam inuisos magis reddebat: q̄ ex argēto etiam ī nauas ab
Cyro tradito quod reliquū fuerat Sardis remisit: eūq; petere si uellet: & de alēdo milite cogitare iussit. Ena-
uigaturus deniq; illū testatus ē sese nauales ita copias tradere ut ī potestate mare habeant. At ille superbū
& inanē hominis iactantiā redarguere uolēs: tu igiē Leuorsum captata Samo & circa Miletū nauigationē
deflexa illic mihi triremes tradito. Nā si maris potestatē habemus: hostē in Samo cōmorantem ut nauigā-
do formidemus opus non est. Cui Lysander naues ipsæ nō meo quidē inqt sub imperio ueq; sub tuo sunt.
Quo dicto in Peloponnesum contendit: magna p̄plexū ambiguitate relinquens callicratidā. Nec enim ul-
las secū ex domo pecunias deferēs accesserat: nec ex opidis p̄pter eogę inopiā ac tenuitatem tributa colligi
patiebat. Restabat igitur ut sicut Lysander fecerat: euntes ad regias fores duces peterent. Quā quidē ad rē
uir ille ineptissimus erat: qui ingenus & animo excelso præditus omnē ex græcis in græcos cladem hone-
stiorē existimare: q̄ barbaris adulari & eogę fores adire q̄ præter magnā auri uī nullū bonū habeant. Urgēte
tamē necessitate lidiā ascendens Cyri regiā petiit: referri iubēs Callicratidam classis præfectum cum eo col-